PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XL Nr. 8863 | Simbătă 31 iulie 1971 | 8 PAGINI — 40 BANI

RIDICAREA CONŞTIINŢEI SOCIALISTE A ŢĂRĂNIMII premisă a dezvoltării democraţiei cooperatiste

● Activistul de partid — militant politic, nu dispecer ● Hotărîrile se iau pentru prelucrare sau aplicare? ● „Terenul" se face nu în birourile sediului, ci în mijlocul cooperatorilor

Valoroasele teze şi idei cuprinse în ampla expunere prezentată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la recenta şedinţă de la Comitetul Central al partidului, puternicul ecou şi profundul interes pe care le-au trezit în rîndul oamenilor muncii, al ţărănimii cooperatiste din judeţul Vîlcea, au constituit punctul de plecare al convorbirii de faţă. Pentru început interlocutorul nostru preciza:

— Reprezentînd un program de înaltă responsabilitate politică menit să întărească spiritul partinic, militant, exigenţa comunistă, combativitatea revoluţionară, să bareze căile de acces ale influenţei burgheze şi să asigure dezvoltarea conştiinţei socialiste, făurirea omului nou, împlinirea multilaterală a personalităţii umane, măsurile iniţiate de partidul nostru se vor resimţi puternic şi în dezvoltarea democraţiei cooperatiste, una din principalele condiţii pentru întărirea economico-organizatorică a cooperativelor agricole de producţie.

— Cînd vă referiţi la democraţia cooperatistă la ce vă gîndiţi, ce factori aveţi în vedere în primul rînd?

— Mă gîndesc nu atît la sistemul de norme şi reglementări, care îi precizează cadrul, cît la influenţa acesteia asupra modului de a gîndi, asupra conştiinţei oamenilor. Nu se poate să nu remarcăm schimbările profunde intervenite în viaţa satelor, în mentalitatea cooperatorilor o dată cu dezvoltarea democraţiei cooperatiste: cu alţi ochi văd oamenii lucrurile din cooperativa agricolă, cînd ei înşişi hotărăsc în toate problemele care o privesc, altfel le judecă. Educarea ţărănimii cooperatiste, în spiritul eticii noi, dezvoltarea conştiinţei socialiste, încetăţenirea peste tot a spiritului partinic, combativ, va stimula acest proces, va declanşa o luptă deschisă împotriva

Convorbire cu tovarăşul
PETRE DANICA
prim-secretar al Comitetului judeţean Vîlcea al P.C.R.

abuzurilor şi necinstei, a delapidărilor, tendinţelor de căpătuială — aşa cum în propunerile de măsuri prezentate Comitetului Executiv al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu le spune deschis, pe nume tuturor manifestărilor antisociale — va contribui în mod necondiţionat la înţelegerea deplină de către ţărănimea noastră a necesităţii de a manifesta în toate împrejurările ataşament profund faţă de cooperativa agricolă de producţie, de a dovedi poziţie fermă şi vigilenţă politică faţă de orice act care ar putea aduce atingere avutului obştesc.

Aşadar, însuşirea temeinică a ideilor bogate, a indicaţiilor pe care le cuprind recentele propuneri şi expunerea secretarului general al partidului, aplicarea lor întocmai va avea un puternic efect stimulator în întreaga viaţă a cooperativei, va avea, totodată, darul de a sădi şi mai mult în conştiinţa fiecărui ţăran cooperator sentimentul de a fi stăpîn în cooperativa unde lucrează. Aici, cred, se impune o precizare: stăpîni în cooperativa agricolă sînt cei ce muncesc pămîntul, nu cei ce aşteaptă cu braţele încrucişate să le cadă din senin belşugul în casă. Nu poate fi îngăduit ca în timp ce majoritatea oamenilor muncesc fără preget, alţii să stea la umbră, pretinzînd însă drepturi şi retribuţii egale cu cei care duc greul. Stabilirea unor asemenea privilegii ar însemna nesocotirea principiilor echităţii sociale. În acest context, considerăm de o deosebită însemnătate practică şi principială precizarea făcută de recentele documente de partid. Secretarul general al partidului releva pe bună dreptate că mai sînt oameni care nu înţeleg că fiecare e dator să dea cît mai mult societăţii, dar care vor să-şi însuşească cît mai mult de la societate şi, mai ales, fără muncă. Pentru a face ordine în mentalitatea unora, în atitudinea lor faţă de muncă şi faţă de proprietatea obştească, organizaţiile noastre de partid — pornind de la comitetul judeţean pînă la organizaţiile de bază din ferme, brigăzi — trebuie să-şi reconsidere în spirit critic activitatea, să adopte măsurile ce se impun corespunzător indicaţiilor date de secretarul general al partidului.

Cum se înţelege, participarea conştientă, responsabilă a tuturor ţăranilor cooperatori la soluţionarea problemelor importante ale cooperativei, la antrenarea lor mai largă în cadrul acţiunilor de muncă patriotică implică ridicarea nivelului lor de conştiinţă. Organizaţiile de partid care conduc activitatea politico-educativă şi poartă răspunderea ei, dispun în această privinţă — aşa cum rezultă din propunerile de măsuri ale secretarului ge-

Convorbire realizată de
Constantin MORARU
Petre DOBRESCU

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN ZIARUL DE AZI:

● CARE ESTE EFICIENŢA FONDURILOR ALOCATE PROTECŢIEI MUNCII? ● CEI MAI TINERI OSTAŞI AI ŢĂRII DEPUN AZI JURĂMÎNTUL MILITAR ● FAPTUL DIVERS ● COMBATIVITATEA CRITICII STIMULEAZĂ ANALIZA PROFUNDĂ A ACTIVITĂŢII ECONOMICE

Spre un cinematograf angajat, ancorat adînc în realităţile noastre

În expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei şi al activităţii politice şi cultural-educative, între multiplele probleme abordate, un loc distinct a revenit şi artei cinematografice, ca instrument de educaţie, îndatoririlor de onoare ale scenariştilor şi regizorilor de a realiza filme corespunzătoare înaltelor obiective ale formării omului nou, ale dezvoltării conştiinţei socialiste. Ancheta de faţă îşi propune să scoată în evidenţă — din această perspectivă — unele aspecte şi probleme actuale ale activităţii cinematografice, ale evoluţiei filmului românesc spre condiţia de artă matură, militantă, aptă să cîştige prin virtuţile sale etice şi estetice, adeziunea largă a maselor de spectatori.

La ancheta noastră participă: RADU BELIGAN, ZOE DUMITRESCU-BUŞULENGA, EUGEN BARBU, ANDREI BLAIER, GH. VITANIDIS, MALVINA URŞIANU, AMZA PELEA, SZELES ANNA, TITUS POPOVICI, MANOLE MARCUS

(ÎN PAGINA A IV-A)

Şcoala internaţională de informatică

Interviu cu academicianul profesor
NICOLAE TEODORESCU
directorul Centrului de calcul al Universităţii din Bucureşti

Începînd de mîine ţara noastră va găzdui *Şcoala internaţională de informatică*, manifestare ştiinţifică de prestigiu, organizată sub egida UNESCO de Universităţile din Bucureşti şi Grenoble, între 1—17 august. Pentru a cunoaşte obiectivele mai largi ale acestei reuniuni, caracterul şi programul manifestărilor sale, precum şi contribuţia ei specifică la adîncirea şi extinderea în ţara noastră a studiului informaticii, automaticii şi ciberneticii, înscrise ca domenii cu valoare prioritară în actualul plan cincinal, am avut următoarea convorbire cu directorul comitetului de organizare a şcolii internaţionale.

— Mai întîi vă rugăm să ne vorbiţi despre semnificaţiile mai largi pe care această reuniune ştiinţifică internaţională le comportă în actualul climat de preocupări din ţara noastră îndreptate spre perfecţionarea pregătirii specialiştilor.

— Şcoala internaţională de vară în domeniul informaticii, organizată de Universitatea din Bucureşti, în colaborare cu Universitatea din Grenoble, continuă iniţiativa realizată acum doi ani, în 1969, de această universitate franceză, de a dezbate problemele actuale ale informaticii la nivelul cel mai înalt, sub forma unor cursuri şi conferinţe pe o tematică largă, dar bine conturată. Tema şcolii din acest an, care se va desfăşura la Constanţa—Mamaia se înscrie, firesc, în preocupările consecvent manifestate la noi de conducerea partidului şi statului pentru transformarea celor mai înalte cuceriri ştiinţifice contemporane într-un factor concret de producţie şi va fi: „Sisteme informaţionale", prin urmare va îmbrăţişa un domeniu larg, complex. Alegerea acestei teme a fost făcută aşadar cu scopul de a se aduce, prin studierea şi dezbaterea ei, o contribuţie ştiinţifică la rezolvarea uneia dintre problemele fundamentale pentru întreaga noastră viaţă economică şi socială — introducerea şi dezvoltarea treptată a *Sistemului naţional de informatică şi conducere*. Se ştie că în cadrul Conferinţei de lucru cu specialiştii din domeniul tehnicii de calcul şi prelucrări automate a datelor, organizate la C.C. al P.C.R. la 17 septembrie 1970, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului nostru, a indicat orientările de bază privind concepţia unitară a acestui sistem naţional, trasînd totodată şi sarcina elaborării unui program de perspectivă cu privire la înzestrarea cu echipamente de calcul, pregătirea cadrelor şi introducerea accelerată a sistemelor informatice în economie. Tocmai de aceea tematica acestei şcoli internaţionale de informatică va urmări prezentarea, prin unii dintre cei mai eminenţi specialişti de nivel mondial, a diferitelor aspecte ale structurii, organizării, funcţionării şi dezvoltării sistemelor informatice, precum şi sinteza necesară alcătuirii unui sistem larg, adevărat cerinţelor unui sistem unitar naţional. În acest sens, ca prim obiectiv organizatoric ne-am propus ca nivelul înalt şi actualitatea prelegerilor care vor fi predate să marcheze importanţa cu totul excepţională a acestor forme de perfecţionare şi, totodată, să contribuie nemijlocit la desăvîrşirea cunoştinţelor cadrelor noastre superioare de specialişti în domeniul informaticii — matematicieni, ingineri şi economişti din cercetare, din învăţămîntul superior şi producţie. De peste hotare, pînă în prezent au sosit aproape 50 de specialişti din Bulgaria, Cehoslovacia, Danemarca, Elveţia, Franţa, Republica Federală a Germaniei, Grecia, In-

Mihai IORDĂNESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

PLECAREA UNOR DELEGAŢII PARTICIPANTE LA CEA DE-A XXV-A SESIUNE A C.A.E.R.

Vineri au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, delegaţiile guvernamentale din Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, condusă de Alexei Nikoleavici Kosighin, preşedintele Consiliului de Miniştri, şi din Republica Populară Mongolă, condusă de Sonomin Luvsan, preşedinte ad-interim al Consiliului de Miniştri, care au participat la cea de-a XXV-a sesiune a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

A părăsit, de asemenea, Capitala delegaţia guvernamentală a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia condusă de Aleksandar Grlicikov, prim-vicepreşedinte al Vecei Executive Federale, care a luat parte, ca invitată, la lucrările sesiunii.

Delegaţiile au fost însoţite de consilieri şi experţi.

Pe aeroportul Otopeni, oaspeţii au fost salutaţi de preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, conducătorul delegaţiei guvernamentale române la cea de-a XXV-a sesiune a C.A.E.R., Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, reprezentantul permanent al ţării noastre în C.A.E.R., Maxim Berghianu, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării, ceilalţi membri ai delegaţiei guvernamentale române la actuala sesiune C.A.E.R., miniştri şi alte persoane oficiale.

Au fost de faţă N. V. Faddeev, secretarul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, precum şi ambasadorii ţărilor respective la Bucureşti.

(Agerpres)

Cronica internaţională

Sesiunea de la Bucureşti a C.A.E.R.

În ansamblul evenimentelor care s-au impus atenţiei internaţionale în săptămîna care a trecut, la loc de frunte se înscrie sesiunea a XXV-a a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc care s-a ţinut între 27 şi 29 iulie la Bucureşti. La lucrările sesiunii au participat delegaţiile guvernamentale ale ţărilor membre ale C.A.E.R. — Bulgaria, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Republica Populară Mongolă, Polonia, România, Ungaria şi Uniunea Sovietică — conduse de şefii de guverne ai acestor ţări. La sesiune a participat, de asemenea, ca invitată, delegaţia guvernamentală a Iugoslaviei. Sesiunea a fost prezidată de conducătorul delegaţiei române, tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România.

În cursul lucrărilor, sesiunea C.A.E.R. a adoptat în unanimitate Programul complex al adîncirii şi perfecţionării în continuare a colaborării şi dezvoltării integrării economice socialiste a ţărilor membre ale C.A.E.R. — program elaborat pe baza sarcinilor de bază şi direcţiilor de principiu ale sesiunii a XXIII-a (specială), care s-a ţinut în aprilie 1969, la Moscova, cu participarea conducătorilor de partid şi de stat. La acea sesiune a participat delegaţia de partid şi guvernamentală română, condusă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

În cuvîntul rostit la dejunul oferit în cinstea delegaţiilor ţărilor participante, la sesiunea de la Bucureşti, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, exprimînd satisfacţia pentru încheierea cu succes a sesiunii, a declarat că „adoptarea în unanimitate a Programului complex creează o bază bună pentru dezvoltarea unei colaborări multilaterale între ţările noastre. Aş dori să exprim convingerea că adoptarea acestui program va impulsiona dezvoltarea colaborării între ţările noastre, va contribui la dezvoltarea economiei socialiste în fiecare ţară şi, totodată, la creşterea forţei tuturor ţărilor membre ale C.A.E.R. şi, prin aceasta, la creşterea în general, a influenţei socialismului în lume".

Formulînd aprecierea că în elaborarea acestui Program complex s-a făcut o muncă bună în interesul ţărilor membre şi al socialismului în general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a arătat totodată că adoptarea acestui Program este numai începutul, pentru că este necesar ca prevederile lui să fie realizate în viaţă. „Noi sperăm — a spus secretarul general al P.C.R. — că în spiritul în care s a lucrat la definitivarea şi adoptarea lui se va acţiona pentru a se găsi căile de realizare în practică a Programului în toate domeniile de activitate". Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat că Programul complex adoptat, colaborarea şi unitatea ţărilor membre servesc intereselor tuturor forţelor antiimperialiste, cauzei colaborării şi păcii în lume.

Cu acelaşi prilej, vorbind în numele participanţilor la sesiune, tovarăşul Stanko Todorov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria, a mulţumit Comitetului Central al Partidului Comunist Roman, Consiliului de Stat şi guvernului Republicii Socialiste România pentru condiţiile optime create desfăşurării cu succes a lucrărilor sesiunii şi a subliniat însemnătatea documentului care a fost adoptat pentru colaborarea ţărilor membre ale C.A.E.R.

Priorităţi pe ordinea de zi a vieţii internaţionale

La sediul Naţiunilor Unite a fost dată publicităţii ordinea de zi provizorie a viitoarei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. O mare parte din punctele incluse se subsumează problemelor dezarmării, decolonizării şi dezvoltării, afirmării principiilor legalităţii internaţionale şi drepturilor omului, situaţia din Orientul Mijlociu. La loc de frunte figurează şi în acest an chestiunea de mare importanţă a restabilirii drepturilor legitime ale R.P. Chineze la O.N.U., în legătură cu care, după cum se ştie, reprezentanţii a 18 state, între care şi România, au prezentat un proiect de rezoluţie. Telegrame recente anunţau că multe state se pronunţă pentru dezbaterea cu prioritate a acestei chestiuni, astfel ca R.P. Chineză să-şi ocupe, chiar de la începutul sesiunii, locul ce-i revine de drept în organizaţia internaţională. De altfel, Marea Britanie şi alte state membre au comunicat de pe acum că vor vota în favoarea repunerii în drepturi a Chinei populare, indiferent de atitudinea pe care o vor adopta S.U.A. — atitudine care, potrivit purtătorului de cuvînt al Departamentului de Stat, urmează să fie în curînd precizată.

Este semnificativ că înainte chiar de aceste precizări oficiale, în Senatul S.U.A. a fost depus un proiect de rezoluţie — al doilea în acest sens în decurs de o săptămînă — în favoarea eliminării obstacolelor din calea normalizării relaţiilor cu China populară, inclusiv încetarea oricărui sprijin acordat regimului ciankaişist. La rîndul lor, Turcia şi Malayezia au anunţat că vor proceda, în curînd, la restabilirea relaţiilor diplomatice cu R.P. Chineză şi implicit vor vota în favoarea rezoluţiei amintite, reprezentanţii Braziliei au declarat că vor iniţia, ca prim pas, raporturi comerciale cu statul chinez, iar Partidul Socialist Japonez a subliniat că va iniţia o largă acţiune pentru normalizarea raporturilor dintre Japonia şi China; observatorii politici au luat totodată notă de faptul că

Romulus CAPLESCU

(Continuare în pag. a VIII-a)

PAG. A V-A

Porţile energiei şi ale eroismului

PAG. A VI-A

REPORTAJ PE GLOB

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU
Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Stimate tovarăşe Ceauşescu,

Vă mulţumesc pentru felicitările şi urările cordiale pe care mi le-aţi adresat cu prilejul alegerii mele în funcţia de preşedinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria.

Folosesc ocazia pentru a-mi exprima convingerea că relaţiile de prietenie frăţească şi de colaborare multilaterală dintre Republica Populară Bulgaria şi Republica Socialistă România se vor dezvolta şi adînci în interesul ambelor noastre popoare, al unităţii şi coeziunii comunităţii socialiste, al cauzei socialismului şi păcii în lume.

TODOR JIVKOV
Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria

Tovarăşului ION GHEORGHE MAURER
Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România

În numele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria şi al meu personal, vă mulţumesc pentru felicitările calde ce mi le-ati adresat cu ocazia alegerii mele în funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria.

Folosesc prilejul pentru a-mi exprima convingerea că relaţiile de prietenie frăţească şi de colaborare multilaterală dintre cele două ţări şi popoare ale noastre se vor dezvolta şi consolida în interesul cauzei socialismului şi păcii.

STANKO TODOROV
Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria

Tovarăşului GEMAL BIEDICI
Preşedintele Consiliului Executiv Federal al Republicii Socialiste Federative Iugoslavia

În numele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România şi al meu personal am deosebita plăcere să vă adresez cu ocazia alegerii în funcţia de preşedinte al Consiliului Executiv Federal al Republicii Socialiste Federative Iugoslavia cele mai călduroase felicitări şi urări de succes în activitatea dumneavoastră pentru construirea socialismului în Iugoslavia, pentru prosperitatea popoarelor iugoslave frăţeşti.

Sînt încredinţat că relaţiile de strînsă prietenie şi colaborare multilaterală dintre cele două ţări se vor dezvolta şi adînci continuu, în interesul popoarelor noastre, al cauzei socialismului şi păcii în lume.

ION GHEORGHE MAURER

MAI SÎNT ŞI ALTE FORME DE BACŞIŞ!...

● CÎND „AMABILITATEA" DEVINE SURSĂ DE CÎŞTIGURI ILICITE ● CU CÎT FRUSTREAZĂ SOCIETATEA „CIUBUCARII" ŞOSELELOR?

O ţară întreagă munceşte cinstit. Milioane şi milioane de cetăţeni lucrează, cu pricepere şi abnegaţie, fiecare cît mai prezent, mai eficace, la locul său de muncă. Mîndria datoriei împlinite constituie pentru ei stimulentul succeselor actuale şi de viitor. Şi totuşi, „corp străin" în această largă şi nobilă colectivitate umană, unde corectitudinea este o comportare absolut firească, mai găsim oameni cărora „ciupeala", „bacşişul", „ciubucul" — degradant vocabular al unor degradante obiceiuri — le-au intrat în sînge.

Ne-am deplasat pe şoseaua naţională care duce la Giurgiu, într-una din zilele săptămînii. Trafic mare. Nenumărate autobasculante cară balast spre Capitală. Alături de şoferii basculantelor zărim mereu cîte două persoane în plus, de cele mai multe ori doi călători dispuşi să parcurgă cei 15—20 km care-l despart de Bucureşti contra... ciubuc. Ce importanţă are faptul „minor" că acest transport de pasageri se face împotriva reglementărilor în vigoare, pe contul statului? Pentru cel care ia „ciubucul", cît şi pentru cel care-l dă n-are însemnătate nici faptul că pe-acolo (cronometrez: la 15—20 minute) trece autobuzul I.T.B., linia 59, trec şi alte două trasee ale I.T.A. Aşadar, statul, deci NOI am fost de două ori frustraţi: o dată moralmente, cînd (32-B-1367) şi fără prea mari iluzii în ceea ce priveşte atitudinea autocritică de ultimă clipă a şoferului (**Gheorghe Melci**), întrebăm:

— A cui e maşina?

— Ţine de I.T.A., autobaza I.

— Dar pasagerii?

— Ai mei.

— Cum adică?

— M-am gîndit să le fac şi eu un bine...

— Contra cost!

— Vai, nu iau nimic, tovarăşe!

Din cealaltă parte a cabinei, unul din pasageri — o femeie — „încurcă" lucrurile, adăugînd tîngui-tor:

— Las'să cîştige şi el o pîine.

Ne uităm îndelung la chipul femeii, altminteri luminat de o expresie echilibrată, demnă, de om corect şi harnic.

— Dumneavoastră mergeţi acum la Bucureşti, poate după cumpărături: dacă un tînăr v-ar însoţi cu un singur leu, sînt convins că pe bună dreptate aţi protesta şi i-aţi cere să fie cinstit pînă la bănuţ. Aici, fiindcă sînteţi interesată să ajungeţi ceva mai degrabă în oraş, închideţi dintr-o dată ochii şi, împreună cu şoferul, faceţi în aşa fel încît statul să fie păgubit.

G.M. face 6—7 curse pe zi, dus-întors, totalizează 12—14, cîte doi pasageri de cursă egal 24—28 pasageri zilnic, numai cu o autobasculantă. Şi trec, trec cu zecile... Bună gaură în buzunarul public! Şi dacă raportăm la ansamblul şoselelor din ţară — la ce cifre s-ar ajunge? Echivalentul a atîtor autobuze nou-noute pentru acel călători ce aşteaptă cuminţi în staţie!

Şoferul are doi copii: un băiat, Nicu, are peste un an, celălalt — Florin — aproape trei ani.

Mihai STOIAN

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Condamnatul „Puncte-puncte"

Într-o notă apărută nu de mult la această rubrică relatam că, printr-o sentință dată de către Judecătoria sectorului 1 din București, o instituție din Tg. Jiu era obligată să efectueze o reținere din salariul unui... necunoscut ! Urmarea ? În ziua de 28 iulie a.c., aceeași instituție a primit din partea aceleiași judecătorii o nouă citație (nr. 2933/71) prin care este chemată la un proces în aceeași cauză, programat pe ziua de 18 august a.c. Cazul nu este singurul. Nu de mult, Consiliul popular al comunei Bumbești-Jiu a primit, din partea Tribunalului Capitalei, o adresă în care se spune : „...vă comunicăm că prin decizia penală Nr. 66/970, dată în dosarul nr. 234/970, acest tribunal l-a condamnat pe... născut la Bumbești-Jiu, fiul lui Gheorghe și Florica, din Bumbești-Jiu. Rugăm puneți persoana în urmărire și deferiți-o justiției". Sînt mulți Gheorghe și multe Florica la Bumbești-Jiu. Pe care din ei îl are în vedere Tribunalul Capitalei ? Pe... „Puncte-puncte" ?

Castru roman la Rucăr

Pornind pe urmele unor mai vechi informații, un colectiv de cercetători alcătuit din Ioana Bogdan-Cătăniciu de la Institutul de arheologie din București și Nicolae Gudea, de la institutul similar din Cluj au făcut o descoperire arheologică deosebit de importantă — castrul roman de pămînt de la Rucăr. Făcînd parte, după toate probabilitățile, din sistemul de apărare a limesului transalutan, mărginit de castrele de piatră de la Jidava și Cumidava, recenta descoperire datează din secolul al doilea din timpul împăraților Traian și Adrian. Primele cercetări au relevat existența a două șanțuri de apărare și a unor palisade, conturul castrului fiind și el conservat în bune condiții.

O sută de fotografii

Inginerul Vasile Vlad, șeful șantierului de construcții industriale-Sibiu din cadrul Trustului de construcții Brașov, se pregătește de cîteva zile să plece în concediu. Și aceasta cu atît mai mult cu cît, în zilele de odihnă, după cît se pare, va avea serios de lucru. Pentru că, în acest timp, va trece cu aparatul de fotografiat pe la fiecare din cele 100 de obiective industriale pe șantierele cărora a lucrat din 1958, de la absolvirea facultății. Scopul ? 100 de fotografii și... un album cu tot atîtea amintiri de neuitat.

Telefonie sau... babilonie ?

Dacă telefonia este, după cum se știe, un mijloc de economisire a timpului, la Craiova ea are — se pare — o funcție contrară. Nu este zi aproape în care numerele unor posturi să nu se schimbe fără nici o noimă, fără chiar ca schimbarea să fie comunicată abonaților. Folosirea cărții telefonice este, din această pricină, inoportună. Editată în 1969, ea nu mai corespunde, întrucît, chiar de la editarea ei, multe numere de telefon erau deja modificate. Dar calvarul nu se sfîrșește nici cînd, afli în cele din urmă numărul telefonului dorit. Pentru a vorbi, trebuie să-l formezi de 6—7 ori, deoarece și selecția se face de cele mai multe ori greșit. Astfel stînd lucrurile, nu ne mai rămîne decît să facem cuvenitul „apel", care, în ciuda atîtor toane ivite pe rețea, va fi auzit, sperăm, de forurile de resort.

De la probe fictive la... probe

Fotograf la cooperativa meșteșugărească „Deservirea" din Piatra Neamț, Dimitrie Nichita începuse, de la o vreme, să-și creeze și o clientelă proprie. Cu materialele cooperativei însă. În fiecare lună raporta în documentele de producție executarea unor fotografii de probă pe care, în realitate, nu le executa niciodată. Materialul rezultat din aceste „economii" dumnealui îl folosea în scopuri personale. Luat „în obiectiv" de către organele de resort, acestea au stabilit că el sustrăsese în felul acesta materiale foto în valoare 43 000 lei. Fapt pentru care, în această „poză", D.N. urmează să-și developeze filmul în fața instanței.

Rubrică redactată de :
Dumitru TÎRCOB
Gheorghe DAVID
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Care este eficiența fondurilor alocate protecției muncii ?

● INSTALAȚIILE DE VENTILAȚIE NU ÎNSEAMNĂ... BANI ÎN VÎNT ● CÎND ECONOMIILE AJUNG PREA COSTISITOARE ● PARAMETRI PE HÎRTIE

Dezvoltarea impetuoasă a industriei noastre a permis ca, o dată cu creșterea capacităților de producție în diferitele ramuri, să se realizeze o radicală îmbunătățire a condițiilor de lucru. Un loc deosebit de important în asigurarea unor condiții sanitare corespunzătoare de muncă, a unei ambianțe optime de lucru — temperatură constantă, atmosferă lipsită de nocivități — ocupă instalațiile de ventilație din întreprinderi. Practic, într-un mare număr de întreprinderi din diferite ramuri industriale aceasta se situează ca problema nr. 1 a protecției muncii.

După cum se știe, toate unitățile de producție noi se proiectează cu asemenea instalații ; multe obiective existente sînt reinzestrate și dotate. Statul face, în acest scop, cheltuieli de ordinul a 350—400 milioane de lei anual. Au fost aprobate însemnate proiecte de ventilație pentru turnătoriile de la Uzinele de utilaj petrolier-Tîrgoviște, U.C.M.M.A.-Bocșa, „Progresul"-Brăila, Uzinele mecanice-Timișoara, oțelăria „23 August"-București, Uzinele Cugir, I.F.M.A. ș.a.

În ciuda realizărilor incontestabile, se constată că, în unele întreprinderi — dintre care nu puține de-abia construite — instalațiile de ventilație nu funcționează corespunzător. Care sînt cauzele care determină această situație ? Răspunsurile primite la această unică întrebare, care a constituit obiectul unei anchete, le prezentăm în cele ce urmează.

— Capacitatea de proiectare se cere mai rațional folosită și în continuare, dezvoltată. Față de volumul lucrărilor necesare (realizate în institute departamentale și județene de proiectare, ca și de către colective din unele uzine și întreprinderi mari), numărul proiectanților care lucrează în acest domeniu este redus. Folosirea posibilităților proprii de cercetare și proiectare, pentru soluționarea problemelor de ventilație prin autoutilare, lasă încă de dorit. Experiența existentă în aplicarea gîndirii creatoare în numeroase întreprinderi de industrie ușoară, de pildă, care a permis realizarea a numeroase dispozitive, agregate și mașini complexe destinate producției, inclusiv a unor ventilatoare de mare capacitate, ar trebui extinsă și în alte ramuri, pentru ca, prin crearea cu forțe proprii a unor sisteme de ventilație, să se asigure condiții corespunzătoare de lucru.

— Realizăm produse complexe, linii tehnologice, elemente și sisteme de automatizare de înaltă tehnicitate, destinate multor ramuri de producție, dar în domeniul ventilării se remarcă o anumită rămînere în urmă ; **sortimentul aparatelor, materialelor, ca și al instalațiilor de automatizare, e încă redus** și aceasta influențează, în multe cazuri, funcționalitatea și economicitatea instalațiilor. Insuficienta cunoaștere a parametrilor unor astfel de instalații a îngăduit uneori amplasarea nepotrivită a ventilatoarelor, în halele de lucru (sau chiar în afara lor), în așa fel încît zgomotul produs le fac nefolosibile sau greu de suportat, ca în cazul instalațiilor de la Fabrica de confecții Brăila, Fabrica de confecții Craiova ș.a. Fabricarea aparatelor pentru ventilare rămîne un sector deficitar. Deși el se dezvoltă și i se aduc îmbunătățiri (extinderi în București, o fabrică nouă la Vaslui ș.a.), necesitățile nu vor putea fi total acoperite nici după darea în exploatare a noilor capacități. Asta nu înseamnă, nicidecum, că ar fi necesare alte cheltuieli materiale.

„Pentru a se asigura numărul necesar de instalații de mare randament, eficiente — este de părere ing. F. Cernica, inspector general în Ministerul Muncii — ar trebui ca, în cadrul unităților existente și al celor în construcție, să se treacă la o specializare a producției pe categorii mari (ventilatoare, electrofiltre, elemente de automatizare, baterii, aeroterme etc.). Deci, numai printr-o investiție mai bună de gîndire, de inițiativă, și fără fonduri alocate în plus, se poate ajunge la lărgirea și modernizarea sortimentului, la execuția în condiții de tehnicitate mai ridicată, cu un înalt grad de prefabricare, cu un consum redus de metal, a unor produse cu parametri funcționali superiori.

— Calitatea execuției și montajului acestor instalații : realitatea de pe teren arată că, uneori, fie din lipsă de cadre competente, fie de aparatură pentru efectuarea operațiunilor de reglare și încercare tehnică a instalațiilor, lucrările de ventilare sînt realizate la un nivel scăzut, nu sînt recepționate totdeauna cu exigența cuvenită, uneori nici măcar nu sînt conforme cu proiectul. La turnătoria de neferoase a uzinelor „23 August", de pildă, s-a montat un ventilator cu o capacitate de 60 mii mc, în loc de 100 mii mc, iar la hala „40" de la Uzina de autoturisme Pitești, executantul a „omis", pur și simplu, instalarea de exhaustoare și ventilatoare centrifugale, prevăzută în proiect.

— Montarea de noi utilaje sau capacități de producție, fără instalațiile de ventilație aferente este, după cum subliniază reprezentanții direcției de resort din Ministerul Muncii, deficiența poate cea mai gravă din acest domeniu. Practic, fie că în halele unor uzine se montează utilaje neprevăzute în proiectele inițiale — și, deci, neincluse în calculul ventilației — de exemplu, mașina de turnat sub presiune și cuptorul de topit aluminiu din hala de tratamente termice a uzinei de mecanică fină — fie că se pun în funcțiune noi linii tehnologice, fără să se fi realizat și instalațiile de ventilație aferente, ca în cazul turnătoriei de fontă de la Uzina de autocamioane Brașov, sau al halei de cazangerie de la uzinele „Grivița roșie". Locuri de muncă lipsite de instalațiile de ventilație necesare au fost semnalate și la Combinatul siderurgic Hunedoara, Combinatul chimic Făgăraș, Combinatul de celuloză Călărași ș.a.

— Un însemnat număr de instalații de ventilare nu funcționează cum trebuie sau se degradează, datorită întreținerii defectuoase. Conducerea unor întreprinderi nu asigură, în mod organizat, reviziile periodice și reparațiile capitale ale instalațiilor, care s-ar cere urmărite cu aceeași grijă ca și în cazul utilajelor de producție. „În domeniul întreținerii ventilației — arăta ing. Gh. Todea, din M.I.C.M. — fiecare procedează cum crede de cuviință. Într-o uzină, răspunde de această problemă mecanicul-șef, în alta — șeful atelierului, care utilizează instalația. Într-un loc există echipe speciale de întreținere, în tr-altul nu. În unele întreprinderi, instalațiile nu sînt exploatate la capacitatea prescrisă, pentru a se realiza... economii la consumul de energie electrică ! Acest din urmă aspect nu este, desigur, neglijat, dat fiind că instalațiile de ventilație „înghit" o importantă cantitate de energie electrică — peste 3 la sută din totalul consumului — dar funcționarea lor economicoasă și eficientă ar trebui realizată pe cu totul alte căi, printr-o construcție modernă, prin captări de noxe direct la sursă, automatizare, prin asimilarea unor tehnologii de producție perfecționate".

Ținînd seama de considerentele de mai sus, s-ar putea pune întrebarea : ce fac organele Inspectoratului sanitar de stat și cele ale Inspecției de stat pentru protecția muncii, în vederea înlăturării unor situații care contravin normelor existente ? Practic, destul de puțin ; totul se rezumă la procese verbale de constatări, la cîteva amenzi contravenționale (doar cînd se constată neglijențe flagrante) și la sesizările forurilor tutelare de resort, răspunzătoare de fapt pentru situațiile respective. Deși reglementarea eliberării autorizațiilor de funcționare a fost îmbunătățită, un număr încă apreciabil de unități industriale, secții productive cu degajări inadmisibile de noxe funcționează de mulți ani fără autorizație legală. Prevalîndu-se de prevederile H.C.M. 900/1967, comisiile de recepție permit uneori punerea în funcțiune a obiectivului, fără ca parametrii instalațiilor de ventilație să fie atinși : este cazul a unor capacități de producție date în funcțiune în ultimii ani la Craiova ; în aceeași situație se află secția de radiatoare de la UREMOAS. Specialiștii apreciază că reglementările în vigoare ar trebui îmbunătățite, în sensul de a muta centrul de greutate a activității în domeniul ventilației a numitelor inspecții, spre o profilaxie mai energică, prin avizarea proiectelor, recepția de specialitate, stabilirea termenelor ferme de intrare în funcțiune a instalațiilor, penalizări pentru întîrzieri sau nefuncționare și spre organizarea unui control riguros, periodic, asupra eficacității acestora.

Multe dintre lipsurile din acest domeniu, cum sînt oprirea nejustificată a ventilațiilor, întreținerea lor necorespunzătoare, capătă drept motivare necesitatea de a se realiza economii. Este o economie prost înțeleasă — subliniază toți interlocutorii noștri — care costă scump și care se răsfrînge nemijlocit asupra unei serii de cheltuieli, afectînd, totodată, nivelul productivității muncii.

Pentru remedierea tuturor deficiențelor din acest domeniu sînt necesare însă măsuri mai ample. Oare nu au resurse și posibilități întreprinderile, ministerele ? S-a constatat că da. Se și cheltuiesc anual sute de milioane de lei pentru ventilație, dar acestea pot și trebuie să fie gospodărite cu mai multă eficiență. Numai că se remarcă, și în acest domeniu, unele întîrzieri. Astfel, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, încă în septembrie 1966, a primit sarcina de a îmbunătăți activitatea de cercetare, proiectare și execuție a instalațiilor de ventilație complete, pentru întreaga economie națională. Pe viitor, paralel cu eforturile proprii ale fiecărui departament interesat, va trebui urmărită mai ferm concentrarea potențialului de cercetare pentru rezolvarea unor probleme concrete, perfecționarea proiectării, introducerea obligativității ca proiectanții să urmărească executarea propriilor lucrări pînă la darea în exploatare a instalațiilor și verificarea eficienței acestora ; este, de asemenea, de mare însemnătate, stabilirea amănunțită a necesarului de instalații de ventilație pe întreaga economie și organizarea corespunzătoare a producției, îmbunătățirea situației în domeniul execuției, montajului și al exploatării. Un loc important ar trebui să ocupe, în acest domeniu, pregătirea și perfecționarea continuă a personalului de concepție, execuție și exploatare.

Al. PLAIEȘU

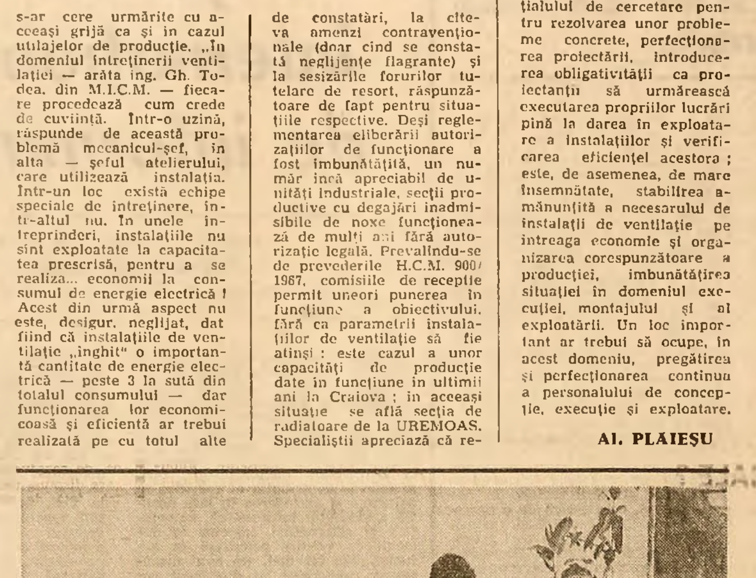

CEI MAI TINERI OSTAȘI AI ȚĂRII DEPUN AZI JURĂMÎNTUL MILITAR

În această dimineață, drapelele de luptă ale unităților Forțelor Armate, ale trupelor de securitate și Ministerului Afacerilor Interne, adună, sub faldurile tricolore, aureolate de glorie, pe fiii patriei care au îmbrăcat de curînd uniforma ostășească. În acest cadru solemn, tinerii — veniți din uzine, de pe ogoare sau de pe băncile școlilor — depun jurămîntul militar, legămînt sacru față de patrie, față de națiunea noastră socialistă care le-a încredințat armele apărării sale.

La ora cînd aceste rînduri ajung în unitățile „Rovine", „Călugăreni", „Oituz"... cei mai tineri ostași ai țării rostesc bărbătește cuvintele încărcate de răspunderi :

JUR SĂ FIU DEVOTAT POPORULUI MUNCITOR, PATRIEI MELE...

JUR SĂ FIU LUPTĂTOR DÎRZ, CINSTIT, CURAJOS, DISCIPLINAT ȘI VIGILENT...

Este un moment unic în viața acestor tineri. E momentul cînd îndatoririle cetățenești se amplifică înglobînd obligații majore pentru prezentul și viitorul țării, față de care se leagă deopotrivă ca făurari și pavăză de granit.

Rînduiți în subunități compacte, ostașii celui mai tînăr contingent string cu putere la piept automatele, iar cu privirea învăluiesc unduirile tricolorului. În aceste momente el știu că se adaugă celor ce formează coloana infinită a eroismului românesc, a dîrzeniei revoluționare.

Ziua de azi, cu profunde rezonanțe în inimi și conștiințe, înmănunchează sentimente, gînduri, planuri. Consemnăm cîteva. Soldatul Constantin Stoica, înainte strungar la Uzina de autocamioane Brașov : „Consider că în slovele jurămîntului se reflectă fidel cerințe, sarcini cuprinse și în programul de educație comunistă inițiat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului și Comandant Suprem al forțelor noastre armate. În puținele zile care au trecut de cînd am îmbrăcat haina de ostaș, am înțeles bine că armata este pentru noi o școală a muncii, a bărbăției și dîrzeniei". Soldatul Nicolae Popescu, venit la armată de la hidrocentrala „Porțile de Fier" : „Mă voi strădui să mă instruiesc așa cum îmi cere jurămîntul. Sînt mîndru că am devenit ostaș în anul care marchează jumătate de secol de glorioasă existență a Partidului Comunist Român. Sînt hotărît să devin militar de frunte, să fiu mereu în primele rînduri în munca pentru îndeplinirea îndatoririlor ostășești". Soldatul Nae Ion, pînă nu de mult electrician la Întreprinderea minieră Motru : „Armata, prin activitățile educativ-patriotice ce le organizează cu deosebită pricepere, ne va ajuta să ne ridicăm și mai mult conștiința politică, cetățenească și ostășească". Soldatul Ion Bungiu, înainte mecanizator la I.M.A. din comuna Găneasa, județul Olt : „Îmi doresc să adaug cunoștințelor și muncii mele de pînă acum un plus de disciplină și fermitate, să nu fiu cu nimic mai prejos decît cei opt frați ai mei care au făcut cinste uniformei de ostaș". Soldatul Doru Pîrva, absolvent de liceu : „Apreciez viața ostășească cu care am început să mă obișnuiesc. În cele cîteva săptămîni de serviciu militar am trăit o foarte utilă experiență, autocunoaștere a calităților și scăderilor mele. Țara, pentru a propăși, are nevoie de energie și munca noastră, a tuturor. În armată am posibilitatea să învăț și o meserie. Sînt sigur că voi deveni un bun radiotelegrafist".

...Tinerii unui nou contingent devin ostași cu obligații și drepturi depline. Zilele, săptămînile, lunile ce vor urma îi vor cuprinde în efortul general al întregii armate, hotărîtă să dea viață sarcinii puse de Comandantul Suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, aceea de a obține rezultate superioare în îndeplinirea planului pregătirii de luptă și politice. Concomitent cu dăruirea pentru ridicarea capacității combative a unităților și marilor unități, tinerii ostași sînt gata să participe, cu tot elanul, alături de oamenii muncii, la înălțarea de noi obiective economice pe meleagurile românești.

Diversitatea armelor care compun forțele noastre armate, gradul de tehnicitate se reflectă și în apariția a zeci și zeci de specialități. Învățarea și stăpînirea acestora presupun eforturi deosebite, o neîntreruptă întrecere cu minutele și secundele, inițiativă și perseverență. Complexitatea situațiilor în care vor învăța și acționa constituie cadrul în care dîrzenia, bărbăția, curajul, ingeniozitatea și cutezanța vor căpăta noi valențe. Personalitatea lor în plină formare și maturizare se va căli la flacăra faptelor eroice ale înaintașilor, ale comuniștilor, ale clasei noastre muncitoare, ale tradițiilor patriotice și revoluționare pe care comandanții, organele și organizațiile de partid și U.T.C. le cultivă cu pasiune. Și tot la școala armatei, în inimile tinerilor militari vor fi formate în continuare trainice sentimente patriotice și internaționaliste pe temeiul politicii interne și externe promovate de partidul nostru — nesecat izvor de energie revoluționară.

Cei ce muncesc, ostașii mai vîrstnici sînt azi cu emoție și căldură alături de tinerii care depun jurămîntul militar. Încrederea lor e de neclintit : în cronica unităților, și acest contingent își va înscrie numele ca un detașament monolit, conștient de menirea sa, devotat cu trup și suflet cauzei patriei, poporului și partidului nostru comunist, decis să înmulțească și să apere cuceririle socialiste ale țării.

Locotenent colonel
Constantin ZAMFIR

LA IAȘI EXPOZIȚIE DE MOBILĂ CU VÎNZARE

Pe platforma Fabricii de mobilă din Iași a apărut recent o construcție nouă, care adăpostește o expoziție permanentă de mobilă cu vînzare. Sînt expuse peste 40 de modele de mobilă corp și curbată, executate în serii industriale de către fabricile din cadrul C.E.I.L. Iași, precum și noile prototipuri concepute de grupul de proiectare. Dintre modelele de mobilă expuse, foarte apreciate și solicitate de cumpărători, sînt garnitura M 515, care are în structură 6—17 piese, camerele de hol stil Rococo, scaunele executate din fag și tapițate cu P.V.C. și stofă în culori variate și plăcute, iar dintre prototipuri — garniturile denumite „Flamand" și „I. M 102". Garnitura „Flamand", de exemplu, este executată din cherestea ușoară de stejar, avînd culoarea naturală și fiind finisată cu lacuri mate. Se compune din masă, două fotolii și o canapea frumos tapițată.

Manole CORCACI
corespondentul „Scînteii"

Mai sînt și alte forme de bacșiș !...

(Urmare din pag. I)

— Și dacă, trimițîndu-l pe Florin după ziare, ai constata că ți-a reținut zece bani ca să aibă și el un... plus de buzunar, l-ai mustra ? — îl întrebăm.

G. M. lasă privirea în jos...

Mai oprim o serie întreagă de mașini de felurite tipuri. Formele legale de transport sînt corect întocmite și absența exemplelor negative ne bucură efectiv. Printre aceste exemple pozitive se numără și autocamionul 22-B-4975 aparținînd Bazei 5 Filaret, condus de șoferul **Petre Pîrvu**. După ce pornește din nou la drum, avînd actele în perfectă regulă, îl urmărim totuși și, imediat după capătul liniei de tramvai 17, observăm că trage pe dreapta. O femeie îi întinde bărbatului din spate, din autocamion, o sacoșă. Sub ochii noștri, respectivul alege cele mai frumoase roșii din lădiță și umple sacoșa. I-o dă femeii și coboară el pe locul de lîngă șofer. Ne apropiem.

— Bune roșii ! Cu cît le-ați cumpărat ?

Femeia descifrează rapid aluzia :

— E vorba de cîteva roșii, acolo...

Sînt vreo două kilograme. Dar n-are nici o importanță cantitatea, căci nici o singură roșie n-ar fi trebuit să ia din ceea ce nu-i aparținea, **Ioana Grădinaru** (care ne lămurește că la fabrica „Flora", de care aparține, funcționează pe post de... îndrumătoare). Halal îndrumare ! Ce exemplu pentru însoțitorul transportului (care, de altfel, asistase pasiv la toată scena), pentru șofer... Sau, cine știe cîte asemenea „opriri" mai urmau pînă cînd marfa avea să ajungă, în sfîrșit, acolo unde se cuvenea să ajungă întreagă, pînă la gram : la fabrică — și cît mai repede !

— Lăsați, le pun la loc — găsește, în cele din urmă, soluția „îndrumătoarea" prinsă cu mîța (roșiile) în sac...

Întristătoare mentalitatea aceasta, a ciupelii cu orice preț, care-l poate împinge pe om să-și mănînce cinstea pentru — vorba dumneaei — „cîteva roșii" sau — vorba celeilalte, a pasagerei din cabina autobasculantei 32-B-1367 — ca „să cîștige și el o pîine". Oare n-are importanță că „pîinea" asta alterează cinstea, demnitatea ? Judecînd după faptele unor asemenea inși, important ar fi să nu lași să-ți scape nici un prilej de ciupeală, mai ales că, în mentalitatea de care ne ocupăm, „a face un ciubuc, a ciupi" nici nu înseamnă... a fura (hoțiile — zic ei — cad în sfera hoților, ciubucăreala... în sfera „isteților" care nu lasă nici o ocazie, neexploatată). Și mai grav e faptul că, de regulă, ciubucul se face la lumina zilei, aproape în văzul celorlalți — aspecte care trebuie să rețină atenția opiniei publice, deoarece în zona investigată este întotdeauna nevoie de doi termeni : cel care ia ciubuc, dar și... cel care-l dă. Ce s-ar mai face ciupitorul dacă celălalt termen al „dialogului" acesta nedrept, incorect, ar refuza să mai intre... în dialog ?

Evident, se impune crearea unui cadru de maximă exigență față de aceste înjositoare obiceiuri. Transporturile ilegale de care aminteam se petrec sub privirile senine ale celor în drept. Controlorii I.T.B. și I.R.T.A. ar fi trebuit să sesizeze încălcarea unor norme care aduc pagube serioase întreprinderilor care-i salarizează, fiindcă, să precizăm, la ora la care ne-am aflat pe șosea, autobuzele liniei 59 mergeau spre București cu cîte 10—15 călători, restul călătoreau — și nu mai ieftin, și nu mai comod, și nici mult mai rapid — cu... autobasculanta lui „nea Gică" sau a lui „nea Cutare".

La un moment dat zărim apropiindu-se un taxi din București (2-B-7923). N-are pasageri. Sîntem la kilometrul 17.

— Ce cauți pe-aici ?

— Mă repezeam pînă acasă, în comună. Voiam să mă schimb, c-am fost aseară „invitat" și-acum e prea cald...

Șoferul, **Gheorghe Jilăveanu** furnizează „explicațiile" cu o seninătate demnă de o cauză mai bună. Zîmbitor, degajat, nimic nu lasă să se ghicească măcar o umbră de îndoială, de stînjeneală, pentru incorectitudinea gravă, pentru abuzul săvîrșit : să parcurgi (dus-întors) circa 40 kilometri, cu taxiul statului, așa cum ai face-o cu mașina personală, pentru a-ți... schimba costumul ! Ni se lămurește însă că explicația ar putea fi și fictivă, deoarece — de obicei — unii taximetriști... trag o fugă pînă spre satele din jurul Bucureștiului, transportînd legume, desigur cu... cota parte la încasare.

Mai punem „stop" și avîntului cu care șoferul **Ștefan Tudor**, de la O.C.L. Giurgiu, transportă — duba cu nr. 21-IF-1361 — cîrnați, slănină și... doi călători clandestini (înghesuiți în față, aproape în circa lui).

— De ce i-ai luat ?

Ne ciocnim de aceeași senină mentalitate care frizează amoralitatea.

— Voiam să ajungă și ei acasă...

Dar cum, prin ce mijloace ? Sînt întrebări pe care „filantropul" Ș. T. nu și le pune.

„Coarda omeniei", la care umblă Ș. T., servește adeseori drept pavăză celor care își fac, în viață, un „principiu" din patru cuvinte : dacă nu curge, pică. „Voiam să ajungă și ei acasă"... Dar... mii, zeci de mii, sute de mii de oameni, ieșind de la muncă, vor să ajungă și ei acasă, și pentru asta nu înțeleg să încalce, în nici un fel, legea, călătoresc cu mijloacele publice de transport, nu favorizează obținerea de venituri ilicite de către amatorii de ciupeli.

Ținem să precizăm : nu-i vorba de o intransigență oarbă, care să frizeze lipsa de omenie. Am oprit un șofer care transporta o femeie cu un sugar în brațe. Mama copilului explica sincer că se rugase de șofer s-o ia, ca să nu stea 20 de minute cu copilașul în soare. Alt șofer transporta o femeie cu medicamente urgente necesare soțului ei... Dar de la aceste excepții (care, în nici un caz, nu trebuie să întărească regula) și pînă la practica — instaurată — a ciubucărelii, e o distanță enormă. Orice cedare, cît de măruntă, dă apă la moară „teoriei" pe care cei în cauză se străduiesc s-o răspîndească, potrivit căreia această înjositoare deprindere n-ar putea fi stîrpită, fiindcă „omul e om". Cum adică omenia e degradantă ? Omenia e un cortegiu de slăbiciuni ? Oribilă și nedemnă părere. Da, omul e om, pentru că-i singura ființă capabilă să realizeze valori morale, să știe ce e bine și ce e rău, pentru că știe că se cuvine să fie cinstit — tocmai ca să fie om — în toate împrejurările.

Și-apoi, la „școala" aceasta a „ciubucului" se formează lent, aproape pe nesimțite, o altă categorie de... ciupitori. Majoritatea celor care comit furturi mai însemnate se recrutează din mijlocul acelora care, la început, ciupeau și ei, acolo... un ban, doi. Iată-l, de exemplu, pe șoferul autobasculantei 32-B-4438, proprietatea Autobazei nr. 1 din București, **Gheorghe Cristian**, prins noaptea în timp ce transporta balast spre comuna Stoenești, la domiciliul său, desigur... fără nici un fel de forme legale. Probabil că, la modul lui de-a vedea lucrurile, G. C. își zice : „La urma urmei, ce-i balastul : piatră de la natură și apă de la natură, numai basculanta, mă rog, nu-i tot așa, dar noaptea, merge..." N-a mers ! A fost amendat cu 100 lei pentru transport fără forme legale și 250 lei pentru viteză excesivă (avea G. C. o muscă pe căciulă). Suta de lei — amenda aplicată — e de o blîndețe nemaipomenită, fiindcă acești ciupitori care și-au extins aria de activitate pînă acolo încît își însușesc, cu nerușinare, bunuri aparținînd întreprinderii la care lucrează pot face calculul rentabilității : „zeci de ori îmi merge, o dată mă prinde și plătesc doar suta". Fapte ca ale lui G. C. se cer reprimate hotărît, aspru, usturător pentru punga făptașului, deoarece altminteri caruselul necinstei continuă. În aceeași noapte, alt șofer (**Aurel Dobre**, de la C.A.P. „Munca", pe autocamionul nr. 21-IF-1848) transporta de la gara Lehliu nici mai mult, nici mai puțin decît 5 000 kg îngrășăminte chimice fără nici o formă legală. Unde le ducea, cum le-a furat, vor afla organele de miliție.

„Ciubucari"... Însuși cuvîntul jignește. „Ei, cîțiva lei, acolo..." — zic unii. Dar adunîndu-i unul lîngă altul, socotind pagubele morale și materiale pe care ei le aduc, poluarea climatului nostru etic, constatăm că ele sînt însemnate. Ei fură statul, îl fură pe fiecare cetățean în parte și nu puțini dintre ei — din doi lei de ici și cinci de colo — au un standard de viață sfidător.

Avem dreptul și datoria să punem capăt poftei de cîștiguri ilicite a tuturor ciubucarilor. „Filozofia" cuprinsă în cuvintele „dacă nu curge, pică !" trebuie să dispară din mințile celor care o practică. Să trăiască numai din muncă, așa cum trăim toți, milioane, în țara asta. Și dacă cinstea și demnitatea lor s-au alterat, să-i ajutăm s-o recîștige prin măsuri severe și printr-o stăruitoare muncă educativă.

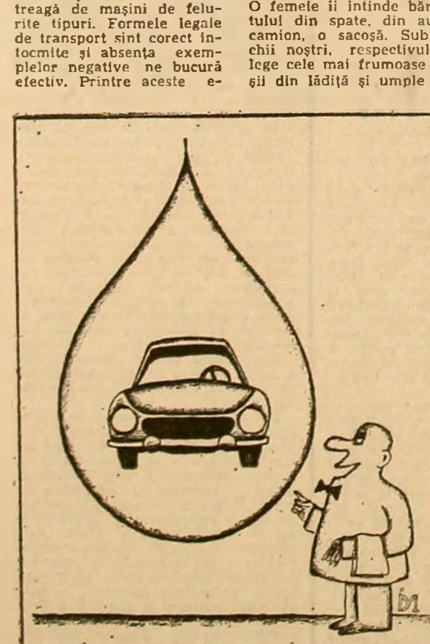

Dacă nu curge... pică !
Desen de Ion Dogar MARINESCU

pagina economică

Complexele zootehnice de tip industrial:

GRAJDURI PENTRU ANIMALE, NU ADĂPOSTURI PENTRU JUSTIFICĂRI

● RESTANȚE MARI DUPĂ PRIMUL SEMESTRU ● AMPLASAMENTE NESTABILITE ȘI HALE NEACOPERITE ● ESTE INSOLUBILĂ PROBLEMA APROVIZIONĂRII RITMICE A ȘANTIERELOR CU MATERIALE?

În acest an, planul de investiții în cooperativele agricole prevede realizarea unor obiective cu înaltă eficiență economică, cum sînt complexele de tip industrial pentru creșterea animalelor și păsărilor, din care mare parte se înfăptuiesc în cadrul asociațiilor intercooperatiste. Astfel, din credite pe termen lung acordate de stat sau din fonduri proprii, în cooperativele agricole urmează să fie puse în funcțiune 42 complexe de tip industrial pentru creșterea și îngrășarea porcilor, 13 complexe pentru găini ouătoare, 6 complexe de pui pentru carne etc.

În funcție de posibilitățile actuale de realizare a construcțiilor, precum și de necesitățile producției, pentru fiecare tip de obiectiv s-au stabilit termene precise de dare în folosință. La stabilirea ordinei de execuție a noilor capacități s-a ținut seama de succesiunea normală a procesului de producție. Astfel, la complexele de porci ale căror lucrări au început anul trecut, de exemplu, trebuia ca pînă la 31 martie a.c. să fie date în folosință halele de montă și gestație, pînă la 30 iunie — halele de fătare și creștere, urmînd ca pînă la 30 septembrie să se termine 50 la sută din halele de îngrășare și pînă la 30 noiembrie — celelalte hale de îngrășare. Din analiza stadiului de execuție a lucrărilor de investiții în primele 6 luni ale anului, se pot trage concluzii deosebit de utile atît pentru beneficiari, cît și pentru constructori.

Analizînd stadiul lucrărilor pe principalele acțiuni de investiții, la unele obiective se constată rămîneri serioase în urmă față de graficele stabilite. Sectoarele de montă și gestație de la complexele de porci Nădlac-Arad și Gheorghe Lazăr-Ialomița trebuiau date în folosință la 31 martie a.c. Dar din cauza deficiențelor existente în organizarea muncii pe șantiere și în aprovizionarea cu materiale, situații de care se fac vinovați atît beneficiarii cît și constructorii, a deselor întreruperi în funcționarea utilajelor, unele capacități de producție nu sînt gata nici acum. De asemenea, halele de fătare și creștere de la 26 complexe de porci nu au putut fi recepționate la 30 iunie a.c. Serioase rămîneri în urmă există și la complexele avicole Chirnogi, Vasilați, Manasia — județul Ilfov, Costești, județul Argeș, Vaslui și altele. La fermele de vaci și îngrășătoriile de taurine, în 6 luni s-a realizat numai 17,4 la sută și, respectiv, 18,6 la sută din planul anual. Cum se explică aceste restanțe?

În general, cauzele care determină această rămînere în urmă sînt cunoscute. În județele Ialomița, Sibiu și altele, serviciile de investiții ale direcțiilor agricole nu au fost încadrate mult timp cu personal calificat corespunzător. Ba, mai mult, în județele Caraș-Severin și Covasna, serviciile respective nu au avut posturile ocupate și ca urmare elaborarea documentațiilor tehnico-economice s-a făcut cu întîrziere, s-a manifestat indecizie în ce privește stabilirea amplasamentelor la unele obiective etc. Din lucrările noi, prevăzute în planul de investiții pe acest an, la sfîrșitul lunii iunie nu erau încă începute 7 ferme de vaci, două îngrășătorii pentru tineret taurin, 3 complexe de porci și o fermă de păsări, deoarece nu au definitivate studiile tehnico-economice. Este vorba, printre altele, de ferma de vaci de la Caransebeș—Caraș-Severin, complexul Gh. Lazăr II—Ialomița, ferma de găini ouătoare de la Dealu Ocnei—Sibiu, obiective la care lucrările trebuiau să înceapă încă din primul trimestru al acestui an. Toate aceste situații impun ca organele de partid județene să analizeze cu toată răspunderea activitatea serviciilor de investiții din cadrul direcțiilor generale agricole.

Însă multe din capacitățile de producție ale obiectivelor în construcție nu au putut fi date în folosință la timp datorită deficiențelor existente în aprovizionarea cu materiale a șantierelor, problemă asupra căreia vrem să insistăm mai mult în rîndurile de față.

În mod normal, pentru darea în folosință la termen a capacităților de producție, în prima jumătate a anului trebuia să se asigure circa 60 la sută din necesarul de plăci din azbociment. Or, din necesarul de 2 198 mii m.p. plăci din azbociment pe 1971, unitățile de construcții de pe lîngă consiliile populare județene au primit în primul semestru numai 782 000 m.p. Din cauza că plăcile de azbociment nu s-au asigurat la timp, nu s-au putut da în folosință la termenele prevăzute importante capacități de producție la complexul de pui Siliștea Snagov—Ilfov, ferma de păsări Drăgănești-Vlașca—Teleorman, halele de fătare și creștere la complexele de porci Dudești și Tichilești I—Brăila, Bucecea—Botoșani, Satu-Nou—Tulcea și altele. Lucrările de finisare în interior nu pot continua deoarece halele nu sînt acoperite. Apare deci aceeași problemă care s-a criticat și în ceilalți ani. Care este cauza acestei situații? Se afirmă că necesarul anual de plăci de azbociment este asigurat în întregime. Totuși, livrările nu se fac în concordanță cu termenele de dare în folosință a obiectivelor. De ce? „Prin contractele care se încheie, unitățile de construcții nu pot să coreleze aprovizionarea cu plăci de azbociment cu termenele de execuție, ne spune tov. Vasile Popescu, director adjunct al Direcției de construcții din cadrul Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală. Ele sînt nevoite să accepte termenele fixate de fabricile furnizoare. Astfel s-a ajuns în situația că în prima jumătate a anului, deși fabricile furnizoare și-au achitat obligațiile contractuale, totuși ele au livrat cantități mai mici decît nevoile constructorilor. Evident, fabricile au anumite capacități de producție, dar ar fi trebuit să se acorde o anume prioritate obiectivelor care intră în funcțiune în prima jumătate a anului, să se coreleze livrările cu aceste termene". Iată și opinia tov. Pavel Drexler, director general în Ministerul Industriei Materialelor de Construcții: „Contractele se încheie direct între unitățile furnizoare și cele beneficiare și deci noi nu putem interveni în stabilirea termenelor de livrare a plăcilor de azbociment. Totuși, am dat indicații fabricilor să acorde prioritate obiectivelor zootehnice. Cum s-au stabilit termenele de livrare, nu vă putem spune însă deoarece nu avem o astfel de evidență".

Într-adevăr, din moment ce nu există o situație clară a felului în care s-au stabilit termenele de livrare a plăcilor de azbociment pe diferiți beneficiari, nu se poate aprecia dacă indicațiile date au fost respectate. Singurul răspuns concret îl dau halele care deocamdată stau neacoperite. De aceea, se impune să se facă o analiză urgentă pentru complexele unde lucrările nu pot continua din cauza lipsei plăcilor de azbociment și să se stabilească pentru fiecare obiectiv în parte cînd și de unde se vor procura materialele respective. Plăcile de azbociment din producție internă, cît și cele aduse din import trebuie să fie livrate cu prioritate acestor obiective.

Greutăți se întîmpină și în confecționarea elementelor prefabricate din beton care trebuie să fie realizate în atelierele industriei locale de pe lîngă consiliile populare județene. În majoritatea cazurilor, aceste ateliere nu sînt dotate corespunzător și ca atare au refuzat contractarea prefabricatelor din beton, fapt ce a necesitat redistribuirea comenzilor. Unul din furnizorii principali la care s-a apelat — Întreprinderea de prefabricate Constanța — cu toate că inițial s-a angajat să confecționeze circa 4 500 mc prefabricate (stîlpi, grinzi, pane), ulterior a revenit asupra hotărîrii luate și a preluat un volum mult mai mic de lucrări. În această situație, unitățile de construcții din județele Botoșani, Suceava, Bihor și altele au luat măsuri să confecționeze pe șantiere prefabricatele din beton de care au nevoie. Soluția prezintă unele avantaje economice, cum ar fi diminuarea cheltuielilor cu 25—30 la sută, reducerea cheltuielilor de transport etc. Totodată, trebuie reținut faptul că dacă producția de prefabricate confecționate pe șantierele de construcții este mai mare se amortizează mai repede costul tiparelor. Evident, elementele grele, mai dificil de realizat, vor fi confecționate în continuare în întreprinderile de prefabricate ale industriei locale și trebuie să se ia măsuri pentru dotarea lor corespunzătoare. S-a dovedit însă că un mare volum de prefabricate pot fi realizate pe șantierele de construcții, soluție care trebuie să capete o cît mai mare extindere.

Restanțele înregistrate în realizarea planului de investiții la complexele zootehnice de tip industrial pot și trebuie să fie cît mai repede recuperate. Pentru aceasta este necesar ca organele de partid, de stat și agricole județene să acorde o atenție specială acelor obiective unde sînt și cele mai mari rămîneri în urmă. Direcțiile în care trebuie să se acționeze sînt bine cunoscute: îmbunătățirea organizării muncii pe șantiere și a aprovizionării cu materiale, asigurarea forței de muncă necesare. În curînd se va încheia campania de recoltare. Cooperativele agricole care fac parte din asociațiile intercooperatiste vor avea posibilitatea să ajute pe constructori cu un număr mai mare de brațe de muncă. Darea în folosință la termenele stabilite a tuturor obiectivelor condiționează pe de o parte realizarea planului de producție de carne și ouă necesare aprovizionării pieței interne și asigurării livrărilor la export, iar pe de altă parte, realizarea planului de beneficii și preîntîmpinarea imobilizării pe perioade mai îndelungate a unor importante fonduri materiale și bănești destinate acestor investiții.

Ion TEODOR

ADUNĂRILE GENERALE ALE SALARIAȚILOR DIN ÎNTREPRINDERI

Combativitatea criticii stimulează analiza profundă a activității economice

Prezentînd darea de seamă în fața adunării generale a salariaților, comitetul de direcție se adresează muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor care, în dubla calitate pe care o au — aceea de proprietari și de producători — așteaptă o analiză obiectivă, deschisă și cuprinzătoare asupra întregii activități a întreprinderii, o precizare clară a sarcinilor viitoare și a măsurilor pentru îndeplinirea lor.

O asemenea dare de seamă a fost prezentată de către ing. **Aurel Bozgan**, președintele comitetului de direcție, în fața adunării reprezentanților salariaților de la **Fabrica de mașini unelte și agregate din București**. Trecînd în revistă succesele înregistrate în semestrul trecut de către colectivul fabricii — producția globală a fost realizată în proporție de 100,3 la sută, producția marfă 100,7 la sută, planul la export 103,8 la sută — și prezentînd pe larg problemele îndeplinirii și depășirii planului pe acest an și sarcinile de plan din anul viitor, accentele analizei ample și obiective din darea de seamă au vizat în principal deficiențele semnalate în activitatea unor sectoare ale uzinei și a comitetului de direcție, precizînd totodată cadrele ce se fac răspunzătoare pentru apariția și menținerea lor.

Edificatoare pentru spiritul critic și autocritic în care au fost abordate problemele de mare complexitate ale stilului de muncă al comitetului de direcție sînt o serie de aspecte pe care le reproducem din darea de seamă. „Comitetul de direcție este departe de a fi satisfăcut de rezultatele obținute pe ansamblul fabricii, apreciind că, față de dotarea tehnică, de rezervele interne de care dispune unitatea noastră, față de priceperea și puterea de muncă a muncitorilor noștri, rezultatele puteau fi mult îmbunătățite atît sub aspect cantitativ, cît și calitativ... Stilul de muncă din fabrica noastră, cu toate îmbunătățirile ce i s-au adus prin întărirea și repartizarea mai judicioasă, mai concretă a responsabilităților, nu este la nivelul corespunzător unei bune desfășurări a producției. Comitetul de direcție, antrenat în repetate rînduri de analiza unor probleme de detaliu, nu a dus o muncă susținută în vederea îndeplinirii sarcinilor și hotărîrilor ce le-a stabilit. Președintele comitetului de direcție nu a urmărit cu exigența necesară finalizarea măsurilor stabilite de comitetul de direcție și nu a tras la răspundere mai ferm pe membrii comitetului de direcție, șefii serviciilor și secțiilor pentru nerealizarea la termen a sarcinilor".

O atare autocritică deschisă făcută de organul de conducere colectivă din uzină, în fața adunării salariaților, este de apreciat cu atît mai mult dacă avem în vedere indicațiile prețioase cuprinse în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, referitoare la faptul că fiecare conducător trebuie să aibă nu numai o bună pregătire profesională, ci și o înaltă conștiință politică. De aceea, așa cum pe bună dreptate au subliniat o serie de vorbitori, printre care **Dumitru Grigore**, muncitor, **Raimond Cernat**, șeful serviciului dispecer-șef, **Ștefan Baharin**, șeful secției uzinaj, întregul colectiv al uzinei, toți muncitorii, inginerii și tehnicienii trebuie să manifeste exigență și fermitate în aplicarea politicii partidului și a legilor statului, să-și sporească combativitatea revoluționară față de neajunsuri, să dovedească o înaltă răspundere, atît pentru propria lor muncă, cît și pentru bunul mers al treburilor întreprinderii.

Indiscutabil, efectul criticii și autocriticii la care ne referim ar fi fost mai pronunțat dacă toți vorbitorii ar fi fost mai hotărîți în formularea răspunderilor personale pentru menținerea unor neajunsuri, dacă o serie de luări de cuvînt nu lunecau spre un tehnicism îngust, spre o tratare laterală a problemelor supuse dezbaterilor. Aici s-a văzut o latură slabă în pregătirea adunării, în crearea tuturor condițiilor care să permită dezbateri mai aprofundate, principiale și constructive; ea va putea fi înlăturată în viitor numai printr-o muncă politico-educativă susținută, numai prin cultivarea neobosită în rîndurile muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, a sentimentului responsabilității, nu numai față de propria activitate, ci și față de activitatea generală a fabricii.

ÎNSEMNĂRI DE LA F. M. U. A.-București

În luările de cuvînt ale multor salariați au revenit, ca un leit-motiv mobilizator, tezele și ideile cuprinse în expunerea secretarului general al partidului la consfătuirea de lucru privind problemele muncii politico-ideologice. Vorbitorii **Virgil Stere**, șeful secției mecanică grea, **Buciu Gheorghe**, șeful secției montaj, și **Dumitru Voicu**, strungar, au subliniat că nu este suficient să dovedim că sîntem buni cunoscători ai ideilor și tezelor cuprinse în documentele de partid, ci să trecem neîntîrziat, cu hotărîre, la aplicarea lor în practică. „Secretarul general al partidului a criticat cu deplin temei, în spiritul exigenței comuniste, tendința unora de a se ploconi în fața a tot ce este străin, de a neglija în ultimă instanță puterea creatoare a muncitorilor noștri — preciza muncitorul **Ilie Florea**. Și dacă asemenea concepții mai există și la noi în uzină — mă gîndesc, de pildă, la faptul că se procură în continuare, din import, o serie de elemente de etanșare ale mașinilor, deși cele realizate în țară sînt tot atît de bune și, în plus, mai ieftine — cred că a sosit vremea să le înlăturăm fără menajamente, convinși fiind că, bazîndu-ne pe forțe proprii, pe priceperea și inventivitatea oamenilor muncii, nu există problemă, oricît de dificilă ar fi ea, care să nu poată fi rezolvată".

Centrul atenției multor vorbitori a fost fixat asupra tinerilor din fabrică. Unitate în plină dezvoltare, această întreprindere se mîndrește și cu tinerețea oamenilor care, prin iscusința și competența de care au dat dovadă în producție, i-au dus faima departe, peste hotare.

S-a detașat, de asemenea, din dezbateri, spiritul practic de care dau dovadă muncitorii, mulți dintre salariații fabricii, numeroase probleme de natură tehnică sau organizatorică găsindu-și o soluționare optimă în adunarea generală. De altfel, programele de măsuri afișate în secții, cu cîteva zile înainte de începerea adunării generale, programe ce vizează, în principal, creșterea productivității muncii, ridicarea calității producției, calificarea și ridicarea calificării forței de muncă, reducerea cheltuielilor materiale de producție și asimilarea de produse noi, constituie o sinteză a inițiativei salariaților. Era însă de așteptat ca în fața neajunsurilor manifestate în unele sectoare de activitate, a criticilor îndreptățite ale salariaților, cadrele de conducere din secții, sectoare, din conducerea uzinei, care au fost vizate să-și expună punctele de vedere, să prezinte salariaților cauzele permanentizării unor stări de lucruri critice și, mai ales, să precizeze măsurile ce trebuie luate. Or, tocmai aceste deschideri spre perspectiva lichidării deficiențelor au lipsit. Cadrele de conducere care au luat cuvîntul au ocolit pur și simplu, acest imperativ, s-au rezumat să facă o retrospectivă a unor fapte cunoscute, și nu o analiză profundă a realității critice dintr-un domeniu sau altul, dar mai ales, nu au insistat asupra măsurilor ce se impun să fie luate pentru ca activitatea economică a uzinei să se ridice la un nivel superior, potrivit exigențelor calitative noi puse de partid în fața fiecărui colectiv.

Ilie ȘTEFAN
Viorel SĂLĂGEAN

Ridicarea conștiinței socialiste a țărănimii

(Urmare din pag. I)

neral al partidului — de nelimitate posibilități. Creșterea rolului adunărilor generale ale organizațiilor de partid în dezbaterea principalelor probleme ale vieții cooperativei și ridicarea lor la rangul de înaltă școală de educație revoluționară, extinderea și activizarea formelor muncii politice de masă — activitatea agitatorilor, a gazetelor satirice, a brigăzilor artistice de agitație, a diferitelor forme de agitație vizuală la locurile de muncă — precum și întărirea muncii politico-educative de la om la om, cu fiecare membru de partid, cu fiecare țăran cooperator — iată cîteva din aceste posibilități.

— Fără îndoială, în timp ce ne vorbiți de folosirea eficientă a formelor și mijloacelor muncii politice de masă — care utilizate cu pasiune revoluționară de către organizațiile de partid pot avea o mare înrîurire asupra conștiinței oamenilor — v-ați gîndit la unele fapte de viață care le confirmă valoarea...

— Voi evoca cîteva asemenea fapte menite să demonstreze practic că democrația cooperatistă se realizează în acțiune, prin muncă, printr-o participare conștientă, responsabilă. Participînd la o adunare generală a cooperatorilor din Laloșu, am putut aprecia spiritul de răspundere, caracterul de lucru al dezbaterilor privind măsurile propuse a fi luate de urgență pentru evitarea unor pierderi la cultura mare. După discuții vii, în care numeroși cooperatori și-au spus cuvîntul răspicat, cu simț de răspundere, s-au luat un șir de măsuri vizînd mai buna organizare a muncii, întărirea disciplinei. Am revenit la Laloșu a doua zi. Voiam să văd cu cîtă operativitate se materializează hotărîrile luate. Intrînd în comună am avut sentimentul că mă aflu într-o localitate pustie. Cu mic cu mare, oamenii ieșiseră din zori la lucru. Prin munca fiecăruia, pe cîmp, în grajduri, în livezi, la vie, prindeau viață hotărîrile adunării generale. Cu alt prilej, la o adunare generală a cooperatorilor din Tina, m-a impresionat intransigența cu care aceștia au sancționat exemplar pe cei care prin neglijența lor pricinuiseră moartea a 50 de viței, chibzuința cu care au stabilit măsuri menite să prevină alte pagube aduse averii obștești. Multe fapte similare atestă ceea ce aș denumi „eficiența practică" a democrației cooperatiste. Acolo unde ea găsește climat prielnic de afirmare, țăranul se deprinde să privească și dincolo de ograda lui, se dezvoltă o opinie publică combativă împotriva celor ce nu-și realizează normele, irosesc avutul obștesc. Într-un cuvînt, acolo fiecare cooperator se simte răspunzător de bunul mers al cooperativei, iar această schimbare în conștiință acționează ca un puternic motor al progresului. Și — vă întreb — toate acestea nu confirmă în practică valoarea excepțională, justețea deplină a tezelor și ideilor programatice exprimate în recentele propuneri și în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu?

— Din discuțiile pe care le-am purtat cu numeroși cooperatori, mecanizatori, specialiști, ne-am convins că, printr-o intensă muncă politico-educativă, organizațiile de partid au asigurat în mare măsură înțelegerea de către masa țărănimii a necesității de a dezvolta continuu democrația cooperatistă. În ce fel s-a acționat însă simultan și pe planul măsurilor organizatorice pentru ca indicațiile conducerii partidului să prindă neîntîrziat viață?

— Ca în toate domeniile, e clar că și în acest caz nici o măsură nu poate fi aplicată cu rezultate optime dacă însemnătatea ei nu este temeinic înțeleasă. Firește, lucrul esențial este să nu ne limităm la faza prelucrărilor; orice hotărîre este luată în ultimă instanță nu pentru a fi prelucrată, ci pentru a fi aplicată.

Fără îndoială, s-au obținut progrese. Adunările generale se desfășoară într-un cadru mai combativ. A crescut spiritul de răspundere al consiliilor de conducere pentru aplicarea măsurilor adoptate. Manifestările de tutelă măruntă, de dădăceală sînt combătute. Dar... — de ce n-am recunoaște-o? — unele neajunsuri care țin încă de stilul nostru de muncă fac să se mențină uneori un decalaj între acțiunile de prelucrare, cadrul organizatoric, noul climat favorabil progresului agriculturii, pe de o parte, și, pe de altă parte, măsurile practice pentru valorificarea condițiilor create. Asupra lipsei de operativitate, de inițiativă, comodității și indolenței, poziției îngăduitoare față de fenomenele negative, asupra lipsei de curaj și principialitate partinică în combaterea deficiențelor, ne propunem să acționăm cu mai multă fermitate, folosindu-ne, în primul rînd, de armele pe care ni le oferă munca politico-ideologică, de educare a oamenilor, arme pe care secretarul general al partidului ne-a ajutat să le cunoaștem astăzi mult mai bine ca oricînd pînă acum.

— Ar fi, desigur, util să precizați modul concret de manifestare a racilelor la care v-ați referit mai înainte.

— Iată, pentru a putea adopta, în funcție de condițiile specifice din fiecare unitate, măsuri practice care să realizeze acea valorificare a condițiilor la care mă refeream, este necesar ca aspectele concrete ale muncii, ale vieții din cooperativele agricole să fie bine cunoscute. Or, acest lucru e îngreunat de faptul că unii tovarăși din activul județean trec de preferință doar pe la cooperativele agricole care „nu pun probleme", în loc să acorde cu prioritate ajutor acelora care de mai multă vreme întîmpină greutăți, ca cele de la Fumureni, Rimești, Lăpușata, ș. a. Acesta ar fi un aspect. În alte situații, carențele se simt în modul cum se acordă ajutorul: unii tovarăși își fac „terenul" în biroul președintelui cooperativei; aci adună date, evidențe, situații scrise, le îndeasă în servietă și înapoi la județ. Și în această privință, pentru curmarea unor asemenea deficiențe ca și a altora, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a dat indicații cît se poate de clare. Este întru totul îndreptățită critica făcută la adresa neglijării laturii politice, educative, în activitatea unor cadre de partid și de stat. Activistul de partid nu este funcționar, nu este dispecer, el trebuie să facă muncă politico-educativă. Este absolut necesar să se înțeleagă de către toată lumea că și tovarășii care sînt puși să conducă oricare sector de activitate sînt promovați ca oameni politici și ca atare trebuie să asigure o conducere politică, nu funcționărească, nu îngust tehnicistă întrucît fie că sînt la conducerea direcției generale agricole județene, a băncii agricole sau în altă parte, ei răspund politic pentru activitatea pe care o desfășoară. Acționînd pentru ridicarea nivelului muncii de îndrumare și control, avem în vedere că aceasta ne va ajuta totodată la dezvoltarea democrației cooperatiste, întrucît vom fi în măsură să apreciem dacă în adunarea generală a cooperatorilor se dezbat problemele economice majore, ce receptivitate se manifestă față de propunerile oamenilor, cum sînt aplicate hotărîrile adoptate de adunare, dacă principiul muncii și conducerii colective e respectat în consiliul de conducere, iar președintele ține seama de cuvîntul cooperatorilor, dacă există un climat favorabil criticii constructive sau, dimpotrivă, este întreținută o atmosferă de cocoloșire a lipsurilor și tolerare a ilegalităților. Practica arată — și acest lucru l-am înțeles și mai bine din indicațiile cuprinse în recenta expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu — că, pentru a ne orienta asupra celor mai judicioase măsuri menite să ducă la întărirea economico-organizatorică a cooperativelor agricole de producție, este necesară cunoașterea nu numai a aspectelor de natură tehnică, organizatorică, administrativă, dar și a acelora referitoare la climatul și relațiile de muncă, la respectarea normelor democratice consfințite de statutul C.A.P. — aspecte pe care chiar activiștii noștri de partid, ai uniunilor județene și altor organizații obștești, transformîndu-se, cum am arătat mai înainte, în dispeceri ai campaniilor agricole, le plasau în mod nedrept pe un plan secundar, le tratau cu superficialitate.

— Probabil, concretizarea criticii ar avea mai mult efect educativ...

— Avem cîteva cooperative — cele de la Giulești, Dejoiu, Dozești, probabil și altele — unde în mod arbitrar, după calcule făcute din birou, ignorîndu-se cele mai elementare norme ale democrației cooperatiste, li s-a cerut cooperativelor agricole să scoată vie și struguri din... piatră seacă. Deși cooperativele nu au practic suprafața indicată în plan pentru producția stabilită, Direcția generală agricolă județeană le-a prevăzut sarcini de plan nerealizabile. Căutînd o justificare, factorii de conducere din Direcția județeană se spală pe mîini, afirmînd că n-au făcut decît să „transmită" o sarcină stabilită de ministerul de resort. Criticînd acest organism, socotesc că este drept, principial, să ne atribuim și nouă, membrilor biroului comitetului județean de partid, răspunderea cuvenită pentru faptul că, deși cunoșteam aceste anomalii, în loc să intervenim prompt, energic pentru a le curma, le-am tolerat în mod nepermis. Cum se vede, nu este de-ajuns să acționăm doar pentru educarea revoluționară, comunistă a țăranilor noștri; trebuie acționat și pentru educarea educatorilor, în colectivul nostru de muncă, la județ, astfel ca nici un tovarăș cu funcție de conducere pe linie politică sau administrativă să nu se considere un privilegiat, un ales „onorific" în comitetul nostru județean de partid, în biroul său.

— Pentru că ați adus în discuție aceste aspecte, am vrea să vă informăm că la C.A.P. Mateești s-a petrecut un caz revoltător, după părerea noastră, cu un efect nociv asupra climatului moral din cooperativă. Un cooperator de aci a trimis comitetului județean de partid o scrisoare în care erau sesizate unele deficiențe organizatorice și abateri ale președintelui cooperativei. Fiind pasată de la unul la altul, scrisoarea a ajuns în cele din urmă în... mîna celui reclamat. Considerînd pe semne aceasta ca un sprijin, dacă nu o încurajare, el a fluturat-o în fața cooperatorilor îndemnîndu-i cu cinism să-l mai critice — dacă le mai dă mîna — că doar tot el este cel care taie și spînzură...

— Într-adevăr, e un caz care impune măsuri severe de curmare a abuzului semnalat și de sancționare a celor vinovați. După cum m-a informat președintele U.J.C.A.P., dreptatea a fost restabilită, curmîndu-se abuzurile președintelui cooperativei respective. Dar, după părerea mea, cazul a fost rezolvat doar parțial. Problema s-a discutat și rezolvat prin măsuri administrative, la U.J.C.A.P. Lucrurile se cer însă adîncite și rezolvate la fața locului, în cooperativă, punîndu-se accentul pe învățămintele de natură educativă ce se cer trase din acest caz. Abuzul nu poate fi ținut... secret. Cooperatorii l-au semnalat, ei să hotărască asupra măsurilor ce se impun!

— Întrucît ați insistat asupra acelor laturi ale muncii de partid unde necesitatea perfecționării apare deosebit de pregnant, ne-am reamintit că, în ultimul an, pe ordinea de zi a unor organizații de partid ca acelea din Ionești, Marcea, Măciuca, nu și-a găsit loc nici unul din aspectele referitoare la dezvoltarea democrației cooperatiste, deși stările de lucruri de aici impuneau de mult o dezbatere eficientă, urmată de măsuri ferme, riguros aplicate.

— Este perfect adevărat. La C.A.P. din comuna Măciuca, președintele cooperativei, deprins să hotărască toate de unul singur, a ajuns în cele din urmă să decidă, cu de la sine putere, sacrificarea a 37 de miei, ca și cînd aceștia ar fi constituit proprietatea lui, nu a cooperativei. La C.A.P. Marcea din comuna Ionești, în pofida repetatelor critici aduse de cooperatori președintelui și inginerului șef, pentru că nu luau măsuri în vederea folosirii ierbicidelor repartizate cooperativei, s-a ajuns la situația ca — în timp ce substanțele chimice zac de doi ani neutilizate în magazie — lanurile de grîu să fie năpădite de buruieni. Desigur că n-am fi discutat astăzi despre această stare de lucruri dacă organizațiile de partid respective și-ar fi exercitat cu exigența necesară îndatorirea de a controla activitatea consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole, a președinților acestora, dacă ar fi manifestat receptivitatea cuvenită față de cuvîntul oamenilor și ar fi adoptat o poziție intransigentă față de orice încălcare a cerințelor democrației cooperatiste, ca și a disciplinei — de la președinte, brigadier, pînă la ultimul țăran cooperator.

Experiența arată că există o legătură nemijlocită între dezvoltarea democrației cooperatiste și instaurarea unui climat de disciplină riguroasă, de îndeplinire strictă a îndatoririlor fiecărui cooperator — *ne-a spus în încheierea convorbirii tovarășul P. Dănică*. Acolo unde este încetățenit un climat favorabil manifestării democrației cooperatiste, unde se ține seama de părerile și criticile oamenilor, unde hotărîrile asupra principalelor probleme sînt rodul gîndirii colective, acolo apar condițiile pentru întărirea disciplinei, crește spiritul de răspundere al cooperatorilor în aplicarea măsurilor la a căror elaborare au participat și care exprimă astfel voința și interesele lor. Democrația cooperatistă și disciplina, în strînsă interdependență, se întăresc prin manifestarea rolului conducător al organizațiilor de partid sătești, prin ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor.

SPRE UN CINEMATOGRAF ANGAJAT — ancorat adînc în realitățile noastre

CLOCOTUL ȘI ADEVĂRUL VIEȚII SĂ DEVINĂ SUBSTANȚA FIECĂRUI SCENARIU

Participanții la anchetă au subliniat necesitatea ancorării mai ferme a creației cinematografice în actualitate, *ca o primă condiție a creșterii influenței filmelor noastre asupra conștiinței marelui public.*

„Un fapt edificator pe care îl relevă istoria literaturii și artei universale este acela că valoarea artistică, însemnătatea și durabilitatea unei opere de artă este cu atît mai mare cu cît ea a fost mai mult și mai direct legată de problemele epocii în care a fost creată — *ne-a spus* RADU BELIGAN. Operele care au rămas „eterne", care și-au dobîndit perenitatea sînt tocmai acelea care au permis de la faptele semnificative ale unei zile, ale unui an, ale unei decade și ale unei epoci, raportîndu-le la sensul [illegible] istorice și la marile idealuri de viață ale oamenilor. Desigur, actualitatea în artă nu înseamnă numai prezentarea evenimentelor mici, numai calchierea faptului de viață ca atare, desprins de contextul în care se naște și care îl determină, ci raportarea lui, îmbogățirea semnificației lui prin marile sensuri ale dezvoltării social-istorice. Acest fapt esențial fundamental stă la baza tuturor marilor opere de artă și el a fost înțeles sau intuit de marii scriitori și artiști ai lumii. Ceea ce a adus nou arta socialistă conceptului de actualitate este participarea conștientă, deliberată, fermă a scriitorului și a artistului de astăzi la procesul de transformare a omului, la făurirea idealurilor lui sau la lupta împotriva factorilor care frînează mersul istoriei. Integrării în contextul social-politic, raportării faptelor la dezvoltarea epocii și chiar a istoriei omenirii i s-au adăugat, în arta socialistă, sluirea fermă și lucidă, deliberată a unor înalte idealuri social-politice, angajarea creatorului în opera de edificare a noii societăți, în procesul de o mare complexitate al formării unei conștiințe înaintate, al perfecționării omului și a raporturilor dintre oameni, dintre individ și societate. În acest mod de a înțelege actualitatea stau superioritatea și forța artei noastre, inclusiv și poate în mod deosebit pentru un domeniu atît de popular și cu o arie de influențare atît de întinsă cum este cinematografia, caracteristicile și mijloacele artei cinematografice fiind foarte favorabile abordării acelor probleme legate de viața societății noastre, de aspirațiile și frămîntările poporului nostru. Din acest punct de vedere însă, consider că filmul românesc rămîne încă dator în ce privește abordarea unor majore probleme sociale".

„Este vorba — *după cum remarca* ZOE DUMITRESCU-BUSULENGA — despre faptul că cinematografia noastră nu a reușit să ridice un baraj real în calea mediocrității — [illegible] în primul rînd. Cu relativ puține excepții, și mai ales în cazul filmelor „inspirate din actualitate", producției noastre cinematografice îi lipsește forța de a emoționa și convinge, și aceasta se întîmplă ori de cîte ori o operă de artă se menține la suprafața realității. Pentru a putea influența publicul, pentru a putea contribui, cu mijloacele sale specifice, la educarea oamenilor, cinematografia ar trebui să evite cu rigoare orice concesii făcute superficialității, artificialității, încă de la politica de scenarii: ar trebui să stimuleze gîndirea artistică și atitudinea civică a creatorilor de film în așa fel încît să se înscrie în liniile de forță ale dezvoltării sociale".

ÎNDATORIREA PRIMORDIALĂ A CINEASTULUI: O POZIȚIE IDEOLOGICĂ CLARĂ

În desfășurarea anchetei s-a insistat asupra necesității unei inițiative mai substanțiale a creatorilor — *scenariști și regizori — determinată de înțelegerea și conștiința propriei responsabilități, de îndemnul lăuntric, propriu artistului autentic, de a-și consacra talentul, ideile sale inspirate de realitățile orînduirii noastre celor cărora li se adresează, de a contribui la progresul societății în care trăiește.*

„Criticile și indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu ne obligă să răspundem tocmai acestor cerințe ale creației artistice, de pe pozițiile superioare ale spiritului de partid, ale unei ideologii militante și profund umaniste în esența ei — *ne-a răspuns regizorul* GHEORGHE VITANIDIS, *arătînd în continuare că* „evoluția filmului contemporan a depășit faza experimentală pură, că inclusiv în cinematografia apuseană se afirmă tendințele spre o artă angajată social, o artă inspirată de idei progresiste. Cu atît mai mult la noi cinematograful trebuie să-și asume un astfel de rol activ, militant, paralel cu preocupările de ordin artistic. Cu alte cuvinte — *a continuat interlocutorul* — sîntem datori să investigăm în profunzime, să descoperim și să selectăm aspectele cele mai semnificative ale actualității, să căutăm subiecte, conflicte, personaje în mijlocul vieții, acolo unde se dau marile bătălii pentru triumful idealului socialist, acolo unde se plămădesc oamenii, conștiințele".

În această ordine de idei, regizoarea MALVINA URSIANU *a precizat că e vorba despre* „o dublă cerință: de a se evita cu rigoare atît mediocritatea călduță și comodă a temelor elaborate în birou, departe de incandescența marilor prefaceri specifice epocii noastre, cît și încercarea de a se substitui adevărului vieții „drame" contrafăcute, conflicte periferice; de a se înlocui sugestiile realității prin ambiguitatea unor subiecte sau a unui limbaj artistic conceput sub influența diferitelor mode cinematografice de import — emanații ale altor realități sociale și exprimînd concepții străine ideologiei noastre. Pe acest teren ar trebui să ne întîlnim — producătorul și creatorii — clarificîndu-ne și stimulîndu-ne reciproc, pentru a putea onora încrederea cu care ne-a investit poporul, comanditarul și destinatarul producției cinematografice".

Referindu-se la faptul că afirmarea cinematografiei românești, și a artei noastre în genere, nu poate fi înțeleasă fără situarea tuturor slujitorilor ei pe o platformă ideologică comună, fără acea unitate de scop artistic care decurge în modul cel mai firesc din unitatea de ideal a creatorilor, scriitorul EUGEN BARBU *spunea*: „Ceea ce condiționează comunicarea filmului cu publicul (indeosebi a filmului consacrat dezbaterii pe teme actuale) este o mare libertate interioară a scenaristului și a regizorului, certitudinea lor matură și responsabilă că răspund cu adevărat unor solicitări majore ale actualității. Prin filme se pot spune multe, de fapt numai buna credință să existe și lipsa de ipocrizie în dorința de a face să triumfe idealul socialist, de a educa publicul în spiritul acestui ideal. Vrem să convingem publicul de adevărurile noastre? Atunci trebuie să spunem ADEVĂRUL, să spunem marile adevăruri ale acestui timp, al nostru".

RADU BELIGAN *observa că filmul românesc nu își exercită în suficientă măsură funcția socială, educativă*, „datorită în primul rînd unei anumite lipse de curaj în abordarea mai directă, mai susținută, a actualității, *subliniind în continuare că* raportul între talent, profesionalitate și poziția cineastului față de realitate este mult mai direct decît s-ar părea. Perceperea realității, sensibilitatea față de reflectarea realității, a aspectelor ei mai profunde, a relațiilor pe care le implică mi se pare o definiție destul de exactă a talentului unui cineast (și nu numai a lui!). Iar profesionalitatea nu este altceva decît exersarea și dezvoltarea talentului".

Într-adevăr, publicul este foarte sensibil la autenticitatea, la încărcătura de adevăr a unui film, și respinge artificialitatea. Actrița SZÉLES ANNA *ne-a povestit — referindu-se la experiența ei de teatru — că ecoul pieselor de actualitate recente depășește adeseori seara spectacolului.* „Mi s-a întîmplat — în cadrul unor întîlniri cu spectatorii — să constat cît de viu este acest ecou, influența unor eroi cu adevărat ai zilei de azi. Deși am jucat în multe filme, am sesizat mult mai rar interes și participare din partea publicului. Explicația — majoritatea lor abordau subiecte periferice, rolurile erau șablonarde. Știm că se proiectează sporirea producției cinematografice. Ar trebui să crească, mai ales, numărul filmelor de actualitate care dezbat problemele reale ale oamenilor obișnuiți, problemele vieții noastre, filme despre și pentru tineret, care să răspundă preocupărilor tinerei generații, să-i ajute pe tineri în descoperirea lumii în care trăiesc și a responsabilităților față de ei înșiși și față de societate, în formarea individualității proprii, în formarea lor ca cetățeni ai patriei noastre. Numai în felul acesta filmul poate deveni un for obștesc, militant și mobilizator în munca de construcție a țării".

TITUS POPOVICI *(pe care l-am găsit lucrînd împreună cu regizorul Manole Marcus, și cu actorii Mircea Albulescu, Amza Pelea, Ion Besoiu la definitivarea unor ultime secvențe ale filmelor „Puterea" și „Adevărul") a subliniat mai întîi necesitatea unei clarificări a conceptului educativ aplicat artei.* „Toată lumea e de acord la noi, în principiu, asupra însemnătății funcției educative a cinematografului. Dar și acum, în anul 1971, persistă încă, din păcate, o neînțelegere asupra modului în care filmul își exercită această funcție, o neînțelegere izvorîtă în bună măsură din ignorarea unor cerințe proprii artei cinematografice și dintr-o anumită subapreciere a publicului. A educa înseamnă a afirma. Or, în cinematografie, acestei preocupări esențiale, active, a afirmării unor idei i-a fost adeseori substituită atitudinea pasivă și comodă de a evita drumurile încă neumblate, defrișarea terenului încă atît de puțin frecventat al actualității, îndrăzneala de a spune lucruri fundamentale, dar care încă nu s-au rostit. De aici, mediocritatea de atîtea ori criticată a filmelor pe teme actuale, întîrzierea apariției unor filme profund angajate, care prin adevărurile lor esențiale și prin poziția lor, prin forța și actualitatea ideilor să poată înrîuri, în mod real, conștiința spectatorului de azi. În îndemnurile adresate creatorilor, inclusiv celor din cinematografie, tovarășul Nicolae Ceaușescu a insistat, pe bună dreptate, asupra necesității unei poziții principiale, îndrăznețe și cu adevărat creatoare în selecționarea și analizarea sugestiilor realității, asupra necesității unei permanente raportări a artistului la problematica inedită, pasionantă, a epocii noastre ca o condiție a eficienței actului creator, a succesului de public și implicit a îndeplinirii funcției sociale, educative a artei. Exigențele formulate de secretarul general al partidului angajează în cel mai înalt grad responsabilitatea artistică și ideologică, politică a creatorilor și implică, deopotrivă, instaurarea fermă a unui climat de încredere și de efervescență creatoare, stabilirea unor relații de colaborare în spirit larg, propriu creației, manifestării spiritului de răspundere și al pasiunii înnoitoare".

„În raporturile cu publicul — *ne spune* MANOLE MARCUS — noi, regizorii, am greșit adeseori ignorîndu-i severitatea și nu există eroare mai gravă și mai scump plătită pentru un cineast — și pentru o cinematografie — decît aceea de a subaprecia sau de a nu obține adeziunea spectatorilor. Am greșit și atunci cînd am acceptat scenarii neinteresante ori subțiri ca substanță, încercînd să le compensăm inconsistența prin artificii de limbaj; și atunci cînd — scenariști sau regizori — am încercat să-i prezentăm publicului o realitate contrafăcută, să-i „vindem" o marfă artistică dubioasă într-un ambalaj formal „de actualitate", dar foarte departe de viața, de preocupările, de experiențele și problemele omului de azi. Mă voi referi, în continuare, la filmele la care lucrez acum, deoarece ele demonstrează netemeinicia unor prejudecăți destul de răspîndite privind posibilitățile de înnoire tematică în cinematografie. Aceste filme sînt, în substanța lor, novatoare și îndrăznețe, rememorînd climatul și realitățile politice ale unei epoci complexe și despre care s-a vorbit mai puțin, inclusiv în literatură. Realizarea lor a cerut — în scenariu, regie, interpretare actoricească — înaltă rigoare politică și artistică, angajînd responsabilitatea maximă a întregii echipe de creație. Colaborarea noastră s-a desfășurat sub semnul acestei responsabilități, în dorința de a realiza un dialog sincer și substanțial cu publicul".

„În felul acesta își poate îndeplini arta funcția ei educativă, lărgind sfera cunoașterii — *adaugă* TITUS POPOVICI. Punînd, în cazul nostru, în adevărata lumină fapte ale istoriei naționale. După credința mea estetică, o operă de artă educă, punînd întrebări esențiale fără a da neapărat un răspuns normativ, ci sugerîndu-l numai, invitînd spectatorul să-l caute și să-l găsească singur, determinîndu-l să mediteze, să-și definească o atitudine responsabilă față de realitate, să-și facă un examen de conștiință. Dacă admitem definiția dată de Engels libertății, e limpede că la înțelegerea necesității nu se poate ajunge decît prin cunoaștere".

CE ORIENTĂRI SUSȚINE DE FAPT CRITICA CINEMATOGRAFICĂ?

În aceeași ordine de idei. EUGEN BARBU *s-a referit la modul cum sînt sprijinite tendințele pozitive ale filmului românesc.* „S-a vorbit frumos despre utecistul din „Facerea lumii", dar citiți cronicile publicate în ziarele noastre (ele sînt în general foarte favorabile filmului) și veți vedea că tocmai sublinierea necesității creării unor astfel de filme a scăpat unor comentatori: tocmai un asemenea personaj, idealurile lui, capacitatea lui de dăruire nu au fost sesizate.

Nu scapă unui cititor atent lipsa de aderență a „cronicăreselor" de film la astfel de teme! De ce am avea noi filme dedicate unor oameni care cred în ceva? Filmele cele mai interesante sînt, după ele, acelea care arată „abisalul" din om. Ce rost are să vorbești cu flacără despre anii acela superbi ai șantierelor, cînd tinerii ședeau mai mult pe Valea Jiului decît la Katanga? Alea-s filme? Vine un cronicar reputat care vorbește pe toate canalele la televiziune? Ce scrie reputatul cronicar supraestet? Că asemenea filme ca „Facerea lumii" sînt de fapt niște filme despre adevăruri secundare. Ce o fi acela adevăr secundar eu nu am să aflu multă vreme. Dar fetele din subsolurile săptămînalelor? Ce scriu ele? Ele scriu că filmele acestea cu tați care-și pierd familia pentru că se dedică unei cauze mari, nobile — cea mai mare și cea mai nobilă — pînă la uitarea de sine, ar fi ele bune, dar, vedeți dv., nu aduc cu filmele lui Antonioni, ale lui Buñuel și ale altora.

Ne întrebăm ce idealuri cultivă filmul românesc? Sau mai degrabă ce idealuri ar trebui să cultive? Sigur că avem și pelicule ca „Mihai Viteazul" și altele, dar ele sînt atît de rare! Există prea multă imitație oarbă după regizorii străini. Și prea rare au fost încercările de a se spune snoblilor: Destul! O parte a presei, prin modul în care a comentat fenomenul cinematografic, îmi pare a fi făcut totul ca să încurajeze tocmai ceea ce ne îndepărta de școala națională de film pe care o visăm...".

O retrospectivă a filmelor românești pe teme actuale ar scoate în evidență unele încercări meritorii și chiar unele reușite: de-a lungul anilor au apărut realizări cinematografice care nu pot fi ignorate nici în ce privește autenticitatea, *nici în ce privește* dramatismul conflictelor, *realizări invederind personalitatea și nivelul profesional al creatorilor lor. Dar aceste filme sînt prea puține și, mai cu seamă, nici ele nu au răspuns, direct, celor mai ardente solicitări ale actualității, problemelor mari cu care se confruntă constructorii noii societăți. Regizorul* ANDREI BLAIER *observa, în acest sens, că* „Filmul românesc pare că a luat-o mereu de la capăt. O vreme își asigura o experiență cît de cît viabilă, pe urmă renunța la ea și pășea bîjbîind ca pruncii. De ce n-a reușit cinematografia noastră să-și păstreze bagajul de roade cîștigat de-a lungul anilor, și l-a risipit candidă pe aceleași drumuri bătute? Poate și pentru că n-a descifrat în filmele valoroase de care dispunea la un moment dat trăsături definitorii, orientarea lucidă spre esențial. Ani de zile, pedalînd pe nevoia de profesionalizare a cinematografiei, am crezut că aceasta se poate obține în gol, în afara obiectivului real al artei noastre cinematografice. Și încercînd să ne desăvîrșim profesia — petreceam „vacanțe la mare" și găseam prilej de haz în concursuri dintre brutari. Ideea diversității de repertoriu, vehiculată în afara obiectivului educativ al filmului nostru, sau analize superficiale despre destinul epic al filmului românesc ne-au făcut să vedem în filmele de calitate doar valoarea lor epică și în comedii vide cîștiguri profesionale. Crezînd cu toată tăria în filmul de actualitate, consider că a sosit momentul să spunem „stop" preocupărilor de ordin secundar, temelor mărunte și să ne străduim să oferim spectatorilor — în filme care să ne reprezinte — adevărul timpului nostru, de pe pozițiile noastre comuniste".

PSEUDOÎNDRĂZNEALA PLATITUDINILOR ECRANIZATE

Un alt actor, AMZA PELEA, *insistînd asupra necesității unei investigări mai profunde a realității, ne-a spus:* „Discutăm adeseori despre îndrăzneală, dar nu o dată s-a întîmplat ca, în practica de creație, această „îndrăzneală" să se reducă, de fapt, la un mărunt spirit de frondă juvenilă sau să se manifeste exterior, în domeniul formei, ascunzînd sărăcia, platitudinea ideilor. Este, de fapt, vorba despre o necunoaștere a realității, despre o comoditate ascunsă sub zgomotul vorbelor mari. Sau despre receptivitatea necritică față de diferite influențe și mode cinematografice. Prin imitație se pot imagina roluri „interesante", personaje complicate, dominate de complexe, conflicte învăluite în tenebre, dar vreau să vă spun că astfel de „atuuri" sînt — de fapt — lipsite de acoperire și nu pot duce la creații cu adevărat concludente pentru că nici interpretul nu va crede în eroul pe care-l întruchipează, nici publicul nu va crede în imaginea artificială asupra realității ce-i este oferită pe ecran. Ca actor, mi-am dorit întotdeauna să întruchipez un personaj cu adevărat al zilelor noastre, angrenat într-un conflict major, semnificativ. Scenariile lui Titus Popovici „Puterea" și „Adevărul" îmi satisfac această dorință și m-au făcut să cred în destinul personajului meu".

Iată o parte din răspunsurile primite la ancheta noastră, răspunsuri din care se desprinde preocuparea majoră de a apropia filmul românesc de temele actualității, de a face din spectacolul cinematografic un veritabil act de educație în spiritul idealurilor cultivate de umanismul socialist, al unei concepții superioare despre lume și viață, concepția marxist-leninistă, promovate cu fidelitate și consecvență, în toate domeniile, de partidul nostru. Iată idei asupra cărora — în momentul cînd își pune mai responsabil decît oricînd problema destinului său — cinematografia noastră, meditînd activ, constructiv, nu va avea decît de cîștigat.

D. COSTIN

cinema

● **Brigada Diverse în alertă**: PATRIA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15, BUCUREȘTI — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21, GRĂDINA DOINA — 20,15.
● **Un loc pentru îndrăgostiți**: CAPITOL — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21, la grădină — 20; 21,45.
● **Floarea soarelui**: SALA PALATULUI — 19,30 (seria de bilete — 3798), SCALA — 10,30; 13,15; 16; 18,45; 21,15, GRĂDINA SELECT — 20.
● **Îndrăgostiții**: CENTRAL — 9,30; 12; 15; 17,30; 20,15.
● **Dispariția lui Timo**: LUMINA — 9—16 în continuare; 18,15; 20,30.
● **Program de desene animate pentru copii**: DOINA — 10.
● **Lănțișoare verzi**: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Secretul planetei maimuțelor**: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 20,15, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,15; 16; 18,15; 20,30.
● **Săptămîna nebunilor**: MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, la grădină — 20, FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Cum am declanșat al doilea război mondial**: ARTA — 15,30, la grădină — 20.
● **Cortul roșu**: BUCEGI — 16,30, la grădină — 20, GIULEȘTI — 15,30; 19.
● **Notre Dame de Paris**: GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Mihai Viteazul**: POPULAR — 15,30; 19,30.
● **Bătălia de pe Neretva**: LAROMET — 15,30; 19.
● **Esop**: RAHOVA — 15,30; 17,45; 20,15.
● **Porto Franco**: MUNCA — 16; 18; 20.
● **Femeia nisipurilor**: CINEMATECA (sala Union) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
● **Turnul de aramă**: COSMOS — 15,30; 18; 20,15.
● **Elefantul Slowly**: TIMPURI NOI — 9,15—20 în continuare.
● **Al 41-lea**: VIITORUL — 16; 18; 20.
● **Haiducii lui Șaptecai; Zestrea domniței Ralu**: LIRA — 15,30, la grădină — 20.
● **Romeo și Julieta**: MIORIȚA — 9,30; 12,45; 16,15; 19,30.
● **Din nou despre dragoste**: PACEA — 15,45; 18; 20.
● **Tudor**: FERENTARI — 15,30; 19.
● **Treci pragul**: PROGRESUL — 16; 18; 20.
● **Sunetul muzicii**: FLOREASCA — 15,30; 19, BUZEȘTI — 16, la grădină — 20.
● **Faraonul**: DRUMUL SĂRII — 15,30; 19.
● **Secretul din Santa Vittoria**: CRÎNGAȘI — 15; 17,30; 20.
● **Capcana**: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Greșeala fatală**: AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18, la grădină — 20,15, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15, la grădină — 20,30.
● **Întîlnire cu o necunoscută**: EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, VOLGA — 9,30; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, FLAMURA — 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **De-aș fi... Harap Alb**: FLAMURA — 9—11,15 în continuare.
● **S-a întîmplat în recunoaștere**: MOȘILOR — 15,45; 17,45, la grădină — 20,15.
● **Prințul negru**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,15; 17,30; 20.

teatre

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (la grădina Boema): **Vox... Boema** — 20.
● Ansamblul artistic „Rapsodia română": **La izvoare de frumusețe** — 17,30.

tv

15,20 Deschiderea emisiunii. „Apollo-15". Transmisiune directă. Prima plimbare lunară.
16,30 Emisiunea în limba germană.
18,00 Bună seara, fete! Bună seara, băieți!
19,10 Tragerea de amortizare ADAS.
19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici.
19,30 Telejurnalul de seară ● Sport.
20,00 Săptămîna internațională.
20,15 Teleenciclopedia ● Kamakala Ciudi ● Record ● Radioactivitate (II) ● Rîul crocodililor.
21,00 Film serial realizat de Televiziunea română: „Urmărirea". Episodul II — „Recepție la von Braun". Scenariul: Eugen Barbu și N. Mihail. Regia: Radu Gabrea.
21,50 Fragment din spectacolul înregistrat în Sala de concerte a Radioteleviziunii române cu naistul Gheorghe Zamfir, acompaniat de Ion Lăceanu, Cornel Nicolescu, Ion Milu, Toni Iordache, Mihai Tudor, Ion Drăgoi.
22,05 Spectacol muzical-distractiv. Înregistrare de la bazinul Lido.
23,15 Telejurnalul de noapte.
23,25 „Apollo-15". Aspecte din timpul primei activități extravehiculare pe Lună.
23,50 Închiderea emisiunii.

Publicul și talentul interpreților așteaptă cîntece inspirate

Însemnări despre Concursul național de interpretare și creație Mamaia '71

A devenit concursul de la Mamaia un examen pentru muzica ușoară românească? Răspunde concludent la această întrebare ediția 1971?

Este un loc comun comentarea circulației largi a cîntecului inspirat, a ritmurilor tinerești, a acelor texte poetice care fac din muzica ușoară un mesager de neînlocuit al confesiunilor sincere, directe, spontane. Publicul știe să aplaude fantezia, profunzimea, vibrația muzicii, să selecteze piesele în care găsește echivalențe ale universului său spiritual, să afle în muzică un răspuns la dorința de frumos. Prin această inteligentă și sensibilă disponibilitate, manifestările cîntecului capătă largă audiență. O audiență care obligă! De aceea, etapa finală a unui concurs național — așa cum a fost recenta ediție — prilej de confirmare a talentelor autentice, trebuie să poarte girul exigenței, al eforturilor pe care forurile de cultură direct răspunzătoare le depun pentru cultivarea tinerelor cadre de soliști.

Cu certitudine, în mare parte, aceste deziderate au fost împlinite. A fost relevată, în primul rînd, **tradiția cîntecului nostru**. Am ascultat „trei seri" de muzică românească, remarcînd noblețea, specificul muzicii noastre, neînfeudată de mode efemere, ci stăpînă, sigură pe valențele ei. Majoritatea dintre tinerii interpreți-concurenți au avut în piesele muzicale cu care s-au prezentat în competiție un sprijin sigur, calitatea lor ajutîndu-i să-și arate originalitatea, puterea de a comunica cu spectatorii. **Dida Drăgan** — solistă de talent, cu multă sensibilitate și muzicalitate — a dat **„Vechiului pian"** al lui V. Vasilache jr. o vibrație de mare calitate, fără a plăti tribut „modelelor" vechi de interpretare. Larga respirație a refrenului, a cupletelor din **„Să facem florile să cînte"** de George Grigoriu a dat posibilitate **Stelei Enache** să construiască un moment poetic de o reală delicatețe. Prin șlagărul **„Evrika"**, de Gelu Solomonescu, **George Enache** și-a etalat timbrul baritonal al vocii, capacitatea de a face contact imediat cu sala, de a face publicul să intre în rezonanță cu nota optimistă a cîntecului său. Din vechiul cîntec **„Unde ești, fericirea mea"**, semnat de Giroveanu, actorul ieșean **Cornel Constantiniu** a făcut un șlagăr al zilei, luminîndu-i melodia, dîndu-i un ton adecvat, cu noua formulă orchestrală de remarcabil bun gust în care a fost îmbrăcată. Ar trebui să mai amintim: **„Țărăncuța"**, **„Să cîntăm, chitara mea"**, **„Ionel, Ionelule"**, **„Glasul roților de tren"**, **„Inimă nu fi de piatră"...** — cîntece care nu-și dezmint de-a lungul anilor valoarea, piese de încercare, prin popularitatea lor, într-un concurs de interpretare.

Așa cum am spus, evoluția tinerilor soliști-concurenți a relevat atenta lor pregătire, preocuparea pentru a evita notele de diletantism, de stîngăcii în mișcarea scenică, de șarjare inutilă. Din acest punct de vedere, **concursul național de interpretare** a avut, cu siguranța, una din cele mai reușite ediții ale sale. Este indiscutabilă, de asemenea, oportunitatea lui în etapa actuală pentru muzica ușoară românească. Pentru **Cornel Constantiniu, Dida Drăgan, Stela Enache, George Enache, Ana Petria**, pentru **Camelia Schneider, Olimpia Panciu, Anca Dimitriu**, pentru oricare dintre tinerii care au suit pe scena de concurs, pentru cei menționați în palmares — ediția Mamaia '71 nu trebuie să fie numai confirmarea calității lor, ci începutul unei cariere în care **dorința continuei perfecționări** să fie laitmotivul definitoriu. Soarta stelelor curînd apuse, sau a celor care pîlpîie după ani și ani de zile, nereușind să se desprindă de formula „șocului", de debut, nu este deloc ademenitoare. Dorim să credem că eforturile conjugate ale C.S.C.A., ale Uniunii compozitorilor nu apar doar atunci cînd se cîștigă vreun trofeu sau cînd se anunță vreun concurs, ci sînt tot timpul o **prezență, o realitate**. Astfel, tinerele talente lansate acum, ca și altele ce abia urmează a fi descoperite, trebuie să aibă în forurile de cultură un competent și mai ales exigent îndrumător, care să le ajute în desăvîrșirea profesională, să le dea posibilitatea unor contacte utile cu publicul. Așadar, ținem să subliniem și acum necesitatea continuității în formarea, în împlinirea artei soliștilor noștri. În acest sens, „cursurile de perfecționare" de pe lîngă C.S.C.A. ar trebui revizuite, să se asigure îndrumarea numai de către cadre cu bogată experiență, să se instaureze o disciplină a frecvenței, o urmărire atentă a fiecărui cursant.

Concursul de creație a oferit mai puține elemente de surpriză. Fără îndoială, s-au lansat cîteva șlagăre — acesta este și unul din scopurile unei astfel de manifestări. Am reținut culorile suave, nostalgice, ale **„Zarzărului"** semnat de **Aurel Manolache**, izul lăutăresc al cîntecului **„Of" de Paul Urmuzescu**, calma destăinuire din **„A fost odată ca-n povești"**, de **Horia Moculescu**, calitățile melodiilor **„Dar ce nu ai?"**, **„Dunărea mireasă"**, **„Mi-a venit mintea acasă"**. Cu totul deosebită însă ni s-a părut imaginea **„Primului loc pe pămînt"** al lui **Mandi**, versuri și cînt profunde, nealterate de vreun șablon, o depanare autentică de filieră baladescă. În rest, compozitorii concurenți nu au impus pregnante modele de orchestrație, ritmuri deosebite, o tematică originală. Dacă tot nu s-a făcut nici un efort pentru lansarea unor tineri compozitori, a unor nume noi pe tărîmul creației, nu am înțeles de ce a fost necesar ca nume cunoscute să participe cu 2—3 cîntece într-o competiție de numai 24 de melodii?

Așa cum am relatat în corespondențele cu caracter informativ de la Constanța, așa cum subliniam și cu prilejul festivalului „Cerbul de aur", un concurs național de creație, prin exigența, competența juriului, își sporește prestigiul, devenind — ca și în domeniul interpretării — un evident și important factor de progres. Exigența juriului, pe deplin îndreptățită, arătată acum, la capătul drumului, la etapa finală — prin neacordarea premiilor I și II — nu este suficientă; ea ar fi trebuit să se manifeste încă de la începutul competiției. Astfel, nu ar mai fi ajuns în finală melodii șterse, simpliste — adevărate obstacole pentru interpreți. Nu mai vorbim de tematica monocordă, în care textele — binecunoscutul călcîi al lui Achile al muzicii ușoare — erau, multe, de o platitudine exemplară. Poate că ediția '71 a concursului de la Mamaia va fi un bun punct de pornire pentru Uniunea compozitorilor, pentru forurile interesate în inițierea unor dezbateri eficiente privind muzica ușoară.

Concursul național de creație și interpretare s-a încheiat. Notăm corectitudinea, decența transmisiilor regizorului Alex. Bocăneț, luminozitatea cadrului scenografic, simplu, telegenic, semnat de Doina Levința, aportul orchestrei Radioteleviziunii dirijate de Sile Dinicu — un maestru al baghetei care își închină experiența cu modestie fiecărui timid debutant — intervențiile apreciatului sextet „Cantabile".

Subliniind importanța muncii continue, a îndrumării competente, rolul pe care C.S.C.A., Uniunea compozitorilor îl au în determinarea unei evoluții pozitive a talentelor consacrate în asemenea competiții naționale, afirmăm că ediția Mamaia 1971, prin reușitele sale ca și prin neajunsurile pe care am încercat să le semnalăm, trebuie considerată nu ca un moment care să invite la lungi vacanțe, ci ca un semnificativ punct de pornire pe drumul unor eforturi convergente, susținute, sistematice, unicul drum, de altfel, spre creația autentică de valoare.

Smaranda OȚEANU

ȘCOALA INTERNAȚIONALĂ DE INFORMATICĂ

(Urmare din pag. I)

dia, Italia, Norvegia, Olanda, S.U.A., Ungaria.

— Sub ce formă se vor desfășura lucrările acestei reuniuni?

— Pentru a preciza mai bine caracterul acestei reuniuni științifice, vom sublinia că ea nu este un congres, nici un simpozion, nici o conferință sau colocviu. Este o formă de învățămînt de perfecționare pentru cadre competente, cu o școlarizare regulată, liber consimțită, dar riguroasă. Școala de acum doi ani, desfășurată în Franța, a avut un program de 6—7 ore pe zi, în cadrul căruia conferențiarii erau totodată și cursanți la conferințele altora, iar cursanții puneau întrebări și ridicau probleme dificile pentru conferențiari. Aceeași *atmosferă de lucru* va caracteriza și școala internațională organizată în țara noastră.

Importanța deosebită a acestei școli internaționale pe care o organizează țara noastră se reflectă și în faptul că ea se va desfășura sub egida UNESCO, fiind prima școală de informatică ce capătă această egidă. De asemenea, atît Comisia guvernamentală pentru dotarea cu echipamente de calcul, cît și Comitetul de Stat pentru Energia Nucleară acordă sprijinul și colaborarea lor la organizarea și desfășurarea școlii, care revin în primul rînd în sarcina Centrului de calcul al Universității București. Din partea franceză, această sarcină revine Institutului de matematici aplicate al Universității din Grenoble, instituție de mare prestigiu internațional, sprijinită în activitatea sa de un puternic centru de calcul.

— Concret, ce probleme vor figura în programul școlii internaționale?

— Printre capitolele cele mai caracteristice aduse în discuție vom menționa: Analiza și proiectarea sistemelor, Teleprelucrarea informației, Conducerea cu ajutorul calculatoarelor, Econometria și prelucrarea informației, Tendințe actuale în metodele cercetării operaționale, Formarea și specializarea cadrelor (constructori și utilizatori), Dreptul internațional în informatică. Sisteme informatice mari. În afara cursurilor și conferințelor axate pe aceste teme, pentru care o serie de mari specialiști și-au exprimat acordul de a le trata, intenționăm să organizăm mese rotunde și discuții, profitînd de faptul că participanții se vor găsi timp de 17 zile laolaltă. De asemenea, avem în proiect aprofundarea legăturilor dintre informatică și cercetarea operațională. În acest scop vom organiza în cadrul școlii și ca parte integrantă a acesteia în zilele de 9—11 august a.c. un simpozion cu tema „Informatică și cercetare operațională". Vom putea da în acest mod posibilitate unui număr mai mare de specialiști din cercetare și producție de a dezbate, împreună cu personalitățile internaționale participante, multiplele aspecte ale introducerii și edificării sistemelor informatice și în special a sistemului informațional adecvat țării noastre.

După încheierea activității, intenționăm să publicăm, într-o editură internațională, într-un volum textele, puse la punct sub forma definitivă, ale tuturor cursurilor și conferințelor.

— Se pune cumva problema ca țara noastră să fie de acum înainte gazda permanentă a unui serial anual de asemenea reuniuni științifice?

— Despre această problemă aș dori să vorbesc după încheierea acțiunii pe care o organizăm acum în comun cu colegii noștri francezi. Ceea ce vă pot spune este că problema instituirii unui serial în organizarea unor astfel de școli de cercetare și învățămînt de înalt nivel suprauniversitar în domeniul informaticii în țara noastră s-a pus, firește, și premisele sale sînt deosebit de favorabile. Interesul larg pe plan internațional pentru Școala de vară de informatică, dar îndeosebi dovezile din ce în ce mai numeroase de simpatie și prestigiul de care se bucură astăzi în lumea întreagă România socialistă credem că ne vor ajuta să punem bazele unei tradiții și în ceea ce privește serialul științific de care vorbiți.

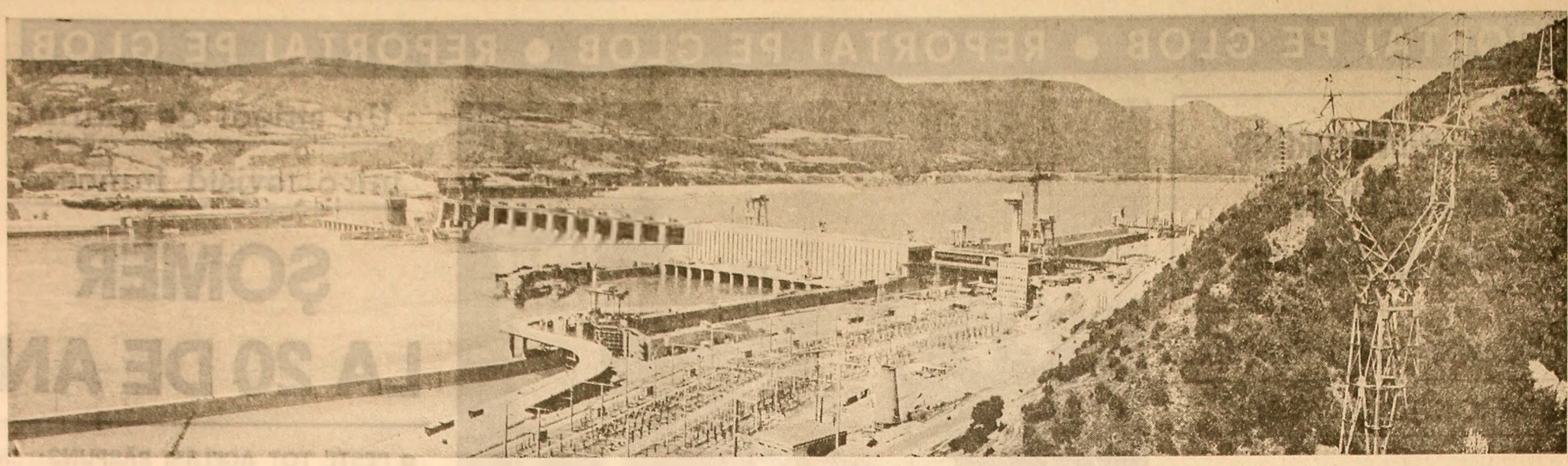

PORȚILE ENERGIEI ȘI ALE EROISMULUI

I

Porțile de Fier, vastă temă de meditații asupra virtuților de bază ale clasei muncitoare, cheie a durabilității idealurilor socialiste și loc de afirmare a eroismului cotidian, devine acum, la cota finală, nu numai un simbol ci și o sursă de procese definitorii pentru epoca noastră, în care elanul se îmbină cu luciditatea rațiunii, spiritul de sacrificiu cu prognozele științifice. Trecem de-a lungul barajului deversor, pe podul larg ca o pistă de aterizare. Fiecare loc de muncă este sinonim cu cutezanța, răbdarea, măiestria. Cei zece mii de meșteri care au lucrat sub spulberul vîntului din defileu, sub apele fluviului, în costum de scafandru sau de miner, înfăptuiesc noi tradiții eroice ale muncitorimii revoluționare. Dulgheri, macaragii, fierari, mecanici ne înfățișează însăși istoria țării pe care au ridicat-o, au zidit-o, au împodobit-o cu aceste edificii moderne. Asprele lor amintiri cuprind evenimente care ne-au ținut nu o dată cu respirația tăiată: izgonirea apelor cu ajutorul batardourilor, răgăzuirea fluviului, crearea digului de protecție a centralei. În momente de grea încercare, acești oameni au fost prezenți pe șantier, au stat uneori zile și nopți de-a rîndul, și nu numai în înfruntarea pieptișă cu elementele furibunde ale naturii, ci și cu dificultățile tehnice ale montajului, cu aplicarea celor mai îndrăznețe soluții tehnice adoptate cîndva la noi. Pentru fiecare din aceste realizări tehnice, constructori, muncitori, tehnicieni, ingineri, proiectanți, animați de un fierbinte patriotism, de un viu spirit revoluționar, au studiat, experimentat în laborator, au făcut descoperiri și inovații, dînd măsura forțelor lor creatoare și obținînd o recunoaștere internațională a competenței și prestigiului lor. Lapidar, inginerul Nicolae Decusară ne-a vorbit despre spiritul de disciplină și de dăruire care i-a înaripat pe montorii turbinelor Kaplan. El însuși pildă de dăruire și exigență, de-a lungul anilor a fost un model moral cu o putere de influențare rar întîlnită. În același stil, turbiniștii ne-au vorbit despre treptele măiestriei, care nu pot fi urcate decît atunci cînd sînt însuflețite de un mare ideal politic: **„Am crescut o dată cu țara! Încheind această operă, abia așteptăm să preluăm alte mari obiective ale industriei noastre. Cu experiența cîștigată la Porțile de Fier nimic nu ni se pare prea greu de acum înainte".**

II

Vocația perfecțiunii este o vocație revoluționară. Orice român și orice comunist se simte plin de mîndrie că țării noastre i-a revenit misiunea ca, în colaborare cu Iugoslavia, vecină și prietenă, să rezolve cea mai dificilă problemă de navigație pe Dunăre și să revitalizeze una din marile căi de transport ale Europei. Cînd privim sectorul cataractelor, unde și-au pierdut viața mulți navigatori, iar apele ne întîmpină blînde și supuse, cînd privim munții sfredeliți de tunele și viaductele înalte pînă la șaizeci de metri, ne gîndim că această capodoperă a fost zămislită sub ochii noștri și că ea a fost nu o dată comparată cu o autostradă celebră dintr-o țară cu vechi tradiții de constructori. Cînd privim barajul deversor și trecem de-a lungul bastioanelor în care vîntul suflă ca într-un flaut, ne simțim în cea mai deplină siguranță. Un viu fior de emoție ne cuprinde la gîndul că omul contemporan a fost în stare să rezolve probleme tehnice la care nici nu visau generațiile anterioare. Și dacă în cărămizile puse de legiunile romane în pilonii Podului lui Apollodor erau încrustate embleme și însemne ale meșterilor vestiți ai antichității, în oțelul turbinelor, în betoanele hidrocentralelor sînt încrustate însemne ale uzinelor socialiste. Cele mai perfecționate unități ale clasei muncitoare au dat la Porțile de Fier o replică modernă uneia dintre minunile antichității. Mai mult decît atît, **Porțile de Fier poate fi socotită o izbîndă a internaționalismului socialist, servind cauza apropierii și cooperării dintre popoare,** deoarece ele nu reprezintă doar un bun al celor două țări riverane, ci un bun al tuturor țărilor dunărene care își vor putea dezvolta flotele și porturile. Am avut prilejul să ascult impresii ale unor oaspeți și specialiști de renume din străinătate, să-i văd călcînd cu admirație pe sub podurile de ridicat, de-a lungul eclузei, în sala mașinilor. Toți erau profund impresionați de nivelul tehnic, de spiritul de disciplină și organizare, de înalta competență a muncitorilor noștri. Ei căutau să vadă cum au fost rezolvate dificultățile de concepție și recunoșteau că aici au fost obținute performanțe de nivel mondial: turbinele Kaplan, servomotoarele cu cursă lungă, eclуza, poarta de o mie de tone și altele. Plini de mîndrie dar și de modestie sînt oamenii care înfruntă și învingînd natura în cel mai inversunat sector al fluviului. Oamenii care au mutat cetăți, orașe, care au ridicat kilometri de diguri, zeci de poduri și tunele știu că **grandioasa uzină de la Porțile de Fier este opera întregii țări** și că munca lor reprezintă un val dintr-o mare, o piatră dintr-un impunător edificiu. A munci cinstit, corect, nu pare pentru ei suficient. **A munci fără să-și pregete eforturile, dezvoltîndu-și toate resursele, a învăța necontenit este pentru ei o datorie de onoare și o lege.** Constantin Borugă, președintele consiliului sindicatelor, ne-a vorbit despre noul spirit născut pe Dunăre, despre cutezanța de a ne măsura cu cele mai iscusite născociri ale minții omenești. Cele mai complexe utilaje au căpătat aici pecetea inteligenței specialiștilor români. Numeroase inovații s-au născut în rîndul muncitorilor. Fiecare utilaj a fost împînit pe platforma de montaj, unde s-au încheiat procesele de fabricație. Au fost făcute îmbunătățiri de echipamente pînă în ultima clipă; sistemul de semnalizare din avanporturi, bolarzii plutitori, lămpile cu vapori de iod cu vizibilitate în ceață etc. Dintr-un sector fioros, care li timora pe navigatori, Porțile de Fier au devenit cea mai mare sursă de energie electrică din țară și una din rezervațiile turistice, prefăcînd o zonă sălbatică într-un domeniu miraculos al peisajului industrial.

III

Un miliard de kilowați-ore obținuți la Porțile de Fier în decursul ultimelor douăsprezece luni reprezintă valoarea realizată de toate centralele electrice din România anului 1938. Cele șase turbine, la finele anului 1971, cînd vor atinge capacitatea proiectată, vor depăși, potrivit aceleiași comparații, de cinci ori producția de energie electrică a României antebelice. Dar nu cai putere, nu mii de metri cubi de apă ce pătrund în turbine secundă după secundă, nu imaginile cu adevărat fabuloase mă preocupă în clipa în care străbat lungile coridoare ale centralei, etajele de bloc, încăperile anexe, scările în evantai, tunelurile de beton. Diagrama ideilor și devotamentul oamenilor sînt singurele care, de-a lungul celor șapte ani de lucrări complexe, pot explica rezultatele de-a dreptul uimitoare obținute la Porțile de Fier.

Ne oprim la grupul cinci, care s-a rotit pentru prima oară la începutul acestei luni. Montat de echipa lui Ovidiu Simionescu, acest grup are cea mai bună linie de arbori. Perfecta ei simetrie a dus la scurtarea simțitoare a termenului de punere în funcțiune. La turbina a șasea, rotorul a fost instalat și imensul arbore lucește în grandioasa fîntînă. Îl revedem pe Nicolae Nicolae, destoinicul maistru principal care a condus montajul la trei hidroagregate și, ca secretar al organizației de partid a lotului, a urmărit întreaga activitate pe această platformă, socotind obligațiile tehnice drept sarcini de partid. El ne vestește că montajul ultimei turbine se desfășoară conform graficului. Intrînd în amănunte, vedem că turbina a cincea a scurtat angajamentul cu mai bine de treizeci de zile și că ultimul montaj va însemna un record. În centrala Porților de Fier, de-a lungul ultimilor doi ani, s-au dat cele mai inversunate bătălii cu termenele de execuție, s-au perfecționat tehnologii, s-au încheiat procesele de fabricație. Au fost socotite drept unul dintre cei mai vechi oameni din întreprindere, Vasile Pieptan, directorul comercial al I.C.H.-Porțile de Fier, ne înfățișează un joc al cifrelor în care un cuvînt revine stăruitor: economii. Caut explicația acestor economii și o aflu în faptul că, de-a lungul celor șapte ani, constructorii și montorii au aplicat soluții eficiente, și-au organizat cu chibzuință locurile de muncă, n-au irosit metalul, au recuperat materialul lemnos, au mecanizat într-un grad înalt operațiile, au atins o productivitate ridicată. Dar aceste economii n-au fost obținute numai pe șantier, ci și în uzinele furnizoare de utilaj. Multe echipamente au fost produse la un preț mai redus decît cel stabilit inițial, pentru că întreprinderile furnizoare și-au perfecționat ele însele procesul de fabricație, însușindu-și tehnologii superioare. La aceste economii a contribuit alegerea celor mai potrivite mijloace și căi de transport. Căutînd explicația economiilor, în fond le găsim în resursele de inteligență ale oamenilor de aici, în tradițiile valoroase ale uzinelor noastre care, adaptîndu-se unui proces de producție modern, au izbutit performanțe remarcabile. În anul în care Reșița sărbătorește două sute de ani de existență, salașul de la locomotive la turbinele Kaplan înseamnă realmente o ridicare pe treapta superioară a experienței și calificării sale. Craiova și Brașov, Galați și Brăila, Hunedoara și București, multe alte centre ale industriei noastre grele vorbesc în același limbaj despre performanțe de nivel mondial. Cele mai mari porți din țară, rotoarele turbinelor, echipamentele pentru vanele rapide, podurile de ridicat cu o capacitate de patru sute de tone, servomotoarele cu cea mai lungă cursă cunoscută, panourile electronice de comandă ne fac să înțelegem că recordurile de la Porțile de Fier sînt indisolubil legate de progresul rapid al industriei naționale. De la graiferele-polip, care scot arborii de la grătare și vane, pînă la puternicele transformatoare și stîlvilare de oțel, de la poarta plană la aparatele directoare, totul exprimă efortul de cooperare al uzinelor constructoare de mașini din țară și marele examen trecut cu succes pe Dunăre. Nimic nu pare mai impresionant decît tonajul acestor echipamente și utilaje: cincizeci de mii de tone! În masa de beton armat, la eclуză, la centrală, la baraj, în tunelurile lungi de kilometri, în turnul de comandă aflăm o vastă expoziție de utilaje produse în România, indice elocvent al nivelului înalt atins de economia națională **în primul an al noului cincinal.**

IV

Venit din sectorul navigației civile și socotit drept unul dintre cei mai vechi oameni din întreprindere, Vasile Pieptan, directorul comercial al I.C.H.-Porțile de Fier, ne înfățișează un joc al cifrelor în care un cuvînt revine stăruitor: economii. Caut explicația acestor economii și o aflu în faptul că, de-a lungul celor șapte ani, constructorii și montorii au aplicat soluții eficiente, și-au organizat cu chibzuință locurile de muncă, n-au irosit metalul, au recuperat materialul lemnos, au mecanizat într-un grad înalt operațiile, au atins o productivitate ridicată. Dar aceste economii n-au fost obținute numai pe șantier, ci și în uzinele furnizoare de utilaj. Multe echipamente au fost produse la un preț mai redus decît cel stabilit inițial, pentru că întreprinderile furnizoare și-au perfecționat ele însele procesul de fabricație, însușindu-și tehnologii superioare. La aceste economii a contribuit alegerea celor mai potrivite mijloace și căi de transport. Căutînd explicația economiilor, în fond le găsim în resursele de inteligență ale oamenilor de aici, în tradițiile valoroase ale uzinelor noastre care,

Reportaj de TRAIAN FILIP

V

Secretarul comitetului de partid al Sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier ne vorbește despre prezentul și viitorul acestor edificii industriale. Și pentru el, pentru Stelian Jifcovici, ca și pentru alți comuniști, faptul că a trăit pînă la capăt toate marile tensiuni și emoții pe durata celor șapte ani de construcții, neabătut de pe poziții, conducînd bătăliile de pe fluviu și încheindu-le înainte de termen, constituie un real titlu de mîndrie. Avansările sînt faima acestui colectiv de elită. Ele reflectă preocupările cadrelor tehnico-inginerești, care au studiat permanent îmbunătățirea și perfecționările tehnologiei de execuție. Prin această furniturile au căpătat treptat un spor de calitate, iar montajul s-a putut executa în termenii de precizie dinainte stabiliți.

— Anul 1971, ne spune Stelian Jifcovici, primul an al noului cincinal, este propriu-zis anul celor mai de seamă evenimente pe Dunăre. În martie a intrat sub sarcină barajul deversor. În iunie s-a încheiat construcția podului de 1,2 kilometri peste fluviu. În iulie intră în funcțiune la întreaga capacitate eclуza, de data aceasta pe sistemele electronice automatizate. Tot în această lună am rotit turbina a cincea, iar peste puțin timp va intra în probe și ultimul hidroagregat. Sîntem astfel pregătiți pentru a da în exploatare întregul obiectiv, înainte de termen și la cei mai înalți parametri de execuție.

Stelian Jifcovici privește, așa cum e firesc, toate performanțele de la Porțile de Fier prin prisma muncii de partid. Porțile de Fier sînt una din expresiile elocvente ale politicii de industrializare socialistă. Constructorii sînt oameni de bază, călîți pe mari șantiere hidroenergetice. Secretarul de partid derulează filmul celor șapte ani de muncă pe Dunăre: greu să crezi că ai trăit, fără să te clatini, emoțiile la care i-au supus pe constructori munții și fluviul. Cu atît mai mare este satisfacția datoriei împlinite. S-a acumulat o vastă experiență de partid utilă pentru viitoarele hidrocentrale, de la proiectări la lucrările pe apă și montaje de mare anvergură, de la crearea utilajelor la exploatarea lor. Școală de formare și desăvîrșire a multor specialiști de înaltă clasă, șantierul de pe Dunăre a verificat în primul rînd forța comuniștilor și înaltul lor atașament pentru edificarea socialistă. Dacă în momentele de vîrf, cînd pe șantier lucrau peste zece mii de oameni, membrii de partid atingeau cifra de două mii, acum, cînd numărul constructorilor a scăzut la jumătate, numărul comuniștilor s-a redus cu numai un sfert. Nucleul de bază se menține; marea forță pe care o reprezintă înalta sa conștiință partinică este cheia ultimelor succese, dinainte prevăzute.

VI

Privind convoaiele de nave ce trec prin eclуză, privind autocamioanele de pe cel mai înalt pod al Dunării, privind apele ce deversează la baraj și mai cu seamă rotirea imenselor turbine, încerc un viu sentiment de împlinire. **Noul cincinal debutează cu cea mai mare hidrocentrală din țară.** Debutează însă nu numai cu unicate, ci și cu serii de salbe hidroenergetice: salbele Argeșului, salbele Someșului, salbele Oltului. Un vis păreau toate acestea la Conferința partidului nostru din anul 1945. Dar iată că acest vis se înfăptuiește **în durata unei singure generații**, a generației care a sărit din treaptă în treaptă, pornind de la liniile ferate Salva-Vișeu și Bumbești-Livezeni și dîndu-și supremul aport tot de-a lungul Carpaților, spre a-și înscrie numele pe piscuri de cremene la Bicaz, la Argeș, la Lotru, la Porțile de Fier...

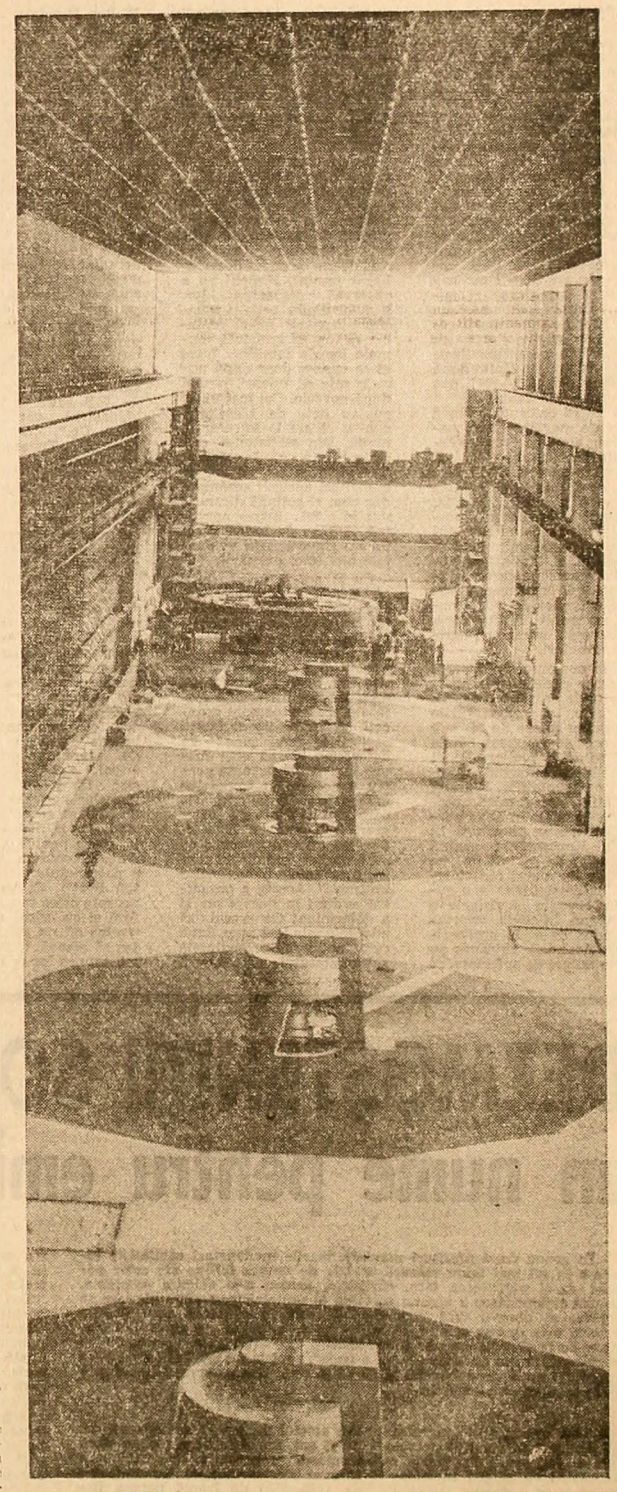

...„Dintr-un sector fioros, care li timora pe navigatori, Porțile de Fier au devenit cea mai mare sursă de energie electrică din țară și una din rezervațiile turistice, prefăcînd o zonă sălbatică într-un domeniu miraculos al peisajului industrial" **(Fotografia de sus)**

„Un miliard de kilowați-ore obținuți la Porțile de Fier în decursul ultimelor douăsprezece luni reprezintă valoarea realizată de toate centralele electrice din România anului 1938. Cele șase turbine, la finele anului 1971, cînd vor atinge capacitatea proiectată, vor depăși, potrivit aceleiași comparații, de cinci ori producția de energie electrică a României antebelice

Fotografiile: **Gh. Vințilă**

REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB

DRAMA MUNCITORILOR AGRICOLI DE PE PLANTAŢIILE AMERICII

- CHICANOS – SUB TENTACULELE „CARACATIŢELOR VERZI"
- CONJURAŢIA LATIFUNDIARILOR
- CINE SÎNT „OAMENII FĂRĂ FAŢĂ"

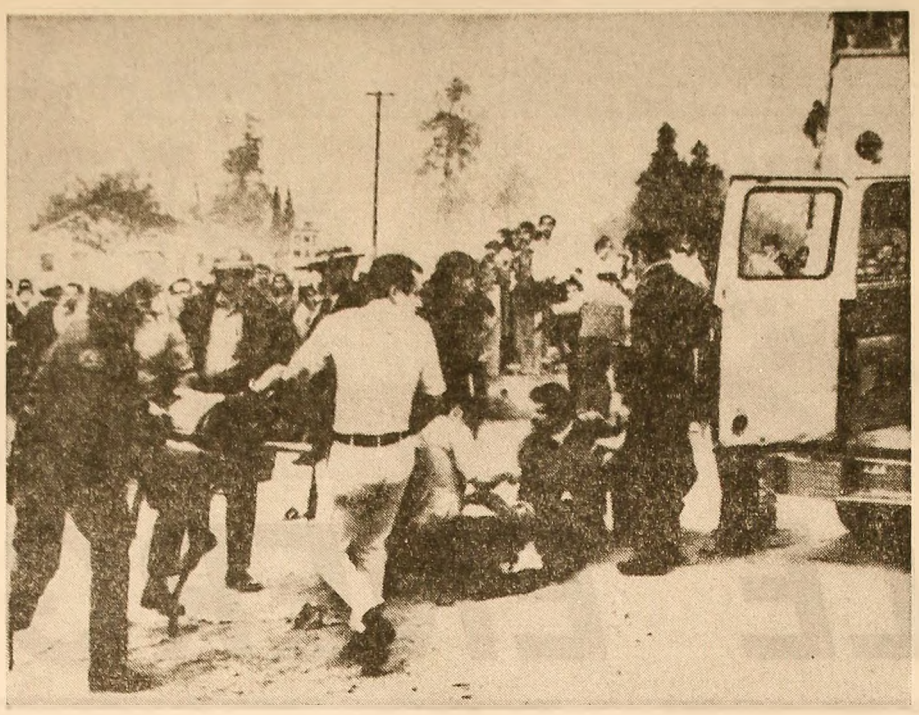

Una dintre numeroasele ciocniri dintre forțele polițienești și „chicanos". Și de data aceasta, muncitorii americani de origine mexicană au fost reprimați cu brutalitate

Cow-boy-i fără lassou...

Se ţinea drept în şa. Prefera calul sur, cu picioare lungi şi glezne subţiri. Străbătea întinderile nesfîrşite ale Sudului în căutarea hergheliilor de cai sălbatici. Aruncat cu îndeminare la zeci de metri depărtare, lassoul său cădea cu precizie pe grumazul mustangului ales. Aduna, astfel, în timpul toamnei cîte 30—40 de mustangi; iarna muncea din greu domesticindu-i, iar primăvara îi mina spre pieţele Texasului. Toamna pornea din nou la vînătoare. Deşi numele său era Rodriguez sau Chávez, americanii îl numeau simplu „chicanos", ca de altfel pe toţi ceilalţi cetăţeni de origine mexicană, care trăiau pe teritoriile alipite de Statele Unite după războiul din 1846—1847, dus împotriva Mexicului.

Şi astăzi chicanos colindă pe toate meridianele şi paralelele ţării, pe drumuri lăturalnice. Nu însă călări, ci în cărute cu coviltir în care îşi duc familiile şi sărăcia de pe o plantaţie pe alta. Urmaşii mindrilor şi curajoşilor chicanos nu mai sînt cowboy şi nici minuitori ai lassoului, ci, împinşi de lipsurile materiale care au început după acapararea pămînturilor lor de către marile companii latifundiare, au devenit muncitori agricoli sezonieri.

Chicanos muncesc departe de oraşe şi de pieţele acestora unde se vînd fructele, legumele şi zarzavaturile proaspete culese de ei sub dogoarea soarelui sau bătaia vînturilor şi ploilor. Pe ei îi întîlnesti culegînd citricele pe plantaţiile Floridei şi Californiei, fasolea, mazărea şi roşiile în Texas, recoltînd trestia de zahăr în vestul Kansasului; săpînd cuiburile de cartofi de pe întinderile verzi ale statelor Maine şi Idaho sau culegînd ciresele şi vişinele în Michigan. În ciuda aportului adus de ei la prosperitatea Americii, chicanos au parte numai de suferinţe, ca şi ceilalţi muncitori agricoli sezonieri — portoricani şi emigranţi albi — numiţi aici „oamenii uitaţi ai Americii" sau „oamenii fără faţă", pentru că nimeni nu-i vede decît foarte rar pe străzile oraşelor, pentru că nimeni nu le poartă de grijă.

Recent, poliţia din localitatea Yuba (California) a descoperit mai multe morminte pe o plantaţie din apropiere, în care au fost îngropaţi 24 de muncitori agricoli sezonieri, ucişi pe rînd de un arendaş dezechilibrat mintal. Nimeni nu a observat dispariţia lor. Nimeni dintre ceilalţi muncitori agricoli nu-şi amintea să fi ştiut vreodată numele lor de familie. Între ei se cunosc doar după numele mic şi, uneori, numai după porecle. Cei mai mulţi nu au acte de identitate, pentru că nu le folosesc la nimic. Din statisticile oficiale reiese că în S.U.A. trăiesc circa un milion de muncitori agricoli sezonieri, dar cum ei colindă dintr-un stat în altul, într-o perpetuă căutare de lucru, aceştia nu figurează în evidenţele nici unei primării.

Cu 11 ani în urmă, după ce Edward R. Murrow, producător la N.B.C., a prezentat la televiziune un documentar despre viaţa grea a muncitorilor agricoli, se credea că şocul provocat la vederea, pentru prima dată, a condiţiilor mizere de viaţă ale acestor oameni aruncaţi la periferiile societăţii capitaliste americane va determina luarea unor măsuri legislative urgente pentru apărarea lor împotriva exploatării nemiloase la care sînt supuşi de către marii latifundiari. Este adevărat că a fost format un „subcomitet senatorial pentru problemele muncitorilor migranţi". Acesta a organizat audieri în fiecare an şi a determinat Congresul să adopte unele legi care, după cum subliniază preşedintele subcomitetului, senatorul Walter Mondale, „deşi minimale, nu au fost totuşi transpuse în practică" şi ca atare „aceşti oameni care muncesc din răsputeri continuă să fie trataţi ca nişte gunoaie şi ca cea mai neglijabilă pătură a societăţii noastre". „Congresul, scrie «WASHINGTON POST», fiind influenţat de marii proprietari de pămînturi, membri ai blocului fermierilor, a exclus în mod clar muncitorul agricol migrant dintre cei ce beneficiază de ajutoare, deşi numărul accidentelor de muncă din rîndurile lor este cu 300 la sută mai mare decît media pe ţară".

Marile şi influentele companii americane care deţin latifundii şi obţin profituri fabuloase din exploatarea sutelor de mii de chicanos — „U.S. Fruit Co", numit şi „Monstrul verde", „Coca Cola Co.", „Pennsylvania Central", „Teneco", „Atlantic Coastline 60", „U. S. Sugar", „Florida Fruit and Vegetable Association" — exercită serioase presiuni asupra forului legislativ. Iar puterea şi ramificaţiile în viaţa politică şi economică a ţării a acestor primejdioase „caracatiţe verzi" nu pot fi trecute cu vederea de acei congresmeni care nu vor să-şi rişte cariera lor politică. Ani de-a rîndul congresul a refuzat să accepte extinderea „legii naţionale a relaţiilor de muncă" asupra muncitorilor agricoli sezonieri şi legea ce reglementează folosirea muncii copiilor. Ca atare, muncitorul agricol, soţia şi copiii lui sînt lăsaţi la cheremul firmelor agricole. El nu au dreptul să se organizeze în sindicate şi nici să recurgă la greve pentru a se apăra de „exploatarea nemiloasă a patronatului" („Washington Post"). El trebuie să accepte orice muncă li se oferă şi cu orice retribuţie, pentru că nu au posibilitatea să aleagă, întrucît peste tot munca lor este considerată ca fiind necalificată, cu toate că nimeni nu-i întrece în îndemînare şi viteza cu care culeg roadele de pe cîmpii şi plantaţii. Marile firme agricole au avut grijă să stabilească împreună retribuţia zilei de muncă, astfel ca aceşti oameni să nu mai aibă posibilităţi de alegere.

Peste tot ei îşi încep ziua de muncă o dată cu zorile şi o termină cînd soarele apune. De regulă îşi aduc nevestele şi copiii să muncească alături de ei pe plantaţii. Munca copiilor nu este plătită, pentru că patronii consideră că aceştia şi-au ajutat părinţii să-şi facă norma zilnică. Din banii cîştigaţi, 10 dolari şi uneori 20 îi dau în fiecare săptămînă pentru chiria cocioabelor din scîndură şi tablă sau a bараcilor de campanie în care sînt nevoiţi să locuiască. Banii rămaşi, chibzuiţi cu o foarte mare grijă, le ajung doar să-şi ducă zilele pînă la viitorul sezon agricol. La ajutorul medicului, chicanos apelează rareori şi numai capul familiei, care trebuie să-şi apere sănătatea ca să poată munci pentru a-şi hrăni familia.

Medicii se feresc de satele populate de muncitorii agricoli sezonieri şi chiar şi de cele în care locuiesc muncitorii agricoli permanenţi, pentru că, deşi aceste localităţi pun la grele încercări priceperea şi cunoştinţele lor medicale, cîştigurile sînt infime. Recent, muncitorii agricoli din comuna Alviso (California) — aflată la 60 km. depărtare de San Francisco — au citit în ziare că doi medici din acest oraş au fost condamnaţi la închisoare. Imediat, a doua zi, o delegaţie de chicanos a plecat cu cărţele la San Francisco şi a rugat autorităţile să nu-i trimită pe cei doi medici la închisoare, ci în comuna lor, care, după cum spuneau ei, este un loc mai deprimant decît orice temniţă. Autorităţile au acceptat ideea şi aşa s-au ales cei din Alviso cu doi doctori.

Condiţiile grele în care lucrează, lipsa îngrijirii medicale au făcut ca media de viaţă a unui muncitor agricol sezonier să scadă la 49 de ani. Mortalitatea infantilă depăşeşte în rîndurile acestora media naţională cu 123 la sută. Decesele datorate gripelor şi pneumoniei, ca urmare a faptului că trebuie să muncească în orice fel de condiţii climatice, depăşesc cu 200 la sută media pe ţară. Tuberculoza face ravagii.

Munca grea, suferinţele le-au săpat cute adînci pe obraz. La 12 ani un chicanos arată ca un om matur. Umerii îi sînt aduşi în faţă şi spatele încovoiat. „Copiii unui chicanos, declara medicul sudist Raymond Wheeler în faţa subcomitetului senatorial, nu au nici un viitor în societatea noastră. Malnutriţia de care suferă încă de la naştere i-a slăbit din punct de vedere fizic şi psihic".

Anul trecut, postul de televiziune N.B.C. a mai transmis un documentar despre viaţa şi munca oamenilor „fără faţă". Cei ce au filmat acest scurt metraj au urmat exact acelaşi traseu pe care cu 10 ani în urmă îl străbătuse producătorul Edward Murrow. Intenţia lor a fost de a înregistra pe peliculă schimbările în bine intervenite de-a lungul unui deceniu în viaţa muncitorilor agricoli sezonieri. Aflînd de existenţa unui asemenea documentar, marile firme agricole au recurs la presiuni pentru a determina împiedicarea transmiterii lui la televiziune. Eforturile lor au eşuat parţial. Sînt parţial, pentru că din film au fost scoase cele mai şocante şi elocvente fragmente din care reieşea clar cruntа exploatare la care patronatul agricol supune majoritatea covîrşitoare a celor neapărați de legile statului. Cînd senatorul Mondale l-a solicitat pe producătorii filmului să apară în faţa subcomitetului său senatorial pentru a face depoziţii mai amănunţite legate de conţinutul documentarului, şi, mai ales, al fragmentelor eliminate, unii dintre ei au refuzat să se prezinte la audieri „datorită ameninţărilor, hărţuielilor şi intimidărilor venite din partea unor oameni ai patronatului agricol".

„Viitorul acestor chicanos este pecetluit de continua mecanizare a agriculturii, de societatea în care s-au născut — îmi spunea un coleg de la N.B.C. care i-a însoţit pe muncitorii agricoli de cîteva ori pe plantaţii pentru a le cunoaşte viaţa şi suferinţele. Cele două documentare transmise de noi acum 10 ani şi cu un an în urmă, zguduitoare prin dezvăluirile făcute, au trezit o rază de speranţă în rîndul muncitorilor agricoli. Dar la Capitoliu ele au fost de mult date uitării. Şocul provocat atunci a fost neutralizat pe plan legislativ de presiunile firmelor latifundiare şi lucrurile au rămas neschimbate şi vor continua să rămînă în acest stadiu încă mulţi ani, întrucît cei un milion de muncitori agricoli nu fac parte din nici un fief electoral. Chiar şi în acele regiuni în care chicanos trăiesc în grupuri mai compacte, ei reprezintă minorităţi neglijabile şi de cele mai multe ori nu se prezintă în faţa urnelor, întrucît le este absolut indiferent cine va cîştiga alegerile. Aşadar, ei vor continua să rămînă ca şi pînă acum «oamenii uitaţi» sau «oamenii fără faţă», undeva, la periferiile societăţii noastre, de care se simt legaţi numai prin necesitatea de a-şi agonisi pîinea pentru întreţinerea efemerei şi zbuciumatei lor existenţe".

C. ALEXANDROAIE

Un strigăt de alarmă într-o revistă franceză:

ŞOMER LA 20 DE ANI

- PESTE TOT ACELAŞI RĂSPUNS: „NU AVEM DE LUCRU"
- CÎND NIMENI NU ÎŢI OFERĂ POSIBILITATEA SĂ ÎNVEŢI MESERIA SPRE CARE SIMŢI O CHEMARE
- „PENTRU PATRONI SÎNTEM DOAR SIMPLE CĂRĂMIZI"

„CE ÎNSEAMNĂ A FI ŞOMER LA 20 DE ANI": aceste cuvinte au apărut tipărite cu litere mari pe coperta unui număr recent al revistei „L'EXPRESS". Locul, precum şi dimensiunile acordate de revistă articolului respectiv constituie o dovadă elocventă a proporţiilor atinse de problema lipsei de locuri de muncă pentru tinerii care părăsesc băncile şcolii, a faptului că societatea capitalistă nu poate oferi tinerei generaţii decît perspectivele incertitudinii şi privaţiunilor, că mecanismul său intern, clădit pe inechitate, nu este în măsură să-i asigure viitorul, să găsească un făgaş marilor sale resurse de energie şi talent, ceea ce dă noi dimensiuni marasmului social.

Redăm mai jos spicuiri din articol:

„Mai întîi, l-am ajutat pe tatăl meu în munca sa de grădinar. După aceea, am fost şofer la o întreprindere. Mi-am luat licenţa acum doi ani. De atunci am căutat peste tot o slujbă. Peste tot acelaşi răspuns: «nu avem de lucru». Sînt gata să accept orice, numai să pot munci".

Numele său este Serge R. Locuieşte la Montpellier. Are 24 de ani.

„Am căzut la bacalaureat. Mi-am întrerupt învăţătura. Voiam să lucrez. Găsesem o slujbă de secretară într-un birou imobiliar. Eram însă plătită atît de prost şi de neregulat, că am renunţat. M-am dus la Agenţia de plasare a forţelor de muncă. Acolo mi s-a înregistrat cererea. Şi de atunci aştept. Am telefonat într-o serie de locuri pentru a găsi un post de funcţionară, statisticiană sau secretară, deoarece ştiu şi stenografie. Nu am găsit însă nimic".

Numele său este Evelyne B. Locuieşte la Saint-Etienne. Are 19 ani.

În situaţia lui Serge sau a lui Evelyne se află *100 000 de tineri în vîrstă de 16 şi 24 de ani. Ei fac parte din armata celor fără lucru care sînt înregistraţi oficial.* O armată ale cărei efective n-au încetat să crească în tot decursul anului 1970, sporind şi mai mult neajunsurile unei societăţi în care şomajul este considerat ca un flagel de neiertat. Cifra de 100 000 de tineri şomeri este o cifră minimă. *În realitate, dacă avem în vedere şi pe toţi cei care au neglijat să se înscrie, există 200 000 de tineri fără lucru.*

În cadrul masei şomerilor, proporţia tinerilor este din ce în ce mai mare. Fenomenul este grav. Într-un an, această proporţie a trecut de la 24 la sută la 30 la sută în ţinutul Languedoc-Roussillon, de la 20 la sută la 30 la sută în ţinutul Rhone. Ea a atins 44,8 la sută şi în departamentul Nord-Pas-de-Calais. *În medie, pe ansamblul Franţei, proporţia este de 33 la sută.*

Un şomer din trei are sub 25 de ani. Este mult prea mult. Chiar dacă după cîteva luni de căutări febrile, mulţi găsesc ceva de lucru, în acest răstimp disperarea, lipsa de activitate pot duce la multe neajunsuri, în special cînd ai 18 ani.

„Chiar dacă aş primi numai 650 de franci pe lună aş fi mulţumit, a declarat un tînăr şomer de 17 ani din Lille. *N-aş avea bani, dar m-aş ocupa cu ceva. Dimineaţa mă duc la un fel de şcoală de «alfabetizare». Nu-mi serveşte la nimic. După masă, zac pe stradă într-un bistro sau mă plimb cu băieţii. Toţi din grupul nostru sîntem la fel. Plictisiţi şi fără lucru. Pierdem vremea. Şi uite aşa, uneori ne apucăm de fărădelegi. Eu însă nu vreau să fac prostii, VREAU SĂ LUCREZ. Dar cum, unde să găsesc de lucru?"*

Guvernul caută să răspundă la această dorinţă a tinerilor. În acest scop a fost adresat şefilor de întreprinderi un apel prin care aceştia sînt rugaţi să caute să contribuie la rezolvarea problemei şomajului printre tineri, problemă care a devenit astăzi O DRAMĂ UMANĂ LAMENTABILĂ CARE AR PUTEA LUA MIINE PROPORŢIILE UNEI CATASTROFE NAŢIONALE. După cum s-a exprimat principalul consilier pentru probleme sociale, Jaques Delors, guvernul „tinde să facă acum din politica angajărilor o mare politică, căreia îi acordă aceeaşi importanţă ca politicii bugetare".

Pentru aceasta, mai întîi, tinerii trebuie *formaţi*, mult mai bine şi mai repede ca pînă acum. Trebuie ca fiecare să aibă o meserie. Apoi, *ei trebuie informaţi*, adică trebuie să cunoască adevăratele nevoi ale economiei ţării, trebuie să ştie care sînt meseriile de viitor şi care sînt îndeletnicirile care vor dispare. Şi mai presus de toate, trebuie *revalorizate* meseriile din industrie: din 100 de francezi care caută de lucru, numai 50 doresc să lucreze în uzine, în timp ce din 100 de slujbe propuse, 80 sînt în uzine.

La Roubaix, corespondentul revistei noastre l-a întîlnit pe Lucien T. *„Vreau să devin mecanic,* ne-a declarat el. *Asta este o meserie care mi-ar place! Dacă aş putea lucra în meseria asta, sînt sigur că nu mi-aş mai schimba locul de muncă".* Dar nimeni nu îi oferă posibilitatea să înveţe meseria pentru care simte chemare. De aceea, umblă din loc în loc, încercînd meserie după meserie, doar, doar va găsi ceva. Şi iată cum îşi pierde vremea fără a face ceva stabil.

Din 100 de tineri francezi care caută de lucru, 48 nu au primit nici un fel de pregătire profesională în şcoală. În ciuda eforturilor depuse de guvern, această proporţie nu s-a schimbat deloc în ultimii 5 ani. La Saint Etienne 1 200 de tineri sub 25 de ani sînt înscrişi pe lista cererilor la bratele de muncă. În acelaşi timp, la Creusot-Loire se oferă slujbe. Rămîn vacante fiindcă nu există candidaţi calificaţi. La Nord-Pas-de-Calais, în decembrie 4 800 de tineri, din 8 300 şi 2 706 tineri din 4 700 care căutau slujbe n-aveau nici un fel de pregătire profesională.

Există unii care au calificare, dar cine le dă garanţia că cunoştinţele profesionale dobîndite vor fi într-adevăr folosite?

„Cunoştinţele de croitorie pe care le am, ne-a declarat Michele S., de 24 de ani, muncitoare într-o întreprindere de confecţii din Clermont-Ferrand, *nu-mi servesc la nimic. Dar nu sînt singura în această situaţie: în atelierul meu sînt multe muncitoare cu o calificare foarte bună, mult mai bună chiar decît a mea, cărora cunoştinţele profesionale nu le servesc la nimic, deoarece nu sînt folosite într-un loc de muncă adecvat. Fac mereu acelaşi gest pentru a tine pasul cu cadenţa benzii rulante. Nimeni nu are nevoie de cunoştinţele lor şi nici de vreo preocupare pentru calitate sau inovaţie. Noi ne dăm foarte bine seama că pentru patroni sîntem doar simple cărămizi în făurirea unei industrii".*

Iată de ce *din 3 muncitori tineri francezi, unul doreşte să schimbe locul de muncă* într-un viitor foarte apropiat. Acest lucru a reieşit în urma unei anchete făcute în 1969 de Liga pentru învăţămînt, cu concursul Institutului naţional de statistică. Nimic mai uimitor: 72 la sută din tinerii angajaţi în marile întreprinderi *nu şi-au ales meseria dorită*, dezvăluie o altă anchetă.

Mai există însă şi un alt aspect al problemei. Peste 340 000 de tineri francezi sînt înscrişi la facultatea de drept şi litere. Debuşeele acestei facultăţi sînt minime, dacă nu egale cu zero.

„În societatea noastră totul începe cu tineretul", a constatat preşedintele Pompidou în cadrul unei reuniuni de lucru consacrate formării profesionale. *Cu toate astea, tinerii nu îşi găsesc locul în societate, iar în cadrul numeroaselor demonstraţii, pe pancartele pe care ei le agită se poate citi: „sîntem cu toţii indezirabili",* — încheie articolul din L'Express.

„DEZMOŞTENIŢII SOARTEI" un nume pentru emigranţi

În goana după profituri maxime, marile monopoluri capitaliste folosesc în tot mai mare măsură braţele de muncă ieftine ale celor nevoiţi să-şi părăsească ţara, căminele, pentru a-şi asigura existenţa. Drama tulburătoare a acestui cortegiu al proletarilor emigranţi, care se deplasează dintr-o ţară capitalistă în alta în căutarea unui loc de muncă, este drama a sute de mii şi chiar milioane de oameni. Referindu-se la situaţia acestor „dezmoşteniţi ai soartei", mare parte dintre ei provenind din aşa-zisa „lume a treia", revista „AFRICASIA" relevă condiţiile inumane de muncă şi de viaţă ce le sînt rezervate de cei care se îmbogăţesc din truda lor.

„Se ştie că muncitorii imigranţi trăiesc şi muncesc în condiţii deosebit de grele. Înghesuiţi în locuinţe insalubre, plătiţi cu salarii inferioare muncii pe care o depun, nevoiţi să efectueze munca cea mai respingătoare, supuşi unui rasism latent sau făţiş, ameninţaţi cu expulzarea, deseori lipsiţi de drepturi sindicale, ei încearcă să supravieţuiască. Situaţia lor începe să fie cunoscută astăzi, dar ceea ce se cunoaşte mai puţin este caracterul feroce al opriminării lor. Problema care se pune nu este doar îmbunătăţirea situaţiei lor, dar şi înţelegerea rolului precis pe care capitalismul occidental îl atribuie acestora pentru a întîrzia prăbuşirea sa.

Pentru ca un om să devină pe deplin productiv — şi exploatabil de către capitalism — este necesar ca el să fie în vîrstă de 18 ani şi să beneficieze de un minimum de pregătire. Dacă se apreciază la 5 sau 10 ani efortul pentru «a obţine» un om de 18 ani, importul de persoane «gata formate» reprezintă pentru ţara în care acestea imigrează o economie de 1250—2500 de franci pentru fiecare muncitor străin.

În majoritatea cazurilor, asigurarea pensiilor pentru muncitorii imigranţi nu intră în sarcina ţării care-i primeşte. Aceasta reprezintă, desigur, o economie suplimentară, sporită prin faptul că străinii plătesc în mod regulat cotizaţii la o casă de pensii. Însfîrşit, avînd în vedere că o parte foarte importantă a muncitorilor emigrează fără familiile lor, ţara care îi primeşte are posibilitatea de a realiza mari economii în ce priveşte cheltuielile de infrastructură (locuinţe, şcoli, spitale etc.).

Vedem deci că, în afară de faptul că forţa de muncă a imigranţilor este plătită cu salarii inferioare muncii lor, muncitorii străini sînt doar «maşini care produc», pregătirea lor pentru această producţie fiind suportată în principal de ţările din «lumea a treia», din care sînt originari.

Din punct de vedere politic, importul de muncitori permite capitalismului să amîne rezolvarea unui număr de probleme explozive. Totodată, recurgerea, fără cheltuieli sociale, la mîna de lucru străină, alungată din ţara sa de sechelele profunde ale colonialismului, permite patronilor o serie de manevre împotriva clasei muncitoare autohtone, pe care o înlocuieşte treptat cu un proletariat importat, lipsit de toate drepturile politice, sindicale şi civice.

Este sigur că, din punctul de vedere al echilibrului raporturilor de clasă, beneficiul politic pe care îl are capitalismul de pe urma imigraţiei este tot atît de considerabil ca şi cel economic".

Referindu-se la situaţia muncitorilor străini din Franţa, revista relevă: „Menţinerea unor avantaje politice şi economice pentru capitalism, multumită masei muncitorilor care nu beneficiază de drepturile obţinute prin decenii de luptă de către muncitorii francezi, este una din condiţiile de supravieţuire a capitalismului. În consecinţă, rezolvarea reală a problemei muncitorilor imigranţi nu poate fi luată în considerare în nici un caz în cadrul capitalismului. Lupta muncitorilor străini se alătură astfel celei a proletariatului autohton".

• DE PRETUTINDENI • DE PRETUTINDENI •

GENERALII TRAFICANŢI

Audierile organizate de Congresul S.U.A. în legătură cu aspectele internaţionale ale traficului cu stupefiante au relevat că înalte oficialităţi saigoneze practică pe scară largă asemenea afaceri ilicite. Congresmanul Robert Steele, care s-a întors recent dintr-o călătorie în Asia de sud-est, a declarat că, după informaţiile pe care le deţine, „ofiţerii saigonezi sînt implicaţi în vehicularea unor mari cantităţi de heroină în Vietnamul de sud. Unul din principalii traficanţi este generalul Ngo Dzu, comandantul celui de-al doilea corp de armată saigonez". Steele a afirmat, de asemenea, că în Cambodgia militari cu rangurile cele mai înalte „sînt înfundaţi pînă în gît în traficul cu heroină".

Revelaţii mai mult decît semnificative care întregesc cu noi aspecte sinistrul profil moral al căpeteniilor regimurilor antipopulare din Indochina.

PERSPECTIVE SUMBRE

Ocupîndu-se într-un amplu studiu de problema nivelului de trai în Uruguay, cotidianul elveţian **„Neuer Zürcher Zeitung"**, constată că „procesul de pauperizare a acestei ţări din America Latină se oglindeşte în înseşi datele statistice oficiale. În 1950, raportul dolar-peso era încă de 1 la 2. În acest moment, moneda uruguayană a început să se prăbuşească rapid, ajungînd, după ultimele devalorizări, la 250 pesos pentru un dolar".

Fenomenul inflaţionist a depăşit cele mai pesimiste pronosticuri şi numai în cursul ultimilor trei ani a provocat o creştere a costului vieţii de peste 135 la sută. Şomajul crescînd — actualmente este folosită numai circa 60 la sută din forţa de muncă — inflaţia cronică, bugetul neechilibrat, o producţie în scădere şi datoriile externe tot mai mari sînt alte elemente care au determinat amplele acţiuni revendicative ale populaţiei muncitoare, încheie ziarul citat.

Val de căldură la Londra? Dimpotrivă, buletinele meteorologice anunţă o vreme relativ răcoroasă pe malurile Tamisei. În schimb, cetăţeanul britanic, după cum arată caricatura de mai sus, apărută în ziarul „MORNING STAR", are destule motive să transpire. Cele trei barometre indică creşteri îngrijorătoare pentru bugetul familiei: **chirii ridicate, preţuri ridicate, cost de viaţă ridicat...**

Tovarășul Gheorghe Pană s-a întîlnit cu tovarășul Franz Hager

Vineri, tovarășul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întîlnit cu tovarășul Franz Hager, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Austria, care, la invitația C.C. al P.C.R., și-a petrecut concediul de odihnă în țara noastră.

Cu acest prilej au fost discutate unele aspecte ale activității celor două partide și s-a făcut un schimb de păreri asupra evoluției situației internaționale și a mișcării comuniste și muncitorești.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

Tovarășul Constantin Drăgan s-a întîlnit cu tovarășul dr. Karlheinz Kniestedt

Vineri, tovarășul Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., s-a întîlnit cu tovarășul dr. Karlheinz Kniestedt, membru al Biroului, secretar al Consiliului de Conducere al Partidului Socialist Unit din Berlinul Occidental, care își petrece concediul de odihnă în țara noastră.

În cadrul discuțiilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășeasca s-a procedat la un schimb de informații privind activitățile actuale ale celor două partide, precum și un schimb de opinii asupra situației internaționale și a mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Cronica zilei

Tovarășul Stefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, a adresat o telegramă de felicitare tovarășului Mialko Todorovici, cu prilejul alegerii sale în funcția de președinte al Adunării Federale a R.S.F. Iugoslavia.

★

Ministrul afacerilor externe, Corneliu Manescu, a trimis o telegramă de felicitare secretarului federal pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, Mirko Tepavaț, cu prilejul desemnării sale în această funcție.

★

Vineri, ministrul comerțului exterior, Cornel Burtica, a primit pe Bradford Mills, președintele Corporației de investiții particulare în străinătate (O.P.I.C.) din S.U.A., însoțit de Daniel Parker, director în corporație, președintele firmei Parker, și S. J. Gildmann, asistent al președintelui O.P.I.C.

La întrevedere au fost de față Prutor Popa, adjunct al ministrului, funcționari superiori din Ministerul Comerțului Exterior, precum și Leonard C. Meeker, ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București, și R. J. Martens, consilier al ambasadei.

Cu acest prilej au fost discutate unele probleme privind posibilitățile de cooperare în interes reciproc.

★

La invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, vineri a sosit în Capitală dr. Oku Ampopho, președintele Consiliului artelor al Ghanei.

(Agerpres)

Întîlnire de lucru între ministrul industriei construcțiilor de mașini al țării noastre și ministrul construcțiilor de mijloace de transport și mașini de prelucrare din R. D. Germană

Ministrul industriei construcțiilor de mașini, Ioan Avram, împreună cu alți membri ai conducerii ministerului au avut vineri după-amiază o întîlnire de lucru cu Georg Rudi, ministrul construcțiilor de mijloace de transport și mașini de prelucrare din R.D.G.

A participat Ion Crăciun, ministrul industriei ușoare.

Au fost discutate probleme privind colaborarea și cooperarea în domeniul producției mijloacelor de transport auto, mașinilor-unelte pentru prelucrarea metalelor și industria lemnului, mașinilor agricole și a mașinilor textile.

În aceeași zi, oaspeții au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie.

(Agerpres)

Sosirea unei delegații a orașului Los Angeles

Vineri a sosit în Capitală o delegație a orașului Los Angeles, condusă de Sam Yorty, primarul acestui oraș, care va face o vizită în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost întîmpinată de Dumitru Joița, prim-vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului București, Ion Popa, prim-vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului Constanța, de alte persoane oficiale.

Au fost prezenți Leonard Meeker, ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

ȘI ÎN JUDEȚELE ILFOV ȘI GORJ S-A TERMINAT RECOLTATUL GRÎULUI

Corespondentul „Scînteii" transmite: Cooperatorii, lucrătorii din I.A.S. și S.M.A. din județul Ilfov au încheiat recoltarea grîului pe cele 128 000 hectare cultivate cu această plantă. În toată perioada recoltatului, organele județene de partid, de stat și agricole au sprijinit unitățile agricole în organizarea muncii, folosirea cu chibzuință a forțelor existente și a timpului bun de lucru. În telegrama adresată cu acest prilej **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu** de către biroul Comitetului județean Ilfov al P.C.R. se arată:

Aplicînd întocmai indicațiile date de conducerea superioară de partid și de stat, personal de dumneavoastră, stimate tovarășe Ceaușescu, cu ocazia vizitei de lucru făcute în județul nostru la începutul acestei luni, țăranii cooperatori, mecanizatorii și specialiștii din unitățile agricole de stat și cooperativele agricole de producție au depus eforturi susținute și au reușit, sub conducerea organizațiilor de partid, să execute lucrările de recoltare într-un ritm intens și fără pierderi. Producțiile obținute în acest an sînt în întreprinderile agricole de stat, cît și în unitățile cooperatiste sînt superioare celor obținute în anii precedenți.

★

În ziua de 30 iulie, lucrătorii întreprinderilor agricole de stat, stațiunilor de mecanizare a agriculturii și țăranii cooperatori din județul Gorj au terminat recoltatul culturilor cerealiere păioase.

În telegrama adresată **C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu** de către biroul comitetului județean de partid se spune: Traducînd în viață programul de măsuri inițiat de dumneavoastră, iubite tovarășe secretar general, privind îmbunătățirea organizării, planificării și retribuirii muncii, lucrătorii de pe ogoarele gorjene și-au mobilizat acum forțele pentru a termina, în cel mai scurt timp, treieratul păioaselor și pentru a efectua la timp celelalte lucrări agricole de sezon.

Ne angajăm, tovarășe secretar general, se spune în încheierea telegramei, să consacram și pe mai departe toată capacitatea și eforturile noastre realizării exemplare a sarcinilor ce revin agriculturii județului Gorj, să înfăptuim cu fermitate politica înțeleaptă a partidului și statului.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 30 IULIE 1971

FOND GENERAL DE PREMII: 1 215 771 lei din care 159 967 lei report.

EXTRAGEREA I: 16 9 45 78 73 72 1 60 14

Fond de premii: 593 598 lei din care 88 949 lei report cat. 1.

EXTRAGEREA a II-a: 67 7 3 87 22 9 80

Fond de premii: 616 173 lei din care 71 018 lei report cat. A.

LISTA DE CÎȘTIGURI C. E. C. ÎN AUTOTURISME

TRIMESTRUL II 1971

Nr. crt.	Numărul libretului	Nr. crt.	Numărul libretului	Nr. crt.	Numărul libretului	Nr. crt.	Numărul libretului
Cîte un autoturism DACIA 1300 în valoare de 70 000 lei		84	731—106—4338	184	724—102—2369	284	745—2—5605
		85	731—111—8714	185	721—251—635	285	743—1—3471
		86	761—203—12862	186	710—1—1681	286	743—1—34417
		87	762—207—5012	187	722—418—12	287	743—207—2105
		88	766—1—22365	188	710—120—3990	288	725—512—208
		89	762—1—24287	189	715—1—38925	289	755—1—1255
1	765—1—7590	90	762—210—9335	190	715—1—59220	290	752—1—18494
2	745—1—2458	91	734—103—29776	191	718—1—4837	291	752—225—92
3	762—210—11021	92	764—1—3726	192	711—102—5804	292	739—205—645
4	743—208—1470	93	764—208—5255	193	716—1—23746	293	723—209—446
5	716—215—4371	94	759—1—49245	194	716—350—74	294	731—106—6977
6	728—201—2140	95	759—1—79360	195	748—1—2579	295	731—111—9105
7	728—1—3959	96	759—1—97096	196	717—1—18399	296	761—208—14173
8	731—111—8303	97	764—202—1391	197	717—216—3033	297	762—207—6531
9	721—112—136	98	760—1—6771	198	724—1—10849	298	763—1—22690
10	734—103—23927	99	760—1—38073	199	730—1—2127	299	762—1—24624
11	708—213—13	100	760—207—8785	200	719—201—6300	300	762—210—9805
12	760—1—17258	101	760—202—7596	201	716—112—107	301	734—103—30129
13	750—211—4106	102	703—201—922	202	727—1—18111	302	764—1—5725
14	722—1—1277	103	701—1—4141	203	733—212—118	303	764—206—5897
15	731—103—14888	104	702—1—6376	204	741—212—2520	304	759—1—50582
16	762—207—6306	105	702—1—30618	205	754—267—108	305	759—1—79979
17	704—1—3351	106	713—1—3683	206	750—1—20168	306	759—1—97490
18	759—205—8317	107	735—1—16437	207	734—1—5110	307	764—202—2659
19	717—216—2406	108	703—1—15745	208	740—1—8275	308	760—1—9564
20	759—1—93286	109	732—206—1680	209	736—202—7698	309	760—1—38433
21	756—1—5290	110	732—1—23836	210	736—1—31620	310	760—207—9101
22	736—212—8093	111	721—111—59	211	736—1—40580	311	760—202—8318
23	731—106—21538	112	709—1—26735	212	719—718—236	312	709—217—1594
24	735—1—12771	113	709—1—46756	213	741—1—11618	313	701—201—928
25	734—201—651	114	709—217—1383	214	745—2—7255	314	702—1—22452
26	701—205—1428	115	724—104—15492	215	743—1—8608	315	702—218—2518
27	763—1—5756	116	708—202—479	216	743—1—35850	316	735—1—6121
28	766—201—4802	117	709—618—73	217	743—208—1500	317	703—1—7136
29	714—815—47	118	710—113—5907	218	747—1—3845	318	703—203—356
30	713—206—466	119	715—1—24990	219	728—1—1006	319	732—1—12531
		120	715—1—52543	220	752—1—20592	320	732—202—868
		121	715—1—66840	221	711—201—93	321	709—1—6451
		122	734—1—11398	222	728—116—41	322	709—1—30987
		123	716—1—13966	223	723—201—1230	323	709—202—1093
		124	716—1—32713	224	731—106—12379	324	724—104—3925
		125	724—639—278	225	761—205—440	325	708—1—2250
		126	717—1—303	226	761—208—17524	326	710—1—6173
		127	717—1—28436	227	762—207—9426	327	733—201—4299
		128	713—194—2445	228	766—201—4011	328	710—129—185
		129	749—1—6330	229	762—1—25675	329	715—1—42503
		130	719—1—9668	230	762—210—10922	330	715—1—61305
Cîte un autoturism DACIA 1100 în valoare de 55 000 lei		131	719—203—5162	231	734—103—31197	331	710—805—605
		132	727—1—9481	232	764—1—9261	332	711—102—7891
		133	727—235—1142	233	764—208—7144	333	716—1—26179
		134	741—201—7897	234	759—1—54023	334	716—203—3045
		135	736—1—3642	235	759—1—81885	335	748—1—5092
		136	750—1—8432	236	759—1—98582	336	717—1—21383
		137	750—211—7724	237	764—202—4443	337	713—101—518
		138	703—619—29	238	760—1—15838	338	720—625—92
		139	746—1—5225	239	760—1—39452	339	731—1—3239
		140	736—1—348	240	760—208—4109	340	719—201—0357
		141	736—1—35399	241	760—202—10216	341	711—255—159
		142	736—212—12593	242	742—1—3271	342	727—1—20616
		143	741—1—4274	243	706—1—1727	343	763—97—4
		144	758—1—3711	244	702—1—17302	344	741—212—4939
		145	723—103—4587	245	702—1—33949	345	750—201—3136
		146	743—1—28800	246	702—109—2151	346	750—1—22433
		147	743—1—44529	247	735—177—743	347	734—1—8639
		148	712—202—591	248	703—809—2515	348	714—1—2014
		149	755—202—2290	249	706—141—1276	349	736—208—2195
		150	752—1—2950	250	732—1—28320	350	736—1—26165
		151	752—201—2544	251	707—1—3144	351	736—1—42136
		152	704—1—5972	252	709—1—34162	352	758—201—488
		153	723—1—2442	253	709—1—50101	353	741—207—409
		154	731—103—20643	254	709—218—1540	354	745—2—9196
		155	731—106—25799	255	721—1—2421	355	743—1—15002
		156	761—205—22445	256	713—230—13	356	743—1—38229
		157	761—201—529	257	728—201—2681	357	743—209—2025
		158	766—1—18106	258	710—120—1217	358	747—1—6819
		159	762—1—20089	259	715—1—36048	359	720—1—4820
		160	762—202—1643	260	715—1—57803	360	752—1—23787
		161	734—103—25799	261	718—1—3509	361	753—1—1973
		162	763—201—3122	262	711—102—3598	362	739—1—3274
		163	764—206—3262	263	716—1—21887	363	731—103—3481
		164	759—1—36294	264	718—215—3642	364	731—106—17307
		165	759—1—73191	265	726—210—1296	365	761—205—10896
		166	759—1—93255	266	717—1—16173	366	761—208—21314
		167	759—205—3203	267	717—214—109	367	762—207—12154
		168	759—207—2160	268	724—1—9574	368	733—110—1360
		169	760—1—34227	269	724—223—313	369	762—201—7476
		170	760—207—2194	270	719—201—3396	370	734—103—9736
		171	760—201—8144	271	711—1—2691	371	763—1—6907
		172	734—103—25745	272	727—1—16475	372	764—1—12332
		173	719—212—652	273	725—1—3305	373	738—102—3628
		174	702—1—19411	274	741—201—12407	374	759—1—58050
		175	702—206—512	275	715—209—434	375	759—1—84563
		176	702—815—168	276	750—1—18253	376	759—1—100342
		177	703—1—250	277	703—713—64	377	738—103—8851
		178	703—809—4976	278	740—1—7053	378	760—1—22104
		179	732—1—4296	279	736—202—6046	379	760—206—5672
		180	732—1—26380	280	736—1—13461	380	709—209—1217
		181	720—1—436	281	736—1—39554	381	760—202—12173
		182	709—1—36114	282	736—279—3122		
		183	709—1—51104	283	741—1—10533	382	735—1—7449

Cîștigătorilor care nu se prezintă la filialele C.E.C. în termen de 30 zile de la data tragerii li se vor plăti cîștigurile în numerar (valoarea autoturismului mai puțin contribuția de 5 000 lei).

Fiecare titular de libret poate beneficia într-o perioadă de un an de un singur cîștig în autoturisme, celelalte cîștiguri se plătesc în numerar. Tot în numerar se achită cîștigurile titularilor care și-au cumpărat autoturisme pe bază de depuneri la C.E.C. în cursul anului premergător tragerii la sorți.

Cîștigătorii de autoturisme înscriși pentru procurarea de autoturisme, în cazul în care doresc să primească autoturismul cîștigat, vor renunța în prealabil, pe bază de cerere, la procurarea autoturismului prin C.E.C.; în caz contrar cîștigul se achită în numerar.

A fost inaugurat Hanul lui Manuc

Vineri și-a redeschis porțile celebrul Han al lui Manuc, care, după ample lucrări de restaurare, și-a recapătat înfățișarea de odinioară. Reconstituind cu exactitate hanul ridicat în 1808, pe scheletul unor clădiri ale vechii Curți domnești, construcția actuală adăpostește un hotel, un restaurant, grădină de vară, cramă, bar de zi, o patiserie-simigerie, un magazin de bijuterii și un altul de artizanat.

La festivitatea inaugurării acestui complex comercial-turistic au participat Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, Nicolae Bozdog, ministrul comerțului interior, și alte persoane oficiale.

(Agerpres)

LISTA DE CÎȘTIGURI ÎN EXCURSII

LA DEPUNERILE PE LIBRETELE DE ECONOMII PENTRU TURISM TRAGEREA LA SORȚI PE TRIMESTRUL II 1971

Nr. crt.	Specificarea cîștigurilor în excursii	Nr. libretului cîștigător	VALOAREA CÎȘTIGULUI (în lei) parțială	VALOAREA CÎȘTIGULUI (în lei) totală
	I — Excursii organizate			
1	— Excursie la PARIS	452-206-8	10 000	
2	" " "	464-206-9	10 000	
3	" " "	452-1-348	10 000	
4	" " "	433-201-65	10 000	
5	" " "	427-1-447	10 000	
6	" " "	461-201-8	10 000	
7	" " "	437-1-12	10 000	
8	" " "	423-1-50	10 000	
9	" " "	452-1-463	10 000	
10	" " "	402-208-3	10 000	100 000
11	— Excursie în ITALIA	416-203-35	9 500	
12	" " "	406-1-129	9 500	
13	" " "	460-1-119	9 500	
14	" " "	417-551-6	9 500	
15	" " "	417-1-67	9 500	
16	" " "	462-201-337	9 500	
17	" " "	427-235-19	9 500	
18	" " "	425-220-2	9 500	
19	" " "	466-1-231	9 500	
20	" " "	402-1-168	9 500	
21	" " "	464-203-82	9 500	104 500
	II — Excursii individuale			
22	— Excursie individuală	445-201-12	6 000	
23	" "	415-1-791	6 000	
24	" "	460-1-559	6 000	
25	" "	432-1-260	6 000	
26	" "	459-1-1 365	6 000	
27	" "	402-1-260	6 000	
28	" "	460-1-445	6 000	
29	" "	417-1-64	6 000	
30	" "	461-201-79	6 000	
31	" "	401-523-10	6 000	
32	" "	421-112-4	6 000	
33	" "	408-1-100	6 000	
34	" "	415-1-837	6 000	
35	" "	417-1-248	6 000	
36	" "	411-203-18	6 000	
37	" "	418-627-3	6 000	
38	" "	436-212-61	6 000	
39	" "	447-1-55	6 000	
40	" "	405-130-8	6 000	
41	" "	431-106-726	6 000	
42	" "	461-208-967	6 000	
43	" "	462-1-627	6 000	
44	" "	464-1-43	6 000	
45	" "	459-1-1 467	6 000	
46	" "	459-207-149	6 000	
47	" "	460-201-8	6 000	156 000
47	cîștiguri în valoare totală de lei			360 500

Titularii libretelor de economii pentru turism ieșite cîștigătoare au obligația să se prezinte în termen de cel mult 30 zile de la data tragerii la sorți la filiala C.E.C. înscrisă în libret, pentru a întocmi formele necesare efectuării excursiei organizate. Cîștigătorii excursiilor individuale se vor putea prezenta la filiala C.E.C. și după expirarea celor 30 zile de la data tragerii la sorți, însă valuta pentru excursie o primesc numai dacă efectuează excursia cîștigată în termen de un an de la data tragerii la sorți.

Trecerea de la o excursie organizată la o altă excursie organizată sau la o excursie individuală, precum și trecerea de la o excursie individuală la o excursie organizată se poate face numai cu acordul prealabil al Casei de Economii și Consemnațiuni.

Cîștigătorii de excursii individuale care solicită excursii organizate au obligația să se prezinte în termen de 30 zile de la data tragerii la sorți la filiala C.E.C. înscrisă în libret, suportînd eventualele diferențe dintre costul excursiei cîștigate și cel al excursiei pe care o solicită.

Atît la excursiile organizate cît și la excursiile individuale, în locul titularului libretului ieșit cîștigător, pot beneficia de excursie soțul, soția sau unul dintre copiii minori ai acestuia, iar în cazul titularului minor, unul dintre părinți.

La o tragere la sorți, un libret de economii pentru turism poate obține numai un singur cîștig.

Într-o perioadă de un an, fiecare titular de libret poate beneficia de o singură excursie; celelalte cîștiguri obținute se achită în numerar.

Cîștigătorii de excursii organizate care nu se prezintă în termen de 30 de zile de la data tragerii la sorți la filiala C.E.C. înscrisă în libret și cîștigătorii de excursii individuale care nu efectuează excursia cîștigată în termen de un an de la data tragerii la sorți sau nu au obținut în acest termen viza de plecare în străinătate de la organele de resort, primesc cîștigurile în numerar.

În valoarea cîștigurilor este cuprinsă și suma de 3 000 lei reprezentînd contribuția cîștigătorilor.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

U.R.S.S.

Construcția unei mari cariere pentru extragerea cărbunelui la zi

MOSCOVA 30 (Agerpres). — În Kazahstan a început construcția unei mari cariere pentru extragerea cărbunelui la zi, care va furniza anual 45 milioane tone de combustibil. Se află, de asemenea, în construcție alte cîteva cariere, care vor permite ca, pînă în anul 1975, extracția de cărbune în republică să ajungă la 50 milioane tone.

Cărbunele a fost descoperit la Ekibastuz, în Kazahstan, în urmă cu o sută de ani, însă extracția lui în cantități mai mari a început abia în perioada postbelică. Geologii sovietici apreciază că rezervele de combustibil din această regiune sînt de cîteva ori 10 miliarde tone și că majoritatea zăcămintelor se află la adîncimi de pînă la 500 metri.

Cărbunele din Ekibastuz va fi folosit drept combustibil de cîteva centrale termoelectrice cu o putere instalată totală de peste 20 milioane kW. Ele vor livra energie electrică în ținuturile europene ale U.R.S.S., în Ural și Altai.

R. D. GERMANĂ

Extinderea sistemului de trenuri conteinere

BERLIN. (De la corespondentul nostru, Ștefan Deju): În aceste zile s-au împlinit 3 ani de cînd primul tren-conteiner din R.D.G. a pornit în cursă. Deși scurtă, perioada de timp care s-a scurs de atunci a constituit o etapă de intense pregătiri în vederea extinderii acestui sistem de transport cu multiple avantaje. (Calculele efectuate pe plan mondial arată că cheltuielile de transport se pot reduce astfel cu aproximativ 50 la sută). În acest scop, în R.D.G. au fost efectuate importante investiții, a fost lărgită producția propriu-zisă a conteinerelor de diferite capacități, ca și cea de macarale speciale, vagoane, automobile și vapoare destinate transportului în conteinere. Numeroase întreprinderi s-au specializat în acest sens. A fost creată centrala industrială „Takraf" care unește toate aceste întreprinderi, creîndu-se astfel o nouă ramură industrială. Au fost proiectate și realizate aparate și instalații necesare sistemului conteiner, prin care lanțul de transport de la producător pînă la consumator este asigurat.

Astăzi circulă săptămînal 260 trenuri-conteinere. Peste 700 întreprinderi din R.D.G. folosesc permanent acest sistem modern de transport, 1 500 orașe și comune sînt legate cu gările specializate pentru manipularea de conteinere.

Printre problemele care stau în fața organizatorilor transporturilor din R.D.G. se află crearea unei rețele care să evite transportul într-o singură direcție, întoarcerea de conteinere goale. Planul în domeniul transporturilor pe primul trimestru al anului curent a fost îndeplinit, au fost transportate 377 milioane tone mărfuri, cu 9 la sută mai mult decît în aceeași perioadă a anului trecut. Volumul transporturilor prin conteinere s-a dublat față de prima jumătate a anului trecut.

CUBA

Un nou sistem de tele și radiocomunicații internaționale

HAVANA 30 (Agerpres). — În Cuba a intrat în funcțiune un nou sistem de tele și radiocomunicații internaționale. Pentru aceasta a fost reconstruit și modernizat Centrul național de radioreceptie și transmisie. Cuba dispune în prezent de linii moderne de telecomunicații la mari distanțe, care vor permite simplificarea și creșterea operativității de transmitere a mesajelor telefonice și telegrafice internaționale. Republica Cuba dispune și de un centru de telefoto pentru legături la mari distanțe.

R. P. BULGARIA

Lărgirea și modernizarea unor șantiere navale

SOFIA 30 (Agerpres). — La Varna se desfășoară lucrări de lărgire și modernizare a șantierului naval „Gheorghi Dimitrov". De asemenea, sînt în curs acțiuni de modernizare a șantierului naval de la Ruse și, în curînd, va începe construcția unui șantier la Burgas. Noile obiective industriale sînt destinate să contribuie la îndeplinirea sarcinii economiei bulgare de a construi, pînă în 1975, nave cu un deplasament total de cel puțin 400 000 tone.

Pînă la sfîrșitul anului 1975, flota de transport bulgară va cuprinde nave cu un deplasament total de 2,5 milioane tone, din care 75 la sută urmează să fie construite în Bulgaria.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

LA DELHI, ÎN „CUPA DAVIS"

ROMÂNIA — INDIA 1-1

după prima zi

DELHI 30 (Agerpres). — Pe terenul de gazon al Clubului național de sport din Delhi, în prezența a circa 5 000 de spectatori, a început ieri meciul dintre echipele de tenis ale României și Indiei, care își disputa una din semifinalele interzonale ale „Cupei Davis".

După primele două partide de simplu, scorul este egal: 1—1. Desfășurînd un joc excelent, **Ilie Năstase** l-a învins în trei seturi (6—3, 6—3, 6—4) pe **Jaideep Mukherjea** și echipa română a luat conducerea cu 1—0. Formația indiană a egalat însă prin victoria obținută de **Premjit Lall** cu 11—12, 6—3, 9—7 în fața lui **Ion Țiriac**.

Astăzi are loc partida de dublu. Echipele vor fi cunoscute cu o oră înainte de începerea întrecerii.

★

Cealaltă semifinală interzonală (Cehoslovacia—Brazilia) începe astăzi, la Porto Alegre.

ASTĂZI ȘI MÎINE, ÎN CAPITALĂ

Tetratlonul atletic internațional al prieteniei

Sub lozinca „Joc, sport și prietenie pentru copiii lumii", revista poloneză „Swiat Mlodych" („Lumea copiilor") a inițiat, acum 15 ani, **„Tetratlonul atletic internațional al prieteniei"**, competiție sportivă anuală la care participă echipe de atletism ale organizațiilor de pionieri și ale organizațiilor progresiste de copii din Europa. Pentru anul acesta, Comitetul Executiv al tetratlonului prieteniei a desemnat **Republica Socialistă România ca țară gazdă a finalelor celei de-a XV-a ediții** a acestei manifestări sportive. Președintele de onoare al acestei ediții jubiliare este tov. Dumitru Popa, primarul general al Capitalei, iar președinte al Comitetului de organizare este tov. Virgil Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Tetratlonul atletic internațional al prieteniei a stîrnit în toate țările participante un deosebit interes. La startul întrecerilor de selecție din acest an s-au prezentat: 5 650 000 de pionieri în **Uniunea Sovietică**, 1 692 000 în **Polonia**, 700 000 în **Bulgaria**, 500 000 în **Ungaria**, 250 000 în **R. D. Germană**, 6 000 în **Finlanda**, 2 500 în **Franța**. În țara noastră, numărul pionierilor participanți la primele etape pe detașamente a fost de 750 000.

Astăzi, cu începere de la **ora 9**, pe **Stadionul tineretului** vor avea loc primele întreceri: **sărituri în lungime și cursa de 60 m plat. Mîine**, cu începere de la aceeași oră, se vor disputa probele de **sărituri în înălțime și aruncarea mingii** (150 gr.). Participă echipe de atletism ale copiilor din Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franța, R. D. Germană, R. P. Mongolă, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. și România.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● **Ieri, la Strandul tineretului** din Capitală, în cadrul „Cupei Prietenia", competițiile de polo pe apă rezervata echipelor de juniori, formația Cubei a întrecut cu scorul de 8—7 selecționata R. D. Germane, iar echipa Ungariei a obținut victoria cu 10—4 în meciul cu reprezentativa Poloniei.

Meciul derbi al competiției, disputat în nocturnă între echipele României și Uniunii Sovietice, a prilejuit o dispută extrem de echilibrată, polo-iștii noștri conducînd în ultimele minute cu 5—4. Victoria a revenit însă echipei Uniunii Sovietice cu 7—6.

● **În cadrul finalelor Spartachiadei de vară a popoarelor U.R.S.S.** se înregistrează noi performanțe de valoare. La **înot**, în proba masculina de 200 m bras, pe primul loc s-a clasat Nikolai Pankin cu 2'26"9/10. Proba similară feminină a revenit Galinei Stepanova, în 2'42"8/10. Un nou record unional a fost stabilit în proba feminină de 400 m liber, cîștigată de Nina Suhovteva cu 4'45"9/10. Viktor Saraghin și-a adjudecat victoria în cursa de 200 m fluture cu performanța de 2'08"1/10. Cursa „maraton" de 1 500 m liber s-a încheiat cu victoria lui Andrei Dunaev, cronometrat în 17'01"1/10.

viaţa internaţională

PERU PE CALEA UNOR AMPLE TRANSFORMĂRI SOCIAL-ECONOMICE

UN MESAJ AL PREŞEDINTELUI JUAN VELASCO ALVARADO

LIMA 30 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Prensa Latina, într-un mesaj adresat poporului peruan cu ocazia aniversării a 150 de ani de la proclamarea independenţei Republicii Peru, preşedintele ţării, Juan Velasco Alvarado, a declarat că „**marile ideaturi de libertate şi umanism ale poporului peruan vor putea fi îndeplinite numai dacă vor fi schimbate fundamental toate relaţiile puterii economice din Peru**". El s-a exprimat convingerea că numai emanciparea definitivă a poporului peruan pe o cale revoluţionară poate să transforme structurile de bază pe care Peru le-a moştenit din perioada dominaţiei imperialismului. În context, preşedintele Alvarado a subliniat că procesul de transformări social-economice din Peru se desfăşoară cu succes. Prezentînd principalele realizări obţinute în domeniul economic şi social, el a subliniat că, în cursul anului 1970, produsul naţional brut a crescut cu 7,5 la sută, iar sectoarele de bază ale economiei au fost reactivizate. Balanţa de plăţi s-a încheiat cu un excedent consistent, iar reforma agrară, aflată în al doilea an de aplicare, se desfăşoară satisfăcător, a spus în continuare Velasco Alvarado.

Expunînd principiile şi direcţiile politicii externe a ţării sale, preşedintele peruan a relevat că acesta se reflectă în continua extindere a relaţiilor diplomatice şi comerciale cu toate ţările lumii, ca parte a unei politici de respect mutual pentru principiul neintervenţiei. „**Normele noastre de orientare, a afirmat el, constau în apărarea permanentă a suveranităţii, lupta pentru recunoaşterea dreptului legitim al ţării de a se folosi de resursele sale naturale, cooperarea cu toate forţele pentru menţinerea păcii în lume şi solidaritatea cu popoarele frăţeşti ale Americii Latine**".

Stabilirea de relaţii diplomatice între R. P. Chineză şi Sierra Leone

PEKIN 30 (Agerpres). — Agenţia China Nouă informează că la Pekin a fost semnat un comunicat cu privire la stabilirea de relaţii diplomatice între R. P. Chineză şi Sierra Leone. De asemenea, au fost încheiate un acord de cooperare economică şi tehnică, precum şi un acord privind schimburile de mărfuri şi plăţile între guvernele celor două ţări.

La ceremonia semnării au fost prezenţi Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Li Sien-nien, vicepremier al Consiliului de Stat, Kamara-Taylor, ministrul de finanţe al Republicii Sierra Leone şi secretar general al Congresului întregului popor, alte oficialităţi din R. P. Chineză şi Sierra Leone.

★

PEKIN 30 (Agerpres). — În comunicatul dat publicităţii la încheierea vizitei în R.P. Chineză a delegaţiei guvernamentale din Sierra Leone se exprimă satisfacţia pentru evoluţia favorabilă a relaţiilor dintre cele două ţări, relatează agenţia China Nouă. Sierra Leone, se arată în comunicat, îşi exprimă sprijinul ferm pentru restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze la O.N.U şi cere expulzarea aşa-zişilor „reprezentanţi" ai lui Cian Kai-şi în această organizaţie. **Guvernul de la Pekin este singurul guvern care reprezintă poporul chinez, iar Taiwanul este o parte inalienabilă a teritoriului R.P. Chineze**, se subliniază în comunicat. R.P. Chineză salută succesele obţinute de Sierra Leone în lupta pentru salvare naţională, independenţa şi suveranitate şi sprijină lupta justă a poporului din această ţară împotriva imperialismului şi puterilor colonialiste.

ORIENTUL APROPIAT

● DESCHIDEREA CONFERINŢEI ARABE LA NIVEL ÎNALT DE LA TRIPOLI ● ALGERIA A SUSPENDAT TOATE RELAŢIILE CU IORDANIA

TRIPOLI 30 (Agerpres). — Şefii de stat ai Libiei, R.A.U., Siriei, Republicii Arabe Yemen şi Republicii Democratice Populare Yemen, precum şi Yasser Arafat, preşedintele Comitetului Executiv al Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei, s-au întrunit vineri la Tripoli pentru a examina raporturile dintre unităţile de comando palestiniene şi autorităţile iordaniene.

Convocarea unei conferinţe arabe la nivel înalt în această problemă a fost propusă, după cum s-a mai anunţat, de preşedintele Libiei, Moamer El Geddafi. Din motive diferite, la reuniunea de la Tripoli nu au participat Libanul, Kuweitul, Arabia Saudită, Tunisia, Algeria, Marocul, Iordania, Sudanul şi Irakul.

Aceeaşi problemă a constituit joi obiectul unei luări de poziţie din partea guvernului algerian. Un comunicat oficial, dat publicităţii la Alger, la sfîrşitul unei reuniuni speciale a Consiliului Revoluţiei şi guvernului, conduse de preşedintele Houari Boumediene, anunţă că Algeria suspendă toate relaţiile cu Iordania şi se angajează să acorde în continuare sprijin militar, financiar şi diplomatic mişcării palestiniene, relatează agenţiile Reuter, France Presse şi U.P.I.

★

La Amman s-a anunţat hotărîrea guvernului iordanian ca toate importurile să fie efectuate prin portul Akaba, situat la aproximativ 335 kilometri sud-vest de capitala ţării, transmite agenţia Reuter, reamintind că Siria şi-a închis săptămîna trecută frontierele cu Iordania, în semn de protest faţă de atitudinea autorităţilor de la Amman faţă de comandourile palestiniene.

★

DJEDDAH. — Ministrul afacerilor externe al Tunisiei, Mohamed Masmoudi, care se află într-o vizită în Arabia Saudită, a avut joi o întrevedere cu omologul său saudit, Omar Sakkaf. Cu această ocazie, au fost abordate probleme privind rezistenţa palestiniană şi alte subiecte de interes comun. Într-un interviu acordat agenţiei saudite de presă, ministrul de externe tunisian a spus: „Trebuie, mai întîi, să căutăm să însănătoşim climatul interarab, să ne unificăm rindurile". Tunisia, a adăugat Masmoudi, doreşte ca, în caz de diferend sau discordie, statele arabe să recurgă la bune oficii.

★

TEL AVIV — Subsecretarul de stat american pentru problemele Orientului Apropiat, Joseph Sisco, care se află într-o vizită în Israel, a avut vineri primele convorbiri cu premierul israelian, Golda Meir, şi cu ministrul de externe, Abba Eban. Au fost abordate probleme privind relaţiile bilaterale şi situaţia din regiune.

Componenţa noului guvern iugoslav

BELGRAD 30. (De la corespondentul nostru George Ionescu). Întrunite în şedinţă comună, Camera popoarelor şi Camera social-politică ale Adunării Federale au aprobat lista noului guvern iugoslav, prezentată de Gemal Biedici.

În noul Consiliu Executiv Federal, al cărui preşedinte este Gemal Biedici, postul de vicepreşedinte este ocupat de Iakov Sirotkovici, Mirko Tepavaţ a fost desemnat secretar federal pentru afacerile externe, Nikola Liubicici — secretar federal pentru apărarea naţională, Boşko Dimitrievici — secretar federal pentru economie, Ianko Smole — secretar federal pentru finanţe, Muhamed Hadjici — secretar federal pentru comerţul exterior, iar Vuko Dragaşevici — secretar federal pentru muncă şi politică socială.

Cauzele alertei de la bursa din New York

NEW YORK 30 (Agerpres). — Acţiunile la Bursa din New York au continuat joi să scadă, pentru a treia zi consecutiv, indicele Dow-Jones (care reflectă poziţia principalelor 30 de firme industriale) înregistrînd un regres de 10,59 puncte. Observatorii leagă evoluţia bursei de intensificarea mişcării greviste şi de recentele comunicate defavorabile privind indicatorii economici şi bugetul federal date publicităţii de administraţie.

Din statisticile publicate de Ministerul Comerţului rezultă o reducere a activităţii economice în luna iunie în medie cu 0,5 pînă la 1 la sută. Cifrele oficiale definitive ale bugetului pe exerciţiul financiar care a expirat la 30 iunie a.c. relevă că a fost înregistrat al doilea mare deficit bugetar din perioada postbelică (23,242 miliarde dolari), depăşit doar de deficitul de 25,161 miliarde dolari din anul financiar 1967—1968.

În iunie, S.U.A. au înregistrat, de asemenea, pentru a treia oară consecutiv, un deficit comercial lunar care, după aprecierea unor economişti, face ca 1971 să se **anunţe drept unul dintre cei mai răi ani din istoria comercială a Statelor Unite.** Potrivit datelor statistice publicate de Ministerul Comerţului, S.U.A. au înregistrat în primele şase luni ale anului, pentru prima dată în istoria sa comercială modernă, un deficit semestrial care se cifrează la 373 milioane de dolari. Pentru poziţia dolarului în sistemul monetar interoccidental, deteriorarea balanţei comerciale a S.U.A. este de rău augur, scrie agenţia Associated Press.

★

WASHINGTON 30 (Agerpres). — Preşedintele Statelor Unite, Richard Nixon, a intervenit direct în conflictul de muncă dintre feroviarii grevişti de pe coasta Pacificului şi patronat. El a avut vineri la Casa Albă o întrevedere cu liderii sindicatelor lucrătorilor din transporturi şi cu reprezentanţii patronatului. **Reuniunea de la Casa Albă a avut loc la cinci ore după ce muncitorii de la alte şase magistrale americane şi-au încetat activitatea. Numărul greviştilor de la căile ferate se ridică în prezent la 120 000, paralizînd activitatea a zece mari companii.**

Încheierea lucrărilor sesiunii Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — La Moscova au luat sfîrşit lucrările sesiunii Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

În funcţia de preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al Federaţiei Ruse a fost reales Mihail Iasnov. Preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., Mihail Solomenţev, numit în acest post în cadrul actualei sesiuni, a propus lista noului guvern al R.S.F.S.R.

Consfătuirea secretarilor regionali şi districtuali ai federaţiilor P. C. I.

EXAMINAREA SITUAŢIEI POLITICE ACTUALE DIN ITALIA ŞI SARCINILE CE DECURG PENTRU COMUNIŞTI

ROMA 30. — Corespondentul Agerpres, Nicolae Puicea, transmite: La sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Italian a avut loc o consfătuire a secretarilor regionali şi districtuali ai federaţiilor P.C.I., convocată de Direcţiunea partidului, pentru a examina situaţia politică actuală din Italia şi sarcinile ce decurg pentru activitatea P.C.I. Senatorul Paolo Bufalini, membru al Direcţiunii, a prezentat un raport în care a subliniat că „**situaţia politică internă este contradictorie şi delicată, fără a lipsi pericolele şi ameninţările faţă de perspectivele unei evoluţii democratice şi ale înnoirii societăţii, pentru care luptă comuniştii, cît şi faţă de viitorul regimului democratic italian**". Vorbitorul a arătat apoi că există posibilităţi şi forţe pentru a respinge atacul dreptei şi pentru a înfrînge rezistenţa forţelor conservatoare, dar cu condiţia menţinerii vigilenţei şi a mobilizării forţelor democratice, a maselor populare. După ce s-a referit la necesitatea ca membrii P.C.I. să **menţină legătura strînsă cu masele populare şi muncitoare**, Bufalini a spus: „**Trebuie să fim mai aproape de şomeri, de oamenii săraci, să-i ajutăm să-şi rezolve problemele imediate, îndeosebi în Mezzogiorno şi în marile oraşe. Trebuie, totodată, să acordăm cea mai mare atenţie revendicărilor şi luptelor muncitorilor din întreprinderi, ale muncitorilor agricoli şi ale păturii ţărăneşti. Pericolul unei deplasări spre dreapta şi al unei involuţii, ameninţările reacţionare trebuie văzute în mod limpede şi denunţate, nu trebuie minimalizate**".

Vorbitorul a arătat că „P.C.I. promovează deschis toate convergenţele necesare şi înţelegerile între forţele de stînga şi democratice, pentru realizarea obiectivelor de interes popular, democratic şi naţional. Este în interesul democraţiei italiene ca partidul comunist să se întărească, întrucît aceasta este condiţia necesară a consolidării forţelor muncitoreşti, de stînga, democratice, a curentelor progresiste din lumea catolică, a grupării de stînga democrat-creştine". Vorbitorul a arătat apoi că este necesar să se desfăşoare cu intensitate procesul unităţii stîngii, pentru a deplasa spre stînga raportul de forţe din Italia, fără de care nu va fi posibilă o schimbare substanţială a actualului echilibru politic, pentru a imprima o cotitură democratică situaţiei politice italiene.

ASCUŢIREA TENSIUNII SOCIALE ÎN ECUADOR ŞI VENEZUELA

● PUTERNICE ACŢIUNI GREVISTE ● CIOCNIRI ÎNTRE DEMONSTRANŢI ŞI POLIŢIE

QUITO 30 (Agerpres). — **Guvernul ecuadorian a ordonat adoptarea unor măsuri drastice de reprimare a grevei generale organizate de Frontul Unitar al Muncitorilor pentru înfăptuirea deplină a reformei agrare şi naţionalizarea companiilor străine**, transmite agenţia Prensa Latina. Astfel, au fost arestaţi 126 de grevişti, printre care şi liderii principalelor organizaţii sindicale. Pe străzile capitalei şi ale celorlalte oraşe circulă în permanenţă patrule ale poliţiei şi armatei.

În ciuda acestor măsuri, Frontul Unitar al Muncitorilor a anunţat că **mişcarea grevistă s-a extins în întreaga ţară, cuprinzînd noi sectoare de activitate**. La chemarea Frontului pentru sprijinirea cauzei greviştilor, studenţii au organizat ample acţiuni de protest în cursul cărora **s-au înregistrat ciocniri violente cu forţele poliţieneşti.**

CARACAS 30 (Agerpres). — La chemarea Federaţiei naţionale a muncitorilor din industria metalurgică din Venezuela, în sudul ţării, în principala zonă de extragere a minereurilor de fier, a fost declanşată o grevă generală la care participă 30 000 de muncitori, în semn de solidaritate cu metalurgiştii de la compania americană „Orinoco Mining", care cer îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de viaţă.

Oraşul Guyana, centrul industrial al acestei zone, se află, practic, în stare de urgenţă. Detaşamente ale poliţiei şi gărzii naţionale patrulează pe străzi. Magazinele sînt închise, iar şcolile şi-au încetat activitatea.

agenţiile de presă transmit:

O nouă întîlnire a ambasadorilor U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei, în cadrul convorbirilor asupra problemelor legate de situaţia din Berlinul occidental, a avut loc la 30 iulie, în Berlinul occidental — anunţă agenţia T.A.S.S. Următoarea întîlnire va avea loc la 10 august.

Un comunicat al M.A.E. chilian anunţă că, între 24 şi 27 august a.c., preşedintele Republicii Chile, Salvador Allende, va efectua o vizită oficială în Ecuador. În cadrul convorbirilor pe care le va avea cu preşedintele Ibarra vor fi abordate probleme legate de extinderea relaţiilor dintre cele două ţări.

În Algeria a fost decretat monopolul de stat asupra comerţului exterior al ţării. A fost instaurat, de asemenea, controlul guvernamental asupra comerţului cu ridicata din interiorul Algeriei. Aceste măsuri au fost adoptate în scopul întăririi economiei naţionale.

Cu prilejul Lunii de solidaritate cu lupta poporului coreean, Tomomi Narita, preşedintele Comitetului Central Executiv al Partidului Socialist din Japonia, a transmis o scrisoare lui Kan Ryan Uk, preşedintele Societăţii coreene pentru relaţii culturale cu străinătatea. Tomomi Narita exprimă, în numele Partidului Socialist din Japonia, solidaritatea cu poporul R.P.D. Coreene, care păşeşte ferm pe drumul socialismului, şi reafirmă prietenia militantă dintre popoarele japonez şi coreean în lupta comună împotriva imperialismului S.U.A. şi a reînvierii militarismului japonez.

Deschiderea lucrărilor convenţiei naţionale a Partidului radical din Chile. Agenţia Prensa Latina anunţă deschiderea, în prezenţa preşedintelui Salvador Allende, a lucrărilor celei de-a 15-a convenţii naţionale a Partidului radical din Chile, la cererea a numeroşi membri care se pronunţă pentru o participare mai activă la guvernul Unităţii Populare. Tot în prezenţa preşedintelui Allende au început ieri lucrările Conferinţei naţionale a tineretului muncitor din Chile.

Grupul parlamentar al Partidului laburist din Marea Britanie, încercînd să pună capăt dezbinărilor interne declanşate de problema aderării britanice la Piaţa comună, a adoptat un „Cod de ordine interioară şi disciplină", în care se subliniază necesitatea „ca disputa dintre membrii partidului să înceteze şi să fie orientată împotriva adversarilor politici ai laburiştilor".

Administraţia S.U.A. a recomandat joi trecerea la folosirea sistemului metric de măsură. Ministrul comerţului, Maurice Stans, a declarat că, în următorii zece ani, trebuie ca muzeul să înlocuiască yardul, kilometrul — milă, gramul să în locul unciei şi litrul să se substituie quartului.

„Cosmos-431". Agenţia T.A.S.S. transmite că în Uniunea Sovietică a fost lansat satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-431", la bordul căruia este instalat aparataj ştiinţific destinat continuării cercetărilor spaţiului cosmic.

Comisia senatorială pentru relaţii externe a hotărît în unanimitate să suspende integral ajutor militar al S.U.A. pentru străinătate, în cazul în care ministrul apărării nu furnizează informaţii privind acest program. Acţiunea comisiei, a declarat preşedintele ei, William Fulbright, urmează refuzului ministrului apărării, Melvin Laird, de a răspunde scrisorilor ce i-au fost adresate la 30 aprilie şi 12 iunie.

Un avion de pasageri de tip „Boeing 727", aparţinînd companiei „All Nippon Airways", s-a ciocnit vineri cu un avion cu reacţie militar japonez. Avionul de pasageri, care avea 161 de persoane la bord, s-a prăbuşit într-o zonă muntoasă, în apropiere de oraşul Shizukuishi, în nordul Japoniei. Potrivit primelor informaţii, echipele de salvare nu au descoperit nici un supravieţuitor. Pilotul avionului militar a reuşit să se salveze, sărind cu paraşuta.

Preşedintele Venezuelei Rafael Caldera, a anunţat prima remaniere a guvernului său. Ea afectează titularii ministerelor apărării, educaţiei şi dezvoltării. Preşedintele Caldera nu a dezvăluit motivele acestor schimbări.

INDONEZIA

Arestarea unui mare număr de membri ai Partidului Comunist

DJAKARTA 30 (Agerpres). — Agenţia Antara relatează că autorităţile indoneziene au anunţat vineri că 139 de comunişti, printre care 58 de membri ai forţelor armate, au fost arestaţi în cursul ultimelor şase luni în Indonezia, în special în sudul Insulei Sumatra. Agenţiile Reuter şi France Presse, reluînd agenţia Antara, menţionează că, potrivit informaţiilor provenite de la comandantul militar al acestei regiuni, 3 500 de comunişti indonezieni sînt, în momentul de faţă, arestaţi în provinciile Sumatra de sud, Lampung, Bengkulu şi Djambi.

Agenţia Reuter anunţă, pe de altă parte, că 13 profesori de la Colegiul tehnic din Ambon, capitala Moluccelor, au fost arestaţi sub acuzaţia de a avea legături cu comuniştii.

(Urmare din pag. I)

noul ministru al afacerilor externe al Suediei, Wickman, a comunicat că prima vizită pe care o va întreprinde în străinătate va fi la Pekin. Toate acestea sînt evoluţii care evidenţiază afirmarea unui curent tot mai pronunţat în politica mondială — curent cu multiple semnificaţii, între care realismul, imperativul înfăptuirii universalităţii O.N.U. ca factor esenţial al eficacităţii sale, înţelegerea faptului că nici un popor nu poate fi ţinut în afara participării la soluţionarea marilor probleme ale vieţii internaţionale, şi ce atît mai puţin poporul chinez de 800 de milioane de oameni, fără al cărui aport este într-adevăr cu neputinţă ca aceste probleme să-şi găsească rezolvare.

Învăţămintele unei aniversări

Marcată în numeroase ţări ale lumii prin mitinguri şi acţiuni de solidaritate cu cauza dreaptă a popoarelor vietnamez, laoţian şi cambodgian, împlinirea a 17 ani de la încheierea acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina a prilejuit, totodată, publicarea unor importante declaraţii din partea ministerelor de afaceri externe ale R.D. Vietnam şi Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, a Comitetului Central al Frontului Patriotic din Laos şi a Guvernului Regal de Uniune Naţională din Cambodgia. Parcurgerea acestor documente, ca şi orice analiză a evenimentelor petrecute în această parte a lumii în cei 17 ani scurşi, invederează ca o concluzie majoră că încălcarea de către S.U.A. a documentelor de la Geneva, care recunoşteau în mod solemn independenţa celor trei popoare, nu a putut decît să ducă la crearea unui grav focar de război şi încordare. Cei 17 ani au arătat, în acelaşi timp, că imperialismul nu a putut şi nu poate să impună o soluţie pe calea armelor, să îngenunchieze aceste popoare. Cu atît mai mult se reliefează însemnătatea politică deosebită a propunerilor în şapte puncte ale G.R.P., care oferă o bază raţională, realistă, pentru readucerea păcii pe pămîntul Vietnamului eroic. Este o iniţiativă care, prin caracterul ei constructiv, a întrunit o largă adeziune în rîndul opiniei publice internaţionale şi pe care ţara noastră o sprijină cu hotărîre şi fermitate. Aniversarea şi evocarea acordurilor de la Geneva confirmă întru totul că nu există în lume forţă în stare să subjuge un popor care îşi apără cu dîrzenie fiinţa şi demnitatea naţională, că singura modalitate de reglementare a situaţiei existente este retragerea trupelor străine care au intervenit în aceste trei ţări, respectarea dreptului sacru al popoarelor vietnamez, laoţian şi cambodgian de a fi stăpîne pe soarta lor, drept care, de altfel, formează chintesenţa acestor documente.

Imperativul normalizării relaţiilor intereuropene

Printre evenimentele care au concentrat atenţia observatorilor politici s-a numărat şi încheierea primei jumătăţi a mandatului guvernului Brandt-Scheel. Bilanţurile făcute de comentatorii politici cu acest prilej au evidenţiat, ca un principal rezultat al activităţii acestui guvern, stimularea în viaţa politică a R.F.G. a tendinţelor pozitive, în direcţia unei politici mai realiste, în măsură să favorizeze destinderea internaţională, reclamată de interesele tuturor statelor europene. În acest sens, au reţinut atenţia declaraţia cancelarului Brandt că „înţelegerea cu Răsăritul se află pe calea cea bună", sublinierile sale privind îmbunătăţirea relaţiilor cu U.R.S.S. şi cu alte state socialiste europene.

Fără îndoială că orice progrese pe calea normalizării relaţiilor intereuropene sînt în funcţie de contribuţiile efective aduse la îmbunătăţirea climatului, la întărirea securităţii pe continentul nostru. Normalizarea deplină a situaţiei în Europa nu poate porni decît de la recunoaşterea realităţilor statornicite pe continent după cel de-al doilea război mondial, ceea ce implică stabilirea de relaţii pe baza dreptului internaţional cu cele două state germane şi între acestea.

În acelaşi context al preocupărilor pentru afirmarea ideii de securitate au reţinut atenţia dezbaterile din parlamentul italian, declaraţiile ministrului afacerilor externe al Italiei, Aldo Moro, că începe să se întrevadă perspectiva unei reglementări eficace şi umane, că întrunirea conferinţei pentru securitate şi cooperare în Europa apare astăzi ca un obiectiv politic care a încetat să mai fie îndepărtat. Este o apreciere ce nu poate fi decît pe deplin împărtăşită. Aşa cum se ştie, România consideră că a sosit de mult timpul să se treacă la măsuri practice în această direcţie. Pe ordinea de zi se impune tot mai mult convocarea conferinţei general-europene care, firesc, nu trebuie condiţionată de soluţionarea în prealabil a unor probleme în suspensie, însăşi raţiunea unei asemenea reuniuni fiind deblocarea căilor în vederea unei reglementări a chestiunilor ce-şi aşteaptă rezolvarea. Există azi condiţii reale pentru transformarea Europei într-o zonă a păcii şi conlucrării reciproc avantajoase. Aceste condiţii pot fi fructificate dacă toate statele, toate popoarele continentului îşi vor uni eforturile în acest sens.

Cronica internaţională

O acţiune reprobabilă, contrară intereselor poporului sudanez

În ultimele zile, evenimentele din Sudan au luat o întorsătură zguduitoare, prin dezlănţuirea unei crîncene campanii de represiuni, condamnări şi masacre împotriva comuniştilor, a altor forţe progresiste şi democratice din această ţară. Cu profundă indignare a aflat opinia publică din România, alături de întreaga opinie publică internaţională, vestea asasinării secretarului general al P.C. din Sudan, Abdel Khalek Mahgoub, a secretarului general al Uniunii sindicatelor sudaneze, a altor conducători ai mişcării muncitoreşti-democratice din Sudan.

Poporul român, care a sprijinit şi a fost solidar cu lupta antiimperialistă a poporului sudanez, ca şi a celorlalte popoare arabe, a fost şi este din toată inima alături de cauza libertăţii şi independenţei tuturor popoarelor, înfierează cu energie aceste acte de teroare, care nu slujesc, ci dăunează grav intereselor vitale ale poporului sudanez. A acţiona împotriva comuniştilor înseamnă a aduce prejudicii din cele mai mari cerinţelor luptei revoluţionare pentru înfăptuirea progresului economic şi social — care presupun tocmai unirea tuturor forţelor progresiste, coeziunea tuturor patrioţilor, în rîndul cărora, aşa cum se ştie, comuniştii constituie un ferment dinamizator. Înaltă expresie a deplinei solidarităţi a comuniştilor români cu lupta poporului sudanez, a comuniştilor, a tuturor forţelor democratice şi progresiste împotriva imperialismului şi reacţiunii, Declaraţia C.C. al P.C.R., condamnînd măsurile represive din Sudan, subliniază, pe bună dreptate, că năzuinţele fundamentale ale acestui popor impun încetarea imediată a actualei campanii represive din Sudan, întreprinderea de măsuri care să asigure unitatea tuturor forţelor patriotice, progresiste şi democratice — inclusiv comuniştii — pentru a bara drumul forţelor ostile acestor năzuinţe.

Numai pe calea unei asemenea unităţi îşi pot găsi împlinirea aspiraţiile de libertate şi dezvoltare de sine stătătoare ale popoarelor şi în sprijinul acestei cerinţe primordiale a vremurilor noastre militează şi vor milita cu neabătută hotărîre comuniştii români.

CAMBODGIA

Declaraţia purtătorului de cuvînt al Guvernului Regal de Uniune Naţională

PEKIN 30 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia China Nouă, purtătorul de cuvînt al Guvernului Regal de Uniune Naţională al Cambodgiei a dat publicităţii o declaraţie prin care denunţă noile acte de agresiune întreprinse de imperialiştii americani şi de regimul marionetă de la Saigon împotriva poporului cambodgian. Declaraţia precizează că, după operaţiunea militară de amploare lansată la 8 iulie a.c., de către forţele agresoare în regiunea cambodgiană Ciocul de Papagal, peste 10 000 de militari şaigonezi, dispunînd de sprijin aerian şi logistic american, au fost trimişi la 19 iulie să invadeze provinciile Prey Veng şi Svay Rieng, precum şi regiunile din sud-estul Cambodgiei, situate de-a lungul frontierei cu Vietnamul de sud.

Poporul cambodgian — subliniază declaraţia — este hotărît să-şi continue lupta eroică pentru salvarea naţională, pentru a-i alunga din Cambodgia pe agresorii americani şi pe aliaţii lor, pentru a redobîndi suveranitatea şi integritatea teritorială a ţării, astfel încît să edifice o Cambodgie independentă, paşnică, neutră, democratică şi prosperă.

LA ÎNCHIDEREA EDIŢIEI

„APOLLO-15" a aselenizat

HOUSTON. — După cum s-a mai anunţat, joi seara, la orele 22,05, nava spaţială „Apollo-15" s-a înscris pe o orbită în jurul Lunii. Manevra a fost efectuată în perioada în care nava se afla în dreptul părţii invizibile a Lunii şi legătura prin radio cu centrul de la Houston era întreruptă. 53 de minute mai tîrziu, cea de-a treia treaptă a rachetei „Saturn-5" s-a prăbuşit într-un punct situat aproximativ în centrul părţii vizibile a suprafeţei selenare. Undele de şoc emise în momentul prăbuşirii acestei mase de 15 tone, care se deplasa cu o viteză de aproape 9 000 km la oră, au fost înregistrate de seismometrele lăsate pe Lună în cursul misiunilor „Apollo-12" şi „Apollo-14". La aproximativ patru ore de la înscrierea pe orbita lunară iniţială, „Apollo-15" s-a plasat pe aşa-numita orbită joasă, de aselenizare.

Vineri la ora 17,24 (ora Bucureştiului), cînd trenul spaţial se afla în partea invizibilă de pe Pămînt a Lunii, astronauţii Scott şi Irwin au pătruns, traversînd tunelul de legătură, în modulul lunar. **În momentul apariţiei trenului spaţial în zona vizibilă, legătura cu centrul de control de la Houston a fost asigurată de Alfred Worden. Scott şi Irwin au efectuat ultimele verificări ale modulului lunar înaintea desprinderii de cabina de comandă şi aselenizare.**

Manevra de separare a modulului lunar de cabina de comandă nu a reuşit la momentul prevăzut din cauza unei pene de curent electric. Ea a reuşit la cea de-a doua încercare, 26 de minute după momentul prevăzut iniţial.

Prin această operaţiune, modulului de comandă „Falcon" („Şoimul") a intrat în ultima fază a aselenizării. La 0,16 ora Bucureştiului el a aselenizat. Punctul de contact se află în Cîmpia Haeley, o zonă destul de accidentată în apropierea unui pisc de 4 570 metri înălţime.

Astronauţii David Scott şi James Irwin sînt membrii celui de-al patrulea echipaj care ajung pe suprafaţa selenară. Scott şi Irwin vor folosi, pentru prima oară în cadrul cercetărilor pe care le vor efectua pe Lună un autovehicul de deplasare.

Tradiţionala manifestare artistică internaţională, Festivalul de la Ohrid, (Iugoslavia) s-a bucurat, la actuala ediţie, alături de alte prezenţe de prestigiu, de o valoroasă participare românească. Programul prezentat joi seara de orchestra de muzică de cameră Bucureşti, sub conducerea artistului poporului, violonistul Ion Voicu, precum şi de corul Madrigal, sub conducerea dirijorului Marin Constantin, s-au înscris printre evenimentele artistice de seamă ale întregului festival. Solii artei româneşti au fost viu aplaudaţi.

Cunoscuta publicistă franceză Helene Tournaire, autoare a mai multor volume de reportaje, a prezentat la postul de radio „France Culture" un amplu ciclu de impresii dintr-o recentă călătorie în România. Din cele 11 emisiuni ale ciclului, 9 au fost consacrate unor interviuri cu personalităţi ale vieţii politice, ştiinţifice şi culturale din ţara noastră, care au înfăţişat eforturile întreprinse de poporul român pentru dezvoltarea României contemporane, activitatea ştiinţifică, diferite aspecte ale vieţii culturale şi artistice româneşti.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.

40 308